

וביהודה שם הידר יהודה ביהודה שם שמיחד עמה באירוסין
 כדי שיהא לבוגם בה בלתי נקי לפיכך מברכין ברכת חתנים תחלה
 כדעתא דרש"א במסכת כלה בלא ברכה אסורה לבעלה כדעת
 ואסור לנו אתה ארוסות מדרבנן שאינו על היחוד שלפניו
 ארוסה לא התירו עד שתבגש לחוסה ובברכה כדמסר שו"ת
 בלא ברכה אסורה לבעלה כדעתא דרש"א ממי מברכין ויעל ואסר
 לע כדאשכח בעד חטבה והתיר לא שותתה הנשואות לא
 על ידי חופה וקידושין הכי גרסי ברוך מקדש יוש ואלהים
 על ידי חופה וקידושין אמר רב האי רלא למחתם והוא שבא אל
 המשתה פנים חדשות בכלום שלא היו שם אתמול מאי מברך
 אמר רבי הוה וכו' נראה בעיני סדר ברכות שנעדרו על פסוק
 אינא לא יער ואילך שאותה ברכה מתחלת לדבר בשניהם אשר
 יער את האדם מדבר בזכר והתנין לו ממנו בעי עדי עד היא
 העתבה שוש תשיש לפי שאנו צריכין להעלות זכריו ירו שלם
 דאש שמחתם שנתעבד לשנו לחכי וגו' שמחתם ברכה
 לחת ולכלה שיעליהן בשמחה ובטוב ואשר נרא לשם כל ישראל
 ולפי הסדר מתחיל מאשר יער לפיכך פתח בה בברוך וחתם בברוך
 בדרך כלל דאש קודי ברכות ושוש תשיש ושמחתם מופת
 שה ברכה הסמוכה לחזרתה לא פתח בה בברוך אש תיקט לכל
 הברכות שסמוכות אחר הראשונה על הסדר ואשר נרא מופת
 שהיא נאמרה ויחידית ברוך ימי המשתה כשאש שספיקם חדשות
 לפיכך אינה מקמוכות והויערך לפתוח בה בברוך ולסיים בה
 בברוך אבל שהכל נרא לכבוד אינה מקמוכות הסדר אש לאסופתם
 הנאספים שם למול חסד זכר לחסדי המקום שניהם אדם
 הראשון שנעשה לו שוש בן ותעסק בו ואם יפה זו כבוד המקום
 היא וברכה זו לברך נתקנה וכו' את אסופה היא לאויה לצדק
 אש מכיון שיש שם ברכה על הכוס הזקניקום לסדרם עליוה מדי

אברכת בשמים וברכה על האור כמו יציאת שבת דאמרינן ל' מוסר
והזר וסודר על הכוס ור' חייא מכנס האש ויש שם כוס ויש שם
מראש סדר הכרית וכולה הודאה אחת היא לא התמונה בדרך
ההוא אברכת פירות ומצות וכן ברכת יין והאדם שותקנה ליטירה
ראשונה של אדם הראשון כדמסר בגמ' אי למה דאמי שתי יטירות
אי למה דאמי שתי יטירות עלו במחשבה ובתר מחשבה אזלני
מכל מקום אינה מסדר ברכת הזיווג והא שיתירה ראשונה אכתי לקנה
לא הואי ואם תאמר למה היא נאח מתוך שחננו מבדיל על יטירה
השניה ותיקנו אף על דראשונה שהיא שיקר ונחלת והיה לו כעצמו
מאוסו ממצעותיו בטעדי עד בטענה לדורות וקרי לה בטע' על
שם ויציאת העלע' עתה יקו' שלם רעים האהובים החת והכלה
שה' שני רעים האהובים זה על זה כשמוחק יתירך פמו ששימחה
את אדם הראשון בגמ' מקדס דכל ויטע ג' עד מקדס ויש
שם אתה' ח' יתר משמח חת וכלה ובאחרונה משמח
חת עם הכלה לפי שמחת ברכה הראשונה לא בשמחת חתונה
אע"פ אומרי שהרי חפלה היא שמצדט שיהו שמח בהיכלה
כל ימיה לפיכך אי' לחתום בה משמח חת עם הכלה דמשמח
שמחת האיש באשה לא בדרך משמח חתונה לעולם כפיט
ובטוב ובאחרונה שבה הוא שמחה הקפה שבה חתונה
דיבוק איש באשה על ידי שמחה וחדוה לפיכך יש לחתום
החת עם אשתו שהוא לשון שמחת איש באשה
שהשמחה במעונו ברתה לחימו' בגמ' אמר ר' יוחנן בן חנני
קדמתי לבס חלום לעבודה מעיקרא קודם החופה אמר ר' חנינא
ואמר להם מוחמת שאת רועה להכנס בט לחופה מאמתה הייא
התחת שמחת חופה לבדך שהשמחה בעצות מי רמז שער
באפיקט שודי שערות בערבות צמים להטיל שכר ליתרן ורבו
ויש אומר לשם החת והכלה שזרש שערות בעטן לאמר פלו

[illegible]

בדיקה לן שפת פתח מציא נאמן למסירה עליו ואם ש' הדבר
 הזה יכול להתברר אל עליו לגבי נפשיה הוי מהימי לשווייה עניה
 חתמה דאיסורא אבל הפסידה בטובה לא מהימי באשת כהן
 אסור בה הולך חד ספיקא הוא פחותה מבנה שטם ועבשו חז"ל
 גדולה ופתייה פיתוי ואיט' אומם הולך חד ספיקא אביא ספק
 ספק דיי' אבל ספק רחמי ספק אי' רחמי לנח שאילו בעלה קודם
 לכ' הוי בטלה חזרי דיי' במקרה נדה פחות מימי' בעת איבע
 בעי' שהדמה יוצאה וחוזרת נאמן להפסידה בטובה ולא
 להפסידה בטובה חכמי' פנקו לאשה וכו' כלמי' הוי בטובה
 כדאורייתא לא היה נאמן להפסידה אלא בעדות ידועה אבל פסדה
 חכמי' נתקנה הם אמרו והם אמרו הם שותקת אמרו אחא נאמן
 להפסידה אף בעת פתח פתוח אם כ' צידו להפסידה מה
 הושלו בתקנתם שותקת לה בטובה חזקה אי' אדם טורח
 אי' לחוש שיעשו אדם כך אלא באמת שאם היה שואל
 לא היה טורח בעורה וכושה ומפסיד פסודתו חנם אלא
 מהנהג' אסורה טפרי' הל' חזקה מלקות במקלות שהדיוור
 שלדק' שיש בה עוקני' כמו קוץ כדאמר' בבבא' ואינא
 כופר' דרכיה דרכי עמ' מבדלתא חטיטא ליה זוטת העיר
 הזאת ששמה מבדלתא חטוטות ושוכבות לפניו תמיד לזנות
 מאחר שהוא בקי צפתה פתוח בחור לא מהימי' ומכני' ליה
 כופר על אשה שזפתו נאוי מהימי' ולן ומכני' ליה כופר
 היטה במזיד בעל נכח מינא פתוח לא היטה בעל נחת
 מינא עליו ריחה נדה מדיח' ריח היי' שבעה לה דרך הפתח
 הפתוח גמרא הוא שמי' עליו ששוכן בעת יב' גמרא
 יבמות דודקטי דוד קטוע אי' להם לא דס' נדה ולאדם
 לך זכה במקחך שאיט' בא' לדי ספק נדה שפטה שחור' פחותה
 דעב' יבד עורם כמו דב' עורם על עמם החדשתה שטה

בהזקת בעולותה שאין להם דעת לשמור עצמן בוגרת בתולים
מאליהם ומוכרתם והלכו בתולה על ידי גנב או להם טענת
בתולים אינו יכול לטעון שלא מיצא להם בתולים להפסידם בבעלה
דהא בהזקת שאין להם בתולים הם וסדר וקציל אינו טענת שאין
לה סימני בערות לעולם ואינה יכולת לשון איל זכר דוכרי נטח
דלא ילדא עתה לה לילה הראשון ובעל כמה בעולות ותולדות כל
דמים שלמות חלה בהם בתולים אלא אית לה בתולים לבוגרת
דאין לא לאהוה בעי למיהב לה לא בעל מביטה וכו' דאית לה
בתולים היכא דבעל ולא מיצא דם תפסיד כענה דהא כענה
בתולה ונמיאחר בעולה ה'ג אי דקא טעי טענת דמים ה'כ
נמי הכא נמיא עסיקין דקא טעי טענת פתח פתוח מי אמי
בעלת ולא מיאמר דם ודמי טענה מעלתה הי'א והכא דקא טענת
אין לה טענת בתולים דקא טעי ואמי פתח פתוח מיאמר וטענה
לא בדיקת אם נמיא אם לאמי בבעלה וקטנה טענה חיה אמי
הדומה פתח פתוח מיאמר נאמי להפסידה בבעלה וא'עפ' שאין
יכול לברר דבריו בפניו אמר חזקה מי' אדם טוכם בעבודה
ומפסידה אצל משכרה אי' רחמה יגר כבעלה ודומה לו כאל
פתח פתוח אצל לטע דמים כי קטנה כי נערה כי בוגרת יש
להם דמים ומשום הט' אמר לב בוגרת טענת לה לילה הראשון
וכך פסק רבנן משה הרב בל מיאמי ז'על ומה שכתב הרב איתן
נראה מנה מנה בתולה למנה גרושה וכו' בתולה שהיא אמה
או גרושה או חלוצה מ' האירוסין וחזרה ונשאת כבעלתה מ'
הטע' מאתם שהרי בהזקת בעולה הי'א נשאת לו ויש לה
טענת בתולים אפ' לא מיאמר הטע' בתולה איבדה כל בעלתה
דמקח כעורת הי'א פחותת מבעלת שלש שנים ויום אחד
לבעלתה מאתם דאם נבעלה היו בתולה חוזרין דפחותת מ'ב'ת

ג' כעת אעבד בעי מה ע' מדמעת וחוזרת ומתקנת אף זו בתולה
הזרית ויש להם טענת בתולים דהא בחזקת בתולות ה' הדין לה
ט שנים ויום א' שבה על הקטטה פחותה מבת ג' שנים ויום א' שבה
ביאה בתולה חוזרת והקטן פחות מבן תשע שנים חכם מ' מ'
ביתו ביאה ובה על הגדולה ומוכת עץ שנתנה לה עץ באת מקום
בתולת מאתנים אם טשאו לאיש לאחרי כ' לא חיבדו בכך את בתולה
אם טשאו סתם ולא פירש לה כלום בתולה חלומה או גרושה חלומה
מ' ה'ט שוא' כג' שנכסה לחופה ומת בעלה בחזקת שלא נבעלה
בעת כניסה אם טשאת לאחר סתם כתובתה מנה דבחזקת כ' שנה
קיימא משנבעלה לחופה ואי' להם טענת בתולים מ' י' כ' נ' נ' נ' נ'
אחמ מנה ול' חזקת בתולה נשאתה והרי מקחי מקח טעות
ג' כי הכיר זה עד שלא נשאה כי לא
הס' זה מההיא כמיתא דאמרי בג' מאירס כ' נ' נ' נ' נ'
ויש לו מאתנים עד שלא מירסדך ואי' לך כלום
מת' האוכל את חמיו ביהודה שלא בעדים
בימים ש' אירוס' ונשוא' אינו יכול לטעון טענת בתולים
כשתכנס לחופה מפת שמתחד עמה ביהודה היו מיוחדים
כ' שיהא ל' ג' זה ידוע בדאשונה גזרו שמד ביהודה
ש' מסודת כולם מאבותם ביהודה קר' את עשו וכת' ידך כעין
א' וכן והיו הולכים ומש' עבדי' בהם ואונס' את בתניה ואזלו
שיהא אקדטיוס בעלת תלמה והתקינו שיהא בעלה צא עליה
ושורה בבית אביה שמתך שהיא יודעת שאימת בעלה עליה
עוד היא נשדדית מכאמקום מ' סופה ל' בעל מאקדטיוס
אמנה היא ואנסה מותרת לביתה טהטמה היו עושה מ' מ' מ'
היו ויטמנו בעתו' קול ויט' ומלכותא שמה ואי' ו' ו' ו'
מתערבין וכו' מ' שבעלה שמך המנה לא נטל אחד
למית' ואחר אלמנה טהטם. אלמנה בת' היו ל' נ' נ' נ'

בתבה שטשאת לבח, וכל שם שטשאת ליש. בגמ' אמר רב יהודה אמ'
שמואל לא בית דין שטשאתם בלבד אמרו אל אפי' משפחות
שביש' אם רש' לעשות צדק שהכהם עושים ישאו ומפל' בגמ'
לא שנה בתבה ליש ולא שנה בת ייש' לבח, ולא שנה בת ייש' ליש.
הטש' אתה מה וכו' מאידסתני נאשתי ושתתפה שדחו
מזלך גרם כאדם שהמטר בא וסוקר את זרועותי ועוקרן כלם
ויש' לי מאותם מקח טעות ואי' לך כלום דמקח טעות למד' קשה
נאמנת קא פל' ד' דבריא ושמו' בריה עדיף לא מפיה את חיי'
עיתך זאת התבה מ' וימרחו פלה שחי' ויחי' הרי זו בחזקת שבעה
עד שלא תתאכס והטעתו גמ' חייב לשלם
פטור מלשלם. ומכל מקום משבעין לה שבעת הסית שכן הוא כדבריו
שאינו יודע שהוא חייב לו הכ' גרסין למד' דב יהודה דאמר' כדב'
גמל' ארבע עממין ול' יוחנן דאמר' כל יחוש' אמר' לך ר' יהושע אמר'
דאמר' אפול' לרב' גמל' ארבע עממין וכו' ולא גרפי' אמר' לך רב הונא אמר'
דאמר' אפי' ל' יהושע וכו' אמר' אתתא בחזקתה מקפיקא לאשעת
אידוסין אי' בתולה דאמי' ומשת' עבד' עקמיתא אי' בעולה הוא העמר
אשה על חזקתה ובתולה טלדה והך השתא הוא דאדעס' לאחור
אידוסין ומאי חזקה אית' לה דאמי' תובע דנת' מעיה אחזקה לגבות
דולבך מ' בתר חזקה דאמי' דא' לא תנפי' הכי דרב עמון כדב' גמל'
פדור' לה אמר' כל יהושע קשיא הי' לבת' מה לבת'
היא אומרת מוכרת עין אמי' ויש' לו מעלה והוא אומר' לא בעיה דכוסת'
אמי' את קודם שאידמתיך נאמנת דאמר' מגו דאמי' בעיה אמר'
מוכרת עין את קודם לבן ואמי' לא אמר' מעלה עד שתבוא דאמי' לבניה
דהמוניה מחברו עליו הדאמי'. דאמי' מדברת מפל' קשד' מדברת
בשדה איש פל'ט וכו' דאמי' מיוחס הוא שאמי' פול'ט בציאת'
ותרתי דתת' דלוי' עק' בוחו' ד' יהושע דהיינו דישא דאמי' דאחור'
מדברת שלא בעלה פול'ט ומעוברת לאדיעק' בוחו' דרב' גמל' ארבע

רבנן

היה דאמי' מוכרת עין

לדברי המכשיר זה דב גמולא פוסל בבתה וטעמ' פיר צג' אית
 לה חזקה דכשרות ביה לית לה חזקה דכשרות כלום אשה זו ^{בדבריה} ^{כשרות}
 איסור שומדת ומספק איהא לפוסלה א תפסלה מספק אבל
 ביה אי לה חזקה דכשרות אי מיינא אמת ממנו הוא ועוד דאמר
 רב יהודה וכו' כלום ואפי' אינו מודה היא נאמנת במאי דתאמר
 מיניה ואינה נאמרת על הארוס ובהא כילא מודה מי מכשיר וכן
 דאמר ועוד דאמר רב יהודה וכו' והא רוב פסולים אעלה ארוסה הכל
 פסולים אעלה הוסיף הארוס הא לבתה לה אם באסה לומר בבת
 קין לא שריף ליה לבנהא אלא מספ' היו רוב כשרי אעלה היא
 דאיעבד אם נאמה כה ולא נולד לא מספיק לה מיניה והיא
 נמי כדאיעבד דאמי שטענדה ואיהא נא לפסול העובר ולאסרה
 על הארוס למקתת ואי קשיא לך הא דגרסי ארוסה שבידה
 רב אמר הולד ממזר ושמואל אמר הולד שותף אלא כי לא מודה
 ארוס אפי' כדאיעבד נמי לא מהימנא תריץ התם כדרימא ^{לעומד}
 יחזיק לא דימא מעלמ' אע"ל דלא מודה הולד כשר ולא קשיא
 דשמואל לא דשמואל מתנ' מ' ה' ע"מ' ^{המשין}
 אם רוב העיר כשרי להשיא בנותיה ומלמונותיה לכהונה קצת
 בע העיר מ' הפוסל אשה לכהונה כדאיתא אף זו תינשא לכהונה
 צג' צג' ר' יוחנן ב' ע"ר דאמר ^{במה}
 אי כדב' גמולא אפי' רוב פסולי ומי מכשיר דהכי אמר ר' יהושע
 ב' לוי לדברי המכשיר מכשיר אפי' כרוב פסולי לדברי הפוסל
 פוסל ואפי' כרוב כשרי אי כ' יהושע אפי' כרוב כשרי נמי
 ומשיב הכי אמ' רב יהודה אמ' רב תרונה וכו' כל המפרש פירשו
 ולגולם כל יהושע והכא משום דאיכא תרי רוב לכשרות אסח
 בשעת קרנות שהשיירות צורות בעיר כשהא לכהונה כד אמרי
 והוא שהיתה סיעה של כשרים לכהונה עוברת שם דאיכא לביימ

מהם היה אבל פירש אחד מצפורי ובעל דידעין ודאי דמי העיר
היה אעפ שצפורי עיר שדוכה משיאי לכהונה הולד שחקן לסחר
רובא לא מכשרין וכדמסיק הולכי אחר רוב העיר והוא דאיכא
רוב סיעה בהדה ואי הולכי אחר רוב העיר גירדתא ולא אחר רוב
סיעה גירדתא וטעם בגמ' ואם תאמל ותאמל קשיא הילכ אהילכ
דלעיל פסקינן הל' כדכ' גמולא אל דאפילו כדכ' פסול נמי מכשר
ולבתולה נמי לא בענ לא חד רובה והכא פסקינן הלכה כל יוסי
דבעי תרי רובי אבל בחד רובא אפי' בדיעבד נמי פסול דהכ' אמרין
אבל פירש אחד מצפורי ובעל הולד שחקן יס לומ' התם
כריא לי לבשר נבעלתי משום הכי הולד כשר אפילו בדיעבד
אעלה אבל הכא דבענ תרי רובי לא היתה פועלת כריא דומיא
דתנוקת שידדה לנולאתמים מן המוש' ואנסה דמסתמא
יודעת אי אנסה הדר עלך בתולה נישא

האשה

והוא מוכ' אנטגרשה קאי ולא למנה
והוא מוכ' אנטגרשה קאי ולא למנה
היודש' אומ' לה למנה שאמר מבינו ואי' לך מלמנה ויטר
כרובה מבר' אם יש עדים על נשואיה' שישארת מצית אביה
לביית בעלה' זהו טומה מפל בגמ' תורא דאסמ' לבי' חופד
שלום עמלה' אי נמי קריתא דמונמניא זה כלמ' בלשון
עדי עמאריה עוש' אנתה מ' המשי' ורא' שהפרוש שערך
על כהנה' כך היו טהא' והוי' א' אתה בתולות מצית אביה לבית
החתנה אף חילוק קליות ראייה' רגלי' היו לית' ליתקור' לשואי
הבתולות קליות כשהשכלים לחים מיבשים אותם בנמור והם
קליות ומיתקין לעולם גמ' טעם דאיכא עדים
דימארת בהיטומה' הבעל מהימי ולא אמרין' האמיל ומספקא ל'
עליוס נישואיה' אם בתולה היתה אם בעולה העמד אותה על
חזקתה שלקודם לה' ומתלה בתולה הידה ובגמ' מוקי לה אפילו

לדבר גמולא לדערכא לא קאמ' רב גמולא אל התם גבי משא ידסת
אלא בריא ושמה היא טועת בריא לי והוא מיט טוע' לא שמא עד
שלא מירקתך דהא מיט יודע מת' נאמה' אבל בריא ובריא כגא
מת' כוודה' כי יעד מירקדי' מה אומרי' לפנה' כמות שהיא' לפי
יפיה וחשיבותה מקלם' אותה' חסודה חוט שלהסד משוך עליה מיכ'
אמר' מדברי' ביה' לא' שאמרו ישנה' תהא דעתו שזאדם
עם הכריות לעשות לאיש ואיש כריטט' כדי להצבה' כשדומה כל'
מסתבלי' בה' כגם יופיה בלל' ולית היל' כותה' שמא יתגרה בו יתרה'
יש מפרש' ולית היל' כותה' שמונת כל שבעה אבל לילה דא' קוונת
כדי להצבה על בעלה' ויש מפרש' ולית היל' כותה' כלל אפילו לילה
הראשון אסור ואחרון עיקר' מעבדי' כשכלה' יוצאה מעת'
לבית חתונה וטעמי' מיר' ימי' ובזו ובזו אכלוס' הרבה וא' קוט'
לחזקת מעבדי' את המת דרך אחרת אפי' לבואה' דאמ' פלגתא
דפירקא קמא דקידוש' אי' כבודו מחול' שז' שוקתא' עליו מולך
ש' לפיכך טוב שימות הרבה שתהא אמתו עליה' הולכך אי' לבדו
מחול' פלישת דרכים הואי ולא נטר ש' עבר מלפנה' אלא כאילו
הוא עדיך לפעולת אותה הדרך' שיפני' מכריזי' עליו שיבאן לבודו
נאילתה' של תורה ממנו' כתינתה' בסי' נאילתה' היט' כשגמר
ותלמודו גמול' לבוא' דקארי מקרא' ותאני' משנה' אבל עדי' לא
שנא' לתלמידים' אכל' למי' דמותי' לאחר' לית לה' שיעורא'
וממילא ש' ש' דלמו' דלא קארי ולא תאני' אי' מבטלי' אס' יש
לו' מתעסקי' אבל אי' לו' מתעסקי' מבטלי' ואמרו האומנים אס'
לו' עשרה מבטלי'
מת' ומוודה' ליהושע וכו'
בג' מפר' דאמיג' קאי' ואפירקא קמא קאי' אההיא מת' דקת'
הטעם אחרת/שה' ולא מיא' לה' בתלום' היא' אומרי' דא' ידקת'
נאנסת' ונשתתפה' גדהו' והוא אומ' לא כי וכו' והתם אי' כא' מיג'
דאי' בציא' אמרה' מובת' עין' מי' דלא פסלה' נפשה' מכהו' וק' אמה'

נאשתי דקא פסלה נפשה מכוונת נאמנת וקאמ' ליה' יהוש' לך
גמול' מ' צהאי מיא דחכא מודינא לך שיהיא מיא דהתם פלוגא
מאי שנא התם אי שור שחוט לפניך הכא שור שחוט לפניך פלוגא
גבי שדה אי שור שחוט לפניך אי רגלים לדבר שהיתה שלא כן שחוט
שהרי אי לו עדים וזה הלוקח מחזיקה הולכך אי לא דידע
הוא שלקחה הימנו לא היה אומ' לו שלא כן היתה הולכך אמרינ'
מיהא אבל גבי לא משא לה בטולם שור שחוט לפניך שמשא לא
לה בטולם הם הזקיקוהו לבוא לצית' ד' ואעפ' שיש לה להשיב
טובה מזו לא אמרינ' מיהא דדילג' לא חסקה מדעתה מי נבי
מי שרומי קמ' מיעצמא' שהפה שאמר זה אינו יודע שהיתה
לא עלפיו שלזה ומה שאמר הרי התיר ואם יש עדים שהיא שלאביו
והוא אומ' לקחתה ממנו מיט נאמי אוקימנה בגב' ט' שחכלה
שתים בחיי האב ואחר בחיי ט' וכדכ' הו'נא דאמ' דהו'נא א' צ' מ' חזיקי
בעבסי קט' ואפילו הגדיל פיר' אפי' החזיק בעבסי קט' שלש שנים
אינה חזקה דהאי דלא מיהא משום דקט' הוא ואפי' הגדיל לאור
מייב' והחזיק זה בפניו כמה שנים אינה חזקה הואיל ונתתה לשהוא
קט' לאהו מוחזק זה לא ידע משהגדיל שהיתה שלאביו על ששמו
כפי אחרים ועל כרחי' מתע' לא מיתקמא אלא בהכי דא' אכלה
שני חזקה בחיי אביו אמאי לא מהימ' ואי דלא אכלה שני חזקה
פשיטא דלא מהימ' הולכך לא מיתקמא אלא כג' שאכלה מקצת
חזקה בחיי האב ומקצתה בחיי הב' ורב הונא הוסיף על משנתא
ואפילו הגדיל והילכותה העדים שאמרו וט' שהיו משד' על
חומות' לקיים את השטר פסולי עדות הייט' קדושים או משחקי
בקוביא הרי מ'ל' נאמני' כיו' דאי' כתבדים וכל' על פיהם
הפה שאמר הוא הפה שהתיר כי היכי דמהימנע' להו אה' הימנעו
אה' יוינא ממוקם אחר שהתמנים בשטר אחר שהחזיק צ' בית
ד' וכתב בו הנפק וצ' אורט שטר לפניו וכתב חותמיו דומי'

מגבי

לשלח א' כ'א, הפה שאמר א' נאמני, לא פסול, היינו
 לא שם דאמר הפה שאמר וכו' לא דאמר
 נפשות אלו שאמר בעל השטר הזה להדגל ואדם חזק הוא דל
 נפשיהו רשעים וכו', דעלהו סמכין הא בדרך כדיבור עקרוה
 לשדוניהו והפה שאמר חתיר ש' אדם משיש עצמו דשע מי
 נאמי, לפסול את עצמו מחזקתו דקדוש הוא מעל עצמו וקדוש
 לעדות ופסול עדות דקדושי לא דמסאן נפשיהו רשעים לא
 דאמר קדושים או עבדים היינו ועבשו את משוחררי. שטר
 ולא לזה כלום לא כתבו ומסרו למלוה שאם יתנוך ללוות ילוה
 והאמינו שלא יתבענו לא אם כ' ולט' כל נמיניה והלא עדים
 חתומים צ' פשיטא דיתקיים בחותמיו אמאי לא מהימני. הפה
 שאמר הוה הפה שהתיר הוא שחב לאחרים בהודאה זו שהוא
 שואף שטר אמנה חב ומפסיד מתאחרים הנושים צו וא' לו
 כנה להגבותם וה' רוינים לגבות חוב זה ונתן לא' ששם לו וצ' פסול
 לאשר הלזה לא לאשר האשם שלו ואשם הוא חתיר בדאמר
 וא' רב שיטא גרסו' אעולה לא חתמי וכו' אמרי חתמנו א'
 להרשיע את עצמי. ספר שאינו מונה תורה נביאים וכתובים
 מונה טעיות שבו ורבינו תם חז' ספר תורה שיש בו טעיות
 בחסדות ויתירות ומסתבחה לה דוקא ספר תורה שקורין צ' פסול
 אי נמי שראוי לקרות בו כל מילין אעפ' שהוא שלחיד אבל ספר
 שקורין צו חומש א' מדקדקין בו כל כך עדים החתומים צ' פסול
 ואמר אמנה היו דברינו לא הלזהו כלום אלא כתבנו לו ועשינוך
 ילוה וזה שיעבר לו נכסיו מעבשיו אם ילוה אפי' לאחר זמן דלא
 מוקדם להוי לידוק שלא כדין. מודעה היו דברינו אם שטר מכר
 הוא ואמר עדים החתומים בו המוכר מסר מודעה צ' פסול והדחה
 אונס והכרתו צ' מי נאמני דלא אתו על פה ומרע שטר
 מודעה נותן לעדים לכתב אתה שטר כדי להיכלל האונס מאונס

לא נתתי לכתב דעולה הוא וכי אמרי חתמות משו לנפשיהן רשעים
ואי אדם נאמן לשים עצמו רשע תנאי היו דבריו על תנאי
מכרה לו שיעשה לו כך וכך ולתנאי שקיים תנאו וזה אומ' לא
קיים לו ואינו מכר נאמן; ולאו עקבתא דשטרא הוא דמודים
הם שהשטר אמת לא שהתנאי היה צינהם וזו עדות אחרת היא
ושטרא ממי לא מישקל לאחר זמן ביום שלא קיים תנאו בצמנו
ופ' את לקוחות שעדיהם שתנאי היו דבריהם אמרינן להו זילון
קיימו תנאיכו לצמנים וחזרו לדינא אם ישכב שוב הקדנע
תריהו בשטרא מכלא קא משהדי שניהם מעידין שהשטר
ובמות שהוא כתב בלא תנאי חתמוהו והאי דקאמ' תנאי חד הוא
ואינו נאמן לעתיד שטר ששנה חתמינן או הכי מפ' תריהו
נמי לא אמרינן כל אי הכי דטו' שהשטר על כתב ידו עשית
אחד ממקיימי השטר במות שהו' כתב בלא תנאי והו' להו
שנים ועדות אחרות דבר אחד במקום שנים אפי' תריהו נמי
אמרי תנאי היו דבריו לא ליהמנו דכיון שהעידו על כתב ידם
קיימו השטר כמו שהו' כתב וכי אמרי תנאי היו דבריו הו' להו
מוזדים וחוזרים ומגידים ואמאי' מ' רב נחמ' קיימו תנאיכו
לא על כרחיך לאו חתמיה מקיימת היא דטו' דברך כדי דיבור
מסקי' דיבוריה ואמרי' אצל תנאי היה צינה אמרינן להט' לעתך
שהדחתהו שחמרו כתב ידיו הו' קצתו ולומ' לא חתמנו לא על
מות שיקיים את התנאי וטו' דתנאי מילתא אחרית שחיתת
לא לאחר זמן לא דמיא למודעה ואמנה דאמר רב נחמ' ^{ואמרינן}
ומהימנו דעדות צפני עיניה הימ' האי נמי כי סיים ואמ' תנאי
הזה שקר לחתמות ידיה לומ' לא חתמנו לא על מנת כ' וכו' דאמ'
ל' דמי' תנאי אחרית היא ושטרא ממילא מישקל אי' שתב' דא'
בשטר חתום לא עד אחד שקרא עלו עדער שדיתה העתב' ^{ואמרינן}
ומצ' צי' ביה בתמיה יתרי ותרי נעו' עדי השטר שנים ואין להשנים

מנצחם עלתם שפסול היו צאורה שעה ואוקי ממנו צחקת מרה
בחזקת הלוח ואם תרקע הוא תשמוד בחזקת המוכר ודקתו
אי נאמני לאו דלהוי שטרך למצבי ביה לא דלא קרעית ליה ומי
מדידה והדר אתי האי תבע מינה לא מפקית מיניה דאמרין אוקי
תרי לבדי תרי וממונה בחזקת היכא דקאי זבי נכסיה מכל שעותו
חלוקי בדיא ולא אמר אוקי נכסי בחזקת בר שטיא אלא דאית ליה
בעלפס הללו חזקה דאכתא שהיו שלאבותיו וחזקה מעלתא
אצל לית ליה כח חזקה דאכתא לא חזקה דנפסיה שקנא הוא והחזקו
כיד סגניתו כך מכירתו ואי חזקתו חזקה לבטל מכירתו אי מחזיק
אתה עדים לא בפניהם שהרי צאי לעש או נפס או נמוה והתורה
אמרה והועד בבטל יבוא בעל השור ונעמוד על שורו והחזקה
בגוף העדים הוא שיאמרו להם היאך אתם מעידי שצום פלוני הלוח
במקום פלוני והלא באותו יום הייתם עמו במקום ומכחישי העדים
לבעל העדים שיאמרו דמלוה או הלוח עמו היה שלא בפניהם אי
זה חוב להם הרי דחזקה לא היא שישלמו נמוה הכחשה מיהת
היא לבטל העדות אי מקיימי את השטר מותר שטר אחר לא
אם כן קרא שרשר חישני דילמ ההוא גופיה מזויף והוא הדין אם
היה את השטר שמקיימי מומט מקניינים שלא עידי עד שרשר הוא
והוא מקניינים אי לחוש שמא מזויף הוא ובהלכות כתא אי מקיימי
את השטר משטר שקרא עלו שרשר לא אם כן החזקת בבית די
מושבע הא אם לא קרא עלו שרשר אפ"ל שלא החזקת מקיימי ממוט
וקשה/שמו יש לחוש שמא מזויף הוא משטרי שתי שדות
העדים והוא לא אם חתומים על שני שטרות האין שלש שנים מקיימי
שטר שלש מה בין החתומות הדומות ובשופי בשקל צל
עד שור ודומה מתחת ידי אחד שהשטרות הללו שמקיימי את
השלש מה יוצא מתחת ידי איש אחד ולא מתחת ידי שלשה
המוציא את השלש יוצאיף הסתכל בכתב שלאות שטות

לכא

וכיון וחרם הוא בעצמו את השלישי דונמת אותה חתימה אצל
 יוצא מתחת ידי אחר איך לחוש שמה הלך אצל אותו אחר וראה
 דמות הכתובה וצא לביתו וכתב פחותה הואיל ואינו לפטו אינו
 יכול לצימץ ולכתוב כמותה כותב אדם עדותו על השטר
 אם עשהוהו עד בדבר וירא לשכחה כותב על פחותה ^{למעשה}
 ומגיד על פי אותו כתב אפי' לאחר כמה שנים והוא שזכר ^{למעשה}
 בלא ראית השטר זוכר קצת מעדותו מאילו ^{למעשה} אעפ"י שאין זכר
 אלא לאחר שראה בשטר נתן לבו וזכר שלא נשתכחה ממנו כל
 כך שכתבתי לך לו זכר אצל אדם אחר נזכר לגמרי לא דחה
 אם מפייהם ולא מפי כתבם והוא דימנע אפי' שלא תהיה ^{למעשה}
 בקידושיו וכך אי דחה מכתבם ואת מסהדי דחמנא אצל ^{למעשה}
 ולא מפי כתבם התם שלא יהיו זכורים אפילו מתוך השטר והרב
 שפ"ט ז"ל תדק לשם צעק אחר ואינו יודע מדעתו ^{למעשה}
 אפי' לעצמו שנבעל די' ויטובא מרבה אי לאו דכי דמי אפשיה
 מדבר שפיר לא הוה סמיך מפסיקא למידין ^{למעשה} ומסהדי ^{למעשה}
 תמה על דנשי שהשיד בדבר ^{למעשה}
 הרי אלו נאמנו דאיכא תרי סהדי דמסהדי אצל כתב וכתב ^{למעשה}
 שיטתך עמה אחר איכר כתב ידי שניהם דתרי סהדי ^{למעשה}
 על כל כתב וכתב וטעם מסר בגי' ^{למעשה}
 כשתמצא לומר לדברי ל' כשתשמוד טל כוף דדיו קסבר ^{למעשה}
 יד ה' צ"ל להשיד כשתמיימי אתה שטר לביתדי' לפיכך עריך ^{למעשה}
 על כל כתב וכתב לדברי חכמים על מנה שבשטר ה' משידין ^{למעשה}
 אנהו דאינו תמנו וחתמנו הולך בתרי סגיא ולא עריך חד ^{למעשה}
 מיניה למסהדי אדחבריה עריכי שנים מהאק להשיד עליו ^{למעשה}
 ואיזה כשר להשיד על כתב ידו ועל שחברו ולערוך עמו אחר ^{למעשה}
 על שחברו דעל מנה שבשטר ה' משידין וכי אמר סתב ידי ^{למעשה}
 סגיא דמיכונא מפומיה וכי הדר מיטריך עם ההוא שמי' השק ^{למעשה}

להעיד על חתימת המת הדר נפיק ריבועא לממונא אפומיה
 דכולה ממונא נבי ריבועא נפיק אפומיה ואנן עלפי שנים שנים
 חצי דבר עלפיו שלזה וחציו עלפיו שלזה הילכך ניבעי תרי נבי
 הסר דינשא ואי ליכא שנים שיכירו כתב המת לא חד וזה החי
 נמי מכירה מאי עבדי לכתוב זה שנשאר בחיים חתימות ידיה
 אחספא ונשדיה בני דינא ויטעוה הדייט ויקיפוה על חתימות
 ומחזקי ההוא דשטרא מהך דאחספא דלא עדיך לאסהודי אשתמות
 ידיה וכתב עליה מאי דבעי למעלה מן החתימה וכתוב שזה
 לזה ממונא מוטע וכותב בה אני פלוני החתם למטה ולתי מטה
 מנכסי בט חורין וממא שבעדי לא דלת ליה קלא לדבר שאני עשוי
 בעדים עד דדיי מנכסרין שטר שכתוב בו הנפק וחתימו הדייט
 על הנפק שער ולאחר זמן שהיטין ואמלוה לגבות ערער הנה למו
 מזויף הוא ופא אחר מזדי השטר והעיד על כתב ידו ואחד מן הדייט
 העיד על כתב ידו מנכסרין להכשירו מאי דקא משהיר שהלכו
 עדי השטר מעדי על מנה שבשטר כרבנן והדייט מעדי לפטט
 נתקיים שלשה שישנו בדיו לקיים את השטר וכלה העדת עדים
 שיעידו על כתב ידם לפי שהדייט עצמא מכירי אותה והשנים מכירי
 אותה ואחד איט מטר עד שלא חתמו השנים על מה שכתבין
 שטרותי וקיימנוהי לשטרא דן במותב תלתא דאשתמודענא
 דהחתימות ידי דשהדי הוא משהחמו מן מעדי דהחתימה קמייתא
 כשיקרא הוא דלא הוון תלתא דידיה לה עד נעשה דיין שהרשע
 הללו העידו על החתימה כדבצנ דקיום שטרות דרבנן דעדים
 החתומי על השטר נעשו כמו שחקקה עדות בצית די דאמון
 מדרבנן עריך קיום עדיכי העדים להעיד בפני כל אדם שחם
 העידו בפני השנים אי השלשי וכול לחתום דהא הכה הירכז השטר
 להעיד בפני השלשי אשרתא לשון חזקת שמהזקק את השטר
 וכותב אשרתא דכתובא מקמי דהוון שהדייט עד שאל העידו

השרים על חתם ידם כתבו הדיין, נמוכת תלמי סודא הוינא ונפק
שטר דתקדמנא ואשהידו פלוני ופלוני אהתמוות ידיהו^א שטרתי
וקיימנתי ופרעו בו כיום אינו חוזר ולוזה בו ומפ' בו כיום אשכנז
דלא מוקדם הוא שהרי כיום המלה נכתב שפבר נמחל שעבודו
משפרעו ובטל השטר ונמצאת מלוה השטה מלוה עלפה אינה
אובה מן הלוחות לשיקרא שלא נכתב על מלוה זו לא חישית
אם לא שיש בדרך ביטול שטר גמול עד שלא חסמו השטל ייט
על האשרתא מעיד על זה שהוא כשר משחתמו הוה להו^א טעין
בעדות שגמאי להם שיש בו עם פסול בדין והרב פרש טעם אהרי
דפגם משפחה שהעידו עליו שהוא שבר ועבד פסול לדין ולעדות
והוא מאשה טראמכ נפדת החובל גלווי מילתא בעלמא הוא
ואת משחתמו מעיד עליו דמאן השד טעין בעדות איכא הכי
דבר זה יריב כי הן לבד ודבר השאן לילות הוא שידקן אהדיו
עד שיתברר הדבר ואין אלא מגלה דבר בעלמא ולפידו שהרב
גלווי מילתא כן ולא בטל צירופא דידהו וערער אין שרער פחות
משנים דהדד לה משונה והחזיר אתה גלה ולא קא מכחשי
להך לומ כיום פלוני אתם מעידין שגזל לפלוני במקום פלוני הלא
באותו היום היה הגזל אההגזל שגט במקום אחר הן דתא^א דתא^א
פרשנא לה לעיל ואי לאול אבא דתא עם שהזכירה לי לאחר זמן
שכחתה שכחתה ומתאמהם עד שלא חתמו יריב למתבין
דקיום השטר בשלשה והרואה שנים חתומים טיאמר שבשנים
קיימוהו ואי שתיכבד שטר דתא נפק קדמנא צדי דינא תו
לא עריך דלא מיקרי צדי דינא בטר מתגמא ביתדי חשית^א הוה
עובד על תקנתא סמים צדי דינא דרבנא משי אורחא דמינתא
נקטא שהוה היה דא משי שבה במאמא מחכה בימיר דנחמא צדק
דחא מרה דמננתא דודאי צדי דינא דרב משי לא עבדי בתרי
כשמואל סבירא להו כלמי כשמואל בשאר דין סבירא להו אף

בקיום שטרות שאין שמואל יסדור בקיום שטרות דבעת שנת
הקיום מן השטרות שהיו רב נחמן בצי שלשה בקיום שטרות כד אמר
בחזקת הגתם וסבר בריש השולח שנים שדנו דינה דין כי פיה
הם אל אמר רבנא משי לאזדקוקי ליה ולקונומיה דכין דרב משי
גופיה הזקיק איהו ודמי לתתה אמר ויש מפדשי אמר לא רבנא
תלת טעו ולא נהידא לי דאי רב משי חד טעו ממי ומי לא
דכתבי כיה דליתיהל כשמואל וכו' לא כל מנהו דאז בעדורי
שנים שדנו מן דינה דין ופסקין כההמוסם ואף רב האי גאון
פסק כשמואל הזד כו כסף ימיו ופסק כל מנהו
מתע
יש עדים שהיא אשת איש דאין כאן חסד שאמר הוא חסד
אמר אמרתל משל וטעם למה אמרה תחלה מן ודעת
אע אם טעה אמרתל לדבריה הווי' וטעה אמרתל לדבריה
אמרה טמאה אני אמרה ליעלה נדה אני טהורה אני לא הייתי
נדה לא עבד שמואל עובדא בנפשיה פעם אחת אמרה לו
אשתו כן וטעה אמרתל לדבריה ופירש מוטעה עד שטענה
ירושלמי
שמואל בעא מזדקוקי לאיתתיה
אמרה לו טמאה אני אמר לה אתמוול טמאה פ' מידו טהורה
אמרה לו לא הוה בחילי אתמוול חיי ששה פיר סימיון בלשון קיום
פיר חיי ששה כח אתא שמי' לרב אמר ליה מוכי שהדיחא אמרתל
לדבריה נאמת ואפי' הכי לא עבד שמואל עובדא דפשיה
לא תנא ולתמיה פריך תרי ותרי טעו שדנו עדים שאמרו לא
מת צאשק תלוי במ' על ספק ברת ואפי' הוה סובר כמא דאמ
בעי' חזקה אחת משתי חתכות מצי פריך בלשון כמיסורא קס
תלוי לאחד מעדיה שאמרו מת דא' אשכח תלוי לא למי
נפקו וזה מובן בדין לי ודלא בפירוש דבא חזקא אל שפירש איש
שלשה עדים ונשאת לאחד דמי לא הוה כי אם שנים לא הייתה

לאחד מהם דהא אמר המעיד על האשה לא יאמנה ובהם פירש ר' יוחנן
לא חשן כר אמרו שדים החתומים על שדה מקנה ועל גג אשה
ומעיד על האשה לא יאמנה דוקא עד אחד כמו בעד מיתה
דאומרת בדיא לי איני לבני נוקפי שברד לי שאילו היה קיים היה
איה וכולה מכחשת אם יבוא בעלה אינה יכולה למלאות מות אשה
הולכך אי לא דבריה לה שמת מידתתא ולא מיוסבא מרדכי
יכולה מכחשת אם יבוא ויחמ לא ידשתך היא תאמר מרדכי
הולכך אי שרית לה סמכא אהכחשה ומיוסבא על פי עדים קלל
מספק ולא מידתתא למידת שפיר עכשיו מות היום לנא בציון
אם אמרו טבעימים או אכלו ארי איני חמ יכול לברר דבריהם
הולכך לבתחלה לא תשא ואם נשאת לא תאמר כדכ' כטעמא
לאחד מעדיה דאומרת בדיא לי אחוי גטיך דבשתא פותתא
לא מהימנא למימר אירכס לי ולא תימ' דרב משי לית ליה אשה
הרשים להכחשה דמשמע עכשיו מית ונשאת מיד דהא אמרו
כפרק שט דעטי צהדי א דרב משי ורב פפא ומר זוטרנא צבדי
משעת כתיבה למ דרב משי אית ליה הכחשה לא כך תפרש
עכשיו מתמיד שבא עתה צבדי ד' אבל נשאת דוידה למ אחרי
כ' הרבה מזה ואינו מדבר מית נשאת תרגומה לא מתעתא
בעד אחד תריוהו צפטיה קא משהדי לדבריהם עכשיו
בזקת פטיה היתה ואם תאמר תנשא לבתחלה הסר ממך
פה ולאות אפתה' מ' ואיפוך נישאתי אם נשאת תנא
וסיפא אם נשאת לא תנא דמרגשי בטענה ואפילו הכי
לבתחלה לא תנא משום לזות שפתים ואיתה לרב פפא
ורב משי לא חלק על רב פפא לא תירך חבריתא כ' שלח
מת' נשאתי לב' האויס וטוהרה ח' שלח
בעלתי למי נאמרת ומותרת לכה ואם משעת שאת צדי
מפר' צב' ג' לא נשאת גמ' לא כיון

שכית וטהרה בני והתירוה ליהושע ואחד כך באו עדים ששכית
וישלו עדים שהיו עמי חמיד שלא נתחדש עמו אחר כך באו
עדים ששכית דהשמה לאו חסד שאסר הוא אפילו הכי לא תבא
אפי' יש לך כמזכר בני כי חסדך חזק שנשאהי: ^{מדתו}
שטו נשים שנשבו שיש עדים שנשבו ירוש' לב עריכת ציג
עדים יורשי אצל אסמי עדים יורשי אסמי אלו נאמני הדין אסמטות
דבאבניה היקלו לנאמני עד אחד ואפילו אסמי יש עדים ודע
אין נאמני לית לך תרומה וצומי שמעדין זך של זך שכלא אומר
אני וחברי ביה ד יחודה אומי אומי לכהונה עלפי עד אחד ואפי'
היכא דלכא גומלי וכל שכן היכא דאיתא למיחש לגומלי דע
עלי ואני על ידי עורדין שקורי עליו שם פסול מעלי היכא דלכא
והיט דאיתא ביה לעזר לנאמני דל יחודה דב שמעו וכן
בגמ' מסר מאי בניהו ^{גמ'} דב שמעו חסד
לעזר דהוא נאמני דידיה דהא ודאי במקום שיש עורדין לא
אמרל שמעו דלחוי חד נאמני וכי אמר מעלי במקום שאין עורדין לא
במעדין לעדות קא מפלג ובלא מפל דהכא במאי עסקינן
דמיחזק לך באבנה דהא דההיא קא ונפק עליה קלא דב גרושה או
בנחליה הוא ואחיתיה פיל קול בעלמי ולא בעדות וחורדנו אותו
כי הכהונה עד שיבדקו הדבר שמעליה היא צהונה ואמת עד אחד
ואם ידענו ביה דההיא ואמיתיה פיר במקום קול הוי חל ^{מחזקי}
ואת צתרי ואמרי ב גרושה ובנחליה הוא ואחיתיה ואמת עד
אחד ואם ידענו ביה דההיא ובהא פלגי דל לעזר סבר ^{מחזקי}
עד האחרון עם הראשון והיט דקאמי אימתי בזמן שיש עורדין
כלום מאחר שהודוהו עלפי העורדין אפי' מעלי אותו עלפי עד
זה השם מעל שיש לערפו עם אחר ודב שמעו ב גמלי סבר ^{מחזקי}
עד האחרון עם הראשון והיט דקאמי מעלי לכהונה עלפי עד אחד
כלמי מערפי אותו עם הראשון ועד שיראו שנהם כאחד ^{העדות}

לאפוקי אחד אומי צפני הלזה וא' אומי צפני הודה לעלו א' עדות
מלתיסתר להתקבל בבית דין ואפלו דאו שנה באתת עד שישור
צבית דין כאחת ופלו גמא אחרית היא ולא ל' יהוש' בן נחמיה
לה ז' יעזר ודב' שמעון פלוג דב' שמעון
קא' כל עתה לה' כותיה מתת על ידי ממונה
לבעלה דמיררת להפסיד ממונה ואין מפקידין אותה על ידי
שהיתה טרודת למורת אסורה לבעלה הואיל והיא צה הפקיד
ודקא באשת כהן אל באשת יוש' שריא דמונ' בישל מישרא
שריון פיר דבט' העמל' אל ודלא כפירוש רב' שלמה שפיר' בא
ישל' לדיושין אטא נתרצית באחד מה' דבש' לרבי' ל' חוש'
מדמית' בג' עלה מעשה דמ' קטל' דיוח' קוה משמע לכהנה
דוקא ועוד דבאין מעמיד' כמית' מיכא' ראיה דבדי' עבד ל' ח
חושין לבעלה כלל והכא דעל ידי ממונ' כוונת' לבעלה כדקום
מיטר' מותר' כדקומין פסולות אסורות לבעלה דאשת' לה
אסורה באונס' ורמינ' עלה בג' מה' ח מתת' בלש' שבעה
לעיר' בשעת' שלום הציות פתוחות סגורות סתומות מותרות
בשעת' מלחמה אינן ואינן מותרות לפי שחי' פטאי לעך פיר'
בלש' חת'ל' שלש' שמש' כל המט' כוונות וכו' שאמכ' ל'
פטאי לעך הוא הדין שחי' פטאי לבעול' ומרביין כה' כדקום
שלמותה מלכות' כה' כדקום שלמותה אחרת פיר' ל' ח ור' ת'
מתת' בשלמותה מלכות' שה' לבטח ואין ירא' כל' מ' מצ' צותה'
והם מכיר' המוסיא' והמוכרות ויש' עתה פטאי לבעול' ולעך
והיא דבלש' בשלמותה מלכות' אחרת' שהם ירא' ופ' מסל' ביר' שצ'
דמתת' באותה מלכות' אל' בשלמות' אחרת' הדין הם כ' פטאים
פיר' שיראים כ' פטאים ואין' עתה לא לעך ולא לבעול' ופיר' שאחרת'
מלכות' נגי' למה כל' ההפ' פסולות אי אפשר דלא שר' חדא
מיתה' ולא אבשל' וכל' אחרת' ש' לא לתלת' די' ל' הי' ה'

שם שמואל
שמואל

אשר מחבולות אחת ומשפט בשיש משמדות דומות אחת אחת
שלא יבדל שום איש מהן ומהדר לה למתא שושלתא
ואחא אחא וכו' שאין יכולות לבדוק חסד כולן פסולות ולפי
שפיראט לרפך אין לה עמידה מפט שיש בדיון קושי ויהיה הרבה
להאריך. אפי' אפחה צאג' מפל אפחה ידיה אכל אפחה רבה
לא מהמנא המען הזה שבעה היא
לא שאל ידי ממנו מותרת לבעלה לא שידו תתפס על האומות
וידאוס לעשות שלא כדין שמה יפסידו ממנו ומשיר בה שמה
דאי לא דקנס ליה טאה שלא נמאת לא שאדיזויה בכדי אהדי
לשמה פדמה מעיד בה כדי שלא פדמה ממנו לא ושמה
שיוו נתן בה אעפ"י שאקורה עליו לפי שמה היה כשהיה
והוא בחר יוצאה בראש בניה שיהיו הנשים שמה שלא יתחדו
כשהיא נבטת נבטת צוף ביה כדי שלא יהא וחי' בחי' וקריעותו
מבחוץ לא תנשא בשכונתו לפי שמכרת בריאותו וקריעותו
ואמא יבואו לדי עבדה ואם היה כה אפי' לא נשאת לא
עמו במבוי שמה יבוא עליה ובה אסור בגיוסה אבל ישאל
כל אמן שלא נשאת תדור בשכונתו ודוקא בשכונת אכל בחצר
לוא ממנה בהיותו תחתו בעבסי אביה שהיו בדיון נכסי מלוא
ובכה שגרש את אשתו קא בניידי מינה נפרעת ממנו על
ידי עצמה שלא יתקדשו בדברים ב' ארבעת מסכת היא
וקור' לה מסכת שמואל וזו היא משנה ראשונה שנה
הגוסס הרי הוא כחי לכל דביו אפי' אהדי מכירי זה אה
צקריעות ומציאות מתע זה כתב דא שמה
ומקרימים השטר עלפיו ואעפ"י שמתחילו בעוד זה קט' צאג'
מפל דא תהויך כולו דאי תא זה כתב דו שלא בה משל
אביה פיל ונתן שטר צקטותו בכתב יד אביו אכל רבן דלא שכיח
אביה אפי' לא ואי אשמי' רבן דאית לה אימתא עליה אכל

איה

אימ' לא יא' תנא אצין ודבומשום דהאי שכיה גביה והאי איתליה
 אימתא עליה אצל אחיו דלא הא ולא הא אימ' לא קמל כיון דקיום
 מדרבנן מדאודיתא לא בעיקיום דאמ' ריש לקיש עדום ההתומים
 על השטר נעשו כמי שנהקרה עדות בבית דין הימנו רבנן בדרבנן
 זה עיקור דבר מהתורה הם אמרו והם אמרו הם העריכו את עדות
 והם הכשירו באת אילן שיעצת שהיטומה והרי סימ' ששטת
 וסע בטה מאתים כדאמרי בריש פרקין ויצא מבית הספר
 למד' יחד תעקות בבית רב' ובגמ' מפל דתרומה דרבנן מירי
 כגון תדומת חויה לארץ או פירות ונדק דהימנו רבנן בדרבנן
 ושהיה חולץ עמו על הגור' בתרומה דרבנן ושהמקום הזה בית
 הפרס בית הפרס דרבנן אצל אי' נאמני וכו' דאפוקי ממונא
 ובענן עדות מעלותא וכתובה היט טעם דרוב נשים טולות
 נשאות מעמד ומספר מקום היה לן כאן להספיד מיתתן
 כשהוא מוליד לבית הקברות שלו ולגשות עם מעדות
 שהיו עושי' שבעה למות גמ' הימנו רבנן בדרבנן
 פירשע נמשח גלוי מילתא בעלמ' הוא כלומ' אי' הדבר עדין
 עדותא למפרסם שיעאדרי לאור בלא גמאמס' אסוק לאדם
 את עדותה דה' בגמ' מקשי ממיאי דקתו בביתא או שקרא
 ג' פסוקין בבית הכנסת נפסדו לא יצא לעדות ומעדין התם
 דאי קרי וקרא מדעתיה וכו' קאמרינן הכא דקא טע' ג' מיהא
 בעם הדר' עלך האשה שטאמנה משהביאך

אילוצרות

שתי שערות עד שתבגור והם ששה חדשים
 ב' שערות לבגרות אצל קטנה ובגרתא' להם קנס' ישיש להם
 קנס' אם אשה אדם נות' לאביה חמשים כסף כרכת ונת' א' ישיש
 השוכב ו' הובא על המזמרת וכו' ובגמ' פריך אצל עדותא ומשט
 סולתא אינוריד ליה לא שמועין' בעטה מ' הגבועים והיא אקסוה

לקהל דרור גזר עליהם בראמיה כיצמות ושלם ויתנם יהושע חוטני
עיסם וקרי להו ענינם כותית פול רבט שלמה גדי אריות
וישנ בלאו דלא תתחת בם והקשה רבנן יתחק אי גדי אריות הן
מי אמר להו קנס הרי גנים גמורים הם לא גדי אמרת ושלמה חשב
אותם במשנה משום ספק מגזירות דאמרינן בקידושין לא להפיקות
שתוקן ואסופי וכותי וגם בירושלמי מומא דאמיתא כמא דאמיתא
הרי הוא מוש לכל דבר וכן פיר רבנן תם ומתע קודם אזיה אצל
גמירא גנים גמורים הם ושלמה חשב ושלמה חשב דיתפחותה
גשנים דתפחותה כמלה שאפילו נעשה בשביה בתוליה חזרתי
ועל אשת אחיו שתקדשה לאחיו וארשה מינה מיתה אצל כדת
ועל אשת אחיו מבין שתקדשה לו וארשה דמי לא גרשה מחייב
מיתת בית דין הוא ואי מת ומשלם אשם שהתחתה הרי מי
בה מיתת בית דין וברת לאכטר ליה מן התשלומין וברג דמישה
או הלוקי רבא על אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו וכן וקיי
לדאין לוקה ומשלם והכי פירי מילן ה הלוקי אם התרו בהם קנס
לדאין לוקה ומשלם דנקמא לן מכדי דשעת דשעה אחת
מחייבו ואי אתה מקייבו שתי דשעות ומתעין ד יוחנן כח
בשהתרו בו כח בשלם התרו בו מתעין דידן בשלם התרו בו
ומתעין מכוח בשהתרו בו דקם בר ל יוחנן כל היכא דאכח
ומתעין ואתרו ביה מלתא לתאי ממונא לא משלם וילך טעמ
מדכלת כדי דשעת משום דשעה אחת אתה מחייבו ואי אתה
מחייבו משום שתי דשעות וקמך ליה מדבעים יכא וקיי
כל יוחנן גמירא מוכר יש לאכיה זכיה למכרה
לשפחות ואי לך קנס שהבא עליה אינן חייב קנס ואי לא מכר
דשאי יכולי מכור אדם את בתו כשהיא גזירה אמרת קל וחומר
מכורה כבד וינאה אינה מכורה אינן דין שלא תמכר מועת שלש
שטם ויום אחד שהיא לאויה מכר לא בתמיה אף קנס במקום

מכר משום קנס נקט בתשלש אבל למכר משתתפים אחד ^{שתי} שותפות
שותפות קרית ^{אמת} וכן אמתת מקשיני ^{הם} נערה נערה ^{הנערה}
באונס כתיב כי מיצא איש נערה בתולה וג' וכתב בתורה ונתן האיש
השוכב עמה לאבי הנערה ודרשו נערה יתירה והי יתירה הנערה
דמתי למכתב וסוף לא היה חדל לפיה לכשרה היוצאה משום שם
רע קאסל דע שלא מיצא לה נעלה בתולים ולהכי פריך בתסקינא
דכתי' והוציא את הנערה לפרת בית אביה היכי דאמי שם דע
כג' דאמי ב' תרי ולא שאמרו נבעלה דאס' מאי למימדה הא לא
טענה היא אלא אמרי לדידה תבעתהו דאס' ורא וחסדירה ^{עצמה}
לכך ולא שמעו לה אימור זיופי דייק הוא עצמו למד לכו' כתב
הדומה לכתב ידי העדים שחתמו בה והולך אפילו יש עדים ^{מכירים}
החתומה ואומרי' שחתמת ידי העדים הוא לא מצינו ביה
מת' ואילו שאי' להם קנס וכו' יתירות על
בעת שלוש שנים דכיון דראו ונתפשה בחזקתה פקדה ובעל
בגיות' והשבוי' כשביתה הרי היא בקדושתה ויש לה קנס ^{אין}
שהיא גדולה כלום שנפרית יתירה על בת' ששם ויום אחד ^{הבא}
על בתו ועל בת בתו ועל בת בתו מאנסת דאי מנסא אתה ^{תאמי}
בת אשתו ובת בתה ובת בתה וכולהו כשריפה ילף להו בשערי דרין
ולא יהיה אסור עטשי ענש אס' יהיה אסור באשה שמחה לא
ישנש דמי ולדות לפי שמחוייב מיתת ב' דרין על האשה ואין
מתו משלם ואפילו חייב מיתה שולל פטור מ' הממו' ותנא ^{ב' דרין}
חזקיה מכה אדם ומל' בהמה מה מכה בהמה לא חלצתה ב' דרין
בשולל ב' דרין ב' דרין ב' דרין ב' דרין ב' דרין ב' דרין ב' דרין
על' לפטור מ' הממו' לא לחייבו ממו' מכה בהמה לעולם חייב
דא' בבבא קמא פתע תחת פתע לחייב על השולל ב' דרין
ואונס כרית' אף מכה אדם לא תחלוץ בו ב' דרין ב' דרין
ב' דרין ב' דרין ב' דרין ב' דרין ב' דרין ב' דרין ב' דרין

ממנו לא יפטר ממנו ולא יהיה אסור מיהא שצריך דאי מהא קנינה
הוא אמינא אדרבה לא ידך גסמא מיהא מיהא דהוא לעולם ישלם מיהא
אדם ישלם שנתאוסה ונתגרשה דאין ארוסה שלא נתגרשה חייב
מיתה ואין שם קנס אין לה קנס בגלל מפר טעם דכתב אר"י
הוא ארשה אין לה קנס יש לה קנס דדריש הכי אר"י לא ארשה לאשה
הא ארשה לעצמה וריש דקנש אשת אחיו ואשת אחי אביו
ונתגרשה עסקינן וקנש יש לה קנס לענין זה היא
בא עליה ומיתה פטור לא הספיק האב להעמידו כדי עד שמיתה
לאם העברה ולא לאבי המיתה צ"ל מפר דשולח קדמי כתיב
עברה הנערה בתלה בתלות הבתלות תרי לגופיה וזה לכאשר
וזה לגמלה טוה שיהא זה כמזהר הבתלות ומהר הבתלות
מה אונם חמשים אף מופתה חמשים ומה מופתה שקלס אף
אונם שקלס אייתרו להו תרי חד לאייתרי חייבי לאוי אחד לאייתרי
חייבי כדירות בא עליה עד שלא נטמאה ולא הספיק אביה
להעמידו כדי עד שנתאוסה דבגרות וטוהא מפקי מדרשות
אב בגרות לא אשכח דזיכתה לו תורה וכיון דלא זיכתה לתורה
אב מנהיבא תת לי לאכורו בשלה שואי מוסיא מרשות אב
כד אשכח בהפרת נדרים דכל זמן שלא נשאת אביה מפר
ומשט שאת אין אביה יכול להפד
המפתה נותן כד בושט ופגם צמיתו לקמי מפר להו האונם
נות אית העד מפר בגלל שד פסוק רגלים וכו' והנה העסק את
רגלים ומפתה איתו נות את העד מפר בגלל אב רב עמ
דבה בר אבא פתחות שבה אומדות מפותה אין לה עד ואם
דיתא חז"ל דאית לה לא הוי לא כמיא חמימי על ריש דקדוחא
נות מיד לאביה ואע"פ שכונסה ומפתה לבטויימא ובגלל
אטו אשתו היא ומפריק לבטל יבטל דאם טוהא אין טוהא קנש
כדכתב מהר ימהרע לו נאשה ואם מאי יבטל לו כל יסר

אבל אונס כת ונתן וסו חמשים כסף ולא תהיה לאשה שותף בזה
ככל שבחר בו לשלם בו כלום על כרחו ושאנה כדכת לא יוכל
לשלם לה ואם רצה להוציא יוצא בגמ' מקמי מיכ' ^{לגמור}
נגמרי מהדדי להא מילתא נמי לגמרו מהדדי ומתוך אמ' קדמ'
מהר ימה לו לאש לו מדעת ^א
וכי אשתו היא כבד דק' אמ' לבי ויניח' לפשול יטוס שדמ' ^{היא}
או אביה או המפתה עצמו כי היא בי אביה יכול לעטב בג' ^{היא}
ילך טעמי כשתא היא אמ' יסחת מאליה ודענה ממנו ^{היא}
אבל איהו לא מצי מפיך לה דכת לא יוכל לשלם ^{היא}
נמצא דה דבר זמיה דא' שהיה האונס כה ועצמה אחר שמשך
לפסול לה או כה שגבעולה מקודם שאנה שלא כדרכה לפסול
לה או שאניה ראויה בישל כה שהיתה ממזרת א' טעה
^א וטע' עשה ולא תהיה לאשה עהו ^{לחש}
דאיהו ראויה לבוא ביש כה ממזרת כה מילה בער עת'
שהמילה עשה והערשת בלאו דכר' השמור בג' הערשת אבתי
ובוס השמיני ימול בש על ודשיני אפי' בהרד יקח מי איהו
לעשה כלל השתא נמי מלמד איהו למ' איהו רועה
^{מתנ'} יתומה שתאנסה ועתגסה האונס חייב
והגפתה פטור דכיו' דיתומה היא וקנסה שלה היא ואח' ליתיד
דמדעתה נתתה לו פטור ובג' מפל דעתאנסה ועתגשה
מילתא אחרית היא ולא איתומה קאי דאי יתומה דוקא ^{שטח}
לא הא קמ'ל תגדה שתאנסה ועתגשה לעצמה ובג' מפל'ל
לעזר בשיטת' עקיבה דבו אמרה דא' במת' ^{שטח}
ועתגשה קנסה לעצמה והך תאנסה ועתגשה דל לעזר
בשאניה קנים וקרי לה יתומה משום דפקע זמיתא ^{מיטע}
לא' קנסה ^א טובא דחטמי ^{מאוס}
שחכמ' אשרי מתרג' טוביה ל' לעזר הואל לעזר ^{שמוע}

ותלמידו של עקיבה היה כדאמר' צימזות בהבא והה השלם שמם
עד שבא ל עקיבה אמר לבנות ע שבדרום ושתא להם למאור ולילה
ול יוסף ול שמעון ול עזר ב שמות ^{מחנה}
הכל לפי המצויים אדם בינוני המצוי בשעת קשה מאדם
ומאדם חשוב והמתבין לפי חשיבותו בשעת כחילו הוא ^{אפורה}
בגל מפל מאר גי עותה מחמת בשילה כל שיש לו קצבה ^{המדה}
באחזמים של אדם וא למפתה ושלשים של עבד ומאה של מוסיף
שם דע כל מקום שיש מכר בימי קטנותו קנה הא קטמא
לל מאור ונגמ מפל טעם אמר קרא ולו תהיה לאשה במהרה ^{עצמה}
הכתוב מדבר כלום צוי שצידה להקנות עצמה לאשות הסוב
מודבר וכל מקום שיש קנה משה שהיא געה אי מכל דשח
יכול ימכר מקום את דתו כשהיא ערה אמרת מטרה כד ^{ואינא}
עכשן שאינה מטרה אינו דין שלא תמכר בגדת לא מכר
דדשין ויטמא חנם לו ימי נשדות אי כסף אמר ימי נשדות ^{ואי}
קנה דלבוש עצמה ערה ולא בגדת ^{גמ}
שיש לו קורת רוח ממנו שחזיר בעבדותו ואף הוא רוצה ^{לעשות}
לן קורת רוח להעשימו טעם בעלה זו דברי ל מאיר דאמר ^{קנה}
לקטעה יש קנה במקום מכר מבתי יומה עד בת שלש שנים
ויום אחד יש מכר ואי קנה מבית שלש שנים ויום אחד ^{שנים}
שתי שערות יש מכר ויש קנה ומסתבא שתי שערות ^{שערות}
יש קנה ואי מכר יש בגד בקבר ודעה הוי ואמר דפרס ^{ואמר}
דאמר ודעה הוי דלמא קטנה מוי עבדא וילדה מיהו שמעון
דסבירא לה לרבא דקטנה יש לה קנה לא כה ערה האי דסט
ערה לאו לגלוי עלה דמויטא שסרש דמשיטא צמח ^{מחנה}
קרא מלתיב ואם אמרתיה הדבר וגו' ואי קטנה בת שלש ^{היא}
לא לגלוי על כל מקום שחמ נגד חקר ויטף הכי כה שחמ ^{אפשר}
לא בשעה כתב ערה מלא ולמדרך דכל מקום שז נער שפיל ^{קטנה}

במשמע. מתע. החומר פתיתי. בלג. מקשי
ולתע. חשתי ומתדק. לא מבעיא. חשתי דלמא קא פגס לה שאין
לעז שלמאסא גדול כלמא שלמאסותה וכיו. דלמאסא דילהוהא
לה למאסקל מיטה צושת ופגס על פיו. אבל פיתיתי דקא פגס לה
אוי. לא נהימנה להחזיק אתה לעז קא משמל. משלם בשעת
ופגס על פי עצמו. דממונא הוא ואינו משלם קנס. בבבא קמא
נפקא ל. דמזוזה צנעם פטור. מאשר ידעו. להם פרט למדע
מת עצמו. המית שורי את פלוט והדין חייב צופר ובשול
מירי. הרי זה משלם על פי עצמו. קנס צופר ממונא
או שורן של פלוט בשור מועד נמי משלם נזק שלם על פי עצמו.
עבדו של פלוט והדין חייב שלשים סלע. אינו משלם דקנס הוא
זה הכלל כל המשלם יתר עלמה שהזיק דהיינו פלג נזקו כדן
יתר ממה שהזיק דהיינו קנס ואינו משלם על פי עצמו ומקשי
בגמ. לית זה הכלל כל שאינו משלם כמו שהזיק אינו משלם
על פי עצמו דמשמע פחות ומשמע יותר. ומתוך כך איכא
חיי נזק ידוע דהיל גמירי לה דממונא הוא משום הכי לא
קנש פיל כיו. דאיכא חיי נזק המשתלם בנזקי בהמה המהלכת
והתיזה עדות מתחת רגליה והזיקו דת. בבבא דמשתלמת חיי
נזק ובהדיא חיי נזק קנימל. בבבא קמא דהיל גמירי לה מסיני
שה. תולדה דרגל ופטורה עד שותר רבים כי רגל ואני ורגל לא קנשא
ענהו לא ממונא שהדי מועדת מתה לנה וגבי עדותהוה דאקני
דחא וכיו. דממונא הוא משלם על פי עצמו משום הכי לא קנשא
לנה למת כל שאינו משלם כמה שהזיק דהא איכא חיי

נערה

הדד. שלך אילו נערות.
שענתתה מקשי. במגדא בפרקי. דלעיל. ואימ חמשי
אי. רחמי. מכלמיל. ומתדק. אמא עיי. תחת אשר ערפי. גבי
חמשים כסף מכיל דבשת ופגס שאינו משלם השני שהדי

ישנן בשאר הדורות ימים בכלל זה ודבר אחר אחר קרא ונתן האיש
עמה הנאת שטבה חמשים כסף מכלל דמיא בוסתא פנס ומקמי
ואמר לדידה ולקיל וערי ומקמי ומקמי ברא דאבוהא הוי דמי בעלמא
לה למוטול ומוכה שחי פל מכתב ברא דבוסתא פנס דמיא הוי שהר
ידו לבישה בבוסת בשילה ולפניה בפנס בשילה דמיא בעי מסר לה
לקדשה בביאה למוטול ממוטה שחי שיתא האב זכאי בבית דין ויהיה
בפנס ובספר ובביאה וכיון דבידו למוטול ממנו לפניה ולבישה כושה
זו השתא מפסדיה האי דפניה והעגד שתפשה והעגד נמי
באמסה בתפשה לישא דמקרא נקט ותפשה ושכב עמה ונתפשה
לעמוד בדין כיון דלא עמדה בדין לאו ממנו הוא להורישו ולבניו
דאמרינן לקמי' בג' אי' אדם מוריש לבנו זכות שזיכתה לו תורה
בביתו וילף לה מקרא מתהאב משעמדה בדין בשערותה כיון
בגדה קודם מיתה כיון לא בגדה הרי ה' שלאחי' דכיון דעמדה בדין
זכה בה האב ל' שמו' אחר' אחר' שעמדה בדין לא הוי ממנו
להורישו לבנו עד דמטי לדיה ובג' ילף טעם מדמיא קרא
האיש הש' טמה לאבי העג' לא זיכתה תורה לאב אלא משעת
עגדה מעשה ידיה שעשת עהיי אביה אחר' שלא גבת כגון
פשוטה מתהאב הרי הוא שלאחי' דמישכא לעולם זכה בו האב
ולא דמי לקנא דלא הוי ממנו עד עמוד די' עידוהו דהאיש
מיפטר ומיט אחר' בג' פליך ממנו גבי' אב
בתהו זעמתי האחין שכן הוא תנאי בתורה כגון טקב דתהוין
לכי מינאי איט' יהווי יתב בבית ומיתא ממכסאי עד דתקחין
למזבין לאו מדידוהו אלא מתנאי בתוצתאמי דקתני מתנ
מיתאמה עם מעשה ידיה ולמה לי למתניה דלא שייך למתני
אחר' שלא גבת דמכא גבת אלא לאו הכי קאמי' כעשה ידוהו
דמה שדחי האב לאו לאורשיו ומה שעשתה לאחר מיתתה האב
מה מיתאמה וכו' דמיטאמה פשיטא ל' דלעצמה דהא אפי' דה

לא זכי בהו אבאלא אב כסמוך על שולחא כדאמרינן בשנים
אוחזין ומשום איבה דכיון דאינו חייב במזונותיה בחיין כדתנן
בפרקי' האב אינו חייב במזונות בתו אי אמרת מיני איהו לעצמה
תו לא יהיב לה מזון ולקמן בפרקי' נמי אמרי' האב זכאי ^{למזונה}
משום איבה אבל אחים על כרחיהו מיתמא מבעי' ^{היה} והתחלתם
אתם עבדים כנענים זכות בתו זכות שזיכתה לו תורה בבתו
מתנ' כתובה שלו כתובה שהיא גובה
משתי אירוסין הללו וקסבר יש כתובה לחזקה ובימי נעוריה
וקטנתא ^{מתנ'} כתובה שלה דמשה שיאה פקעא רשותו ^{בתו}
גודיאנא אזלי' וגביאנא בתו הכי הוא ולא מזל' ^{בתו} כתובה
לזמ' הואיל והדאשונה נכתבה בשירות האב והיו דאב
הראשונה שלמד טעמ' מפל בג' הואיל וברשותו נכתב' ^{פיר'}
כתובה ראשונה שהיא לפע' עשאי' ^{גבי}
ת לא שריא לאינסובי דהחזקה להיות בעלה מתים ודקתנא
דלא ליעקוט כדכד פורענות ואגב אורחיה דבעי לא אמורי משפט
הכתובה ומחלוקת דל יהודה וחכמי נקט' לישא דידיה למסתכל'
כל דאמ' במסכת' במורת' שאת לראשו ומת' לשת ומת' לשלישי
לא תנשא דבת' זמני הויא חזקה וארסי' בפרק הבא וכו'
התם פרישנא לה ומיני' בא מאימת גביא' כלום לעט' זכיה
דאב חזי' דלאו בתו אירוסין אזלי' ואפי' ל' יהודה דקתנא ^{מורה}
ל' יהודה במאירס את בתו ובגרה ואחר כך עשאת שמי' ^{דשות}
בה ^{מורה} עמא בתו כתובה לעט' מיטת' לקוחות מאימת טרפא
משעת אירוסין דהא מההיא שעתא איהי' בבתקנתא דרבנן
דילג' עד שעת כתיבה דהויא מ' מלה בשטר לא טרפא ^{מתנ'}
דמתקנתא דרבנן מיחייב טרפא מזמין אירוסין אם מתא ^{מורה}
לאחר עשוא' טרפת לקוחות שנתן מנכסיו מזמין אירוסין ^{אין}
דמההיא שעתא אשתגבד' ותספת שמי' נעמן הויא בזה ל' לא

ששת עשר עד זמני כתבת הכתבה שקנה מידו וכתבו אחד זה ואחד זה
מז' השוארין. דהיינו גופה מחלה לש' עבודא קמא ותרענה ב'מנן
הכתב בשטר הכתבה ככל המפורש בה ב' עיקר ב' תוספת. שני
שטרות של שדה אחת של מוכר או מתנה וכתב ר' אבן לשמואל אחד
בשם ואחד בשו"י. ביטל שט' מתהרמ' שו"י ואם כתב לו אחדות לפיה
ממנו אין גובה לא מזמן שט' דמי מוסף ביה דיק' לא בשטר
לתוספת כתביה ולא לבטולה לקמא / דמי מקמ' שט' אחי למנן
ליקט עיקר ותוספת. ואי נחא ליה בקמא משום דקדים לא ליקט
תוספת דכוננה הויתמה עליו שתי כתבה אחת של מאמ' ואחת
של שט' מאות באת לבנות מאמ'ם גובה מזמן ראשון של שט' מאות
גובה מזמן שט' דהא מוסף לה דכתב זה של שט' מאות לפותח
ואי נמי לא מוסף ביה לא ביטל מתהרמ' שו"י אלא דלא ליה בעי
לעשר ערו עליה דקיס' לך מתנה מ' בה משום דינא דבר מי ערמי
דינא דבעל חוב דאי אתי בעל חוב וטריף ליה מיטה קביל עלה
אחריות בשטר השט' דטהדר ונ' מיטה מעות הכתב ב' כח
מש' טעמא ביטל אודי ליה בעל השטר שהרמ' שו"י מזו"ה היה
והרעיה על השמת לקמ' מזמן שט' מ' דושי שהדי' לפרס' פסול
לרב אחא בשדי' ולשלומי פירי שאכל לוקח ב' זמן רמ' שו"י
שט' לפרס' משלם ולתוספת לפרוע משהקדק' למנן מזמן
רמ' שו"י למנן שט' לפרס' על המוכר לפרוע לרב אחא על התוספת
לית' ולפרוע כח' כרעית משה' שתי כתבות כל אחת מאמ'ם
דלי' כח' תוספת לא משו"י לה' שלם מד שתי הלוה' עבוד ר' ר' ר' ר'
תיקנו שלם ישתנה שטרו מבמורתה היה דשחא ליה למנן שיהו
שט' שטרות דמי הוי חד שטרא מאה זוזי וטעם המנן חמישים
לא יפרע לא בשבועה דת' הפוגעת בכתבה לא תפרע מלא
בשבועה והוא הדי' לכל שטרות כדאמרינ' במסכת שבועה וכי
מה ב' זה לפגם שטרו וכ' בפרק שבועת הדייני' כרי של' לוקח

לפדו קשיפרעט לזה למלוה חזיחו בו יכופט מלוה לפרעו השאר
 כי ידאג המלוה יתדיכחו בית דין שבועה הולכך נחש לזה לזה
 דהו תרי שטרי בר חמישי חמישי כיו שלא יכופט המלוה לזה לפרעו
 מתנ' וזינת באירוסין והיא נערה הדין זו בחנן
 ואפי' נעגירה פחותה מבית שלם דחזקת בתלה דכי בתולה סתם
 בערה המאורסה ביש' כותבי עשה נבלה ביש' לא ילה פתח
 ביתאב' אי' עריך להו ינאש אלפתה בית מציה וזלמא מאה סתם
 נמיא בעל שקר ועדים זוממים דכלה פרשתא ביש' כתיבא
 הרי זו שקילה' גמ' ילף דאמ' קרא ומתה לרבות הורטה שלם
 בתרדושה ולדושה בתרדושה פיל דכל וסקלוה כל חמישי עורה
 ומתה קרא יתרא הוא הרי היא כבתיש' לבד דכד' ויש לה פתח בית
 מב' ומאה סתם יש לה אב ואי' לה פתח ביתאב' כגו' שאי' לה בית
 ובישר ליתקא מיירי' ג' שלם מידות פתח
 נערה המאורסה באו לה עדים בבית חמיה' לאחר ששאת
 בבית מציה באירוסין סוקל' אותה על פתח בית מציה דכל הכי
 והויאן את הג' אלפתה ביתאב' והאי' באו עדים בבית חמיה
 כתי' דהא באו עדים שם רע כתי' דמפיל ביה קרא ואקרב ליה אל
 כשנשאת' לאו גזול' שער לתם כלום מבית זה יתנה העבירה
 שבו זינתה באו לה עדים בבית מציה קודם ששאת שזינתה
 מציה' סוקל' אותה על שער השירה היא דכל כי יהיה נערה
 צולה מאורסה והויאן את ששאת' לשער הע' הה' תי' חנן
 כי היכי דאילו זנאי השתא לאו סקילה מיכא לא חנן דכי כתיב
 סקילה בזינתה נערה כתיב כדאמר' כי יהיה נערה צולה וג'
 השתא נמי בחנן דכיו' דאשת' גופה מ' החטא לה עמדה צדין
 אשת' קטלא לכהשתא' הויאן עליה שם דע' שכתב' נערה
 ולא מינא לה בטולם ובא לבית דין' הוא איט' לוקה אמ' כיחש'
 ואיט' טת' מאה סתם' דכי כתי' ויסרו את מלקות ועשו' את

בגדה כתר וזה עקימת שפתו גורמי לו לעש' כדמיתר ^{בגד}
ועקימת שפתו בגדרת הואי היא אם אמתה יהי נזוממיה ^{עדים}
שהיו מעדים על זמורה ועבאן אוממין מקרימין לבית הסקילה
כלום ישימו לנזק לשם כי אי להם היכלה מן המיתה הזאת הוא
וזוממיה כל דע אם אמתה יסקר לא אוהו אם אמתה
וזוממיה אם יסקר לבית הסקילה למ' אלה דאשת מופה ואילו
זמאי השתא בתחת היא לא אמרי אשתני קטלה מויתא שם
קא אמרת לאו נזכי אסרה ולסוף נגדה דתג תא דא ירי כצא
לה עדים בבית אציה שאני מיתה הנחה עלידי הויאתשם דע
דבעל משע שאת ולא אמרינן זה משום דאשתני דינא דא זמאי
השתא בתחת הוא שמו אשתני קטלה והך דזמאי בעדות דהא
נכסה לחופה ולא נבעלה בעל וזינתה בתוך כל כלום ודע דהא
כלא נגדה נמי כל הויאתשם דע ואפי' בעדות אשתני דינא דא
דאילו זמאי השתא חתך הוא דאיכא הואיל ונכסה לחופה ואשתני
נבעלה כדמש' בסנהדרין נגדה ולא בגדרת כדלעיל ולא כדלעיל
ולא שאמה מואי ולא שאמה אי ליכ' שאמה ממזל היט בעולה
לא לאו נכסה לחופה ולא נבעלה לא אילן זמאי השתא בתחת
הויא ואילו מויתא שם דע עלה השתא דזמאי קודם כנס לחופה
בסקילה למ' הויאתשם דע לא אמרינן דמשום דאשתני דינא
אילו זמאי השתא לישתני קטלה הכא עלידי זמאי דמשיקרא
והי לנז' כי נגדה נמי ונשאתה לא אמרינן מויתא שם דע משום
דאשתני דינא דהשתא אשתני קטלה דמשיקרא ודלמכ' חדית
דחכ' היכא דלא אשתני מופה אצל היכא דאשתני מופה לא
דחכ' כלום הא דחיה דמיתת מסתם מויתא שם דע לא רחיה
היא לבא דהתם הוא דאשתני דינא דאילו זמאי השתא לא
אשתני קטלה דהא דזמאי משיקרא משום דלא אשתני מופה
וחדוש הוא שחודה תורה כלל אישתני חדית דאשתני מופה לא חדית

אכל בשרה אשתו גסה הוא ואי צבאו לה עדים בבית אציה איתלך
למימר סדחה ולסוף ברה דחנץ צמויטא שם דע נמו משבדה
הזה לה למתע ברחץ דבא אמי הייז מפר טעם בגי מודקת אמי
בטלתיש ולא בטלת גרים אי אמרת צעל כי האי אנה צישרל
מיהייז אצמדיך קרא למעטי גרים לא אי אמרת צישרל פטור
השתא כש פטור בגרים מי צעא פיל בטלת גרים יתמה היא
דחמא אפדניה לצרעיה כשלחמוד דכח וזרמ סוסים זרמיתס^{אחא}
שאש כבת ארע היורה כזרקמיה צערה מלא דיבר הכתוב וכל
מקום כתוב עבר וכאן נערה מלא להוציא את הקטנה ומקמי
בג' טעם דכתיב רחמי הנערה הא לאו הכי הוה הוה אעטא אפיל
קטנה והא טת' ואם אמרת היה הדבר הזה לא נמי בתי לענה
והויז' א הנערה ש פ' צ' וקטנה וקטנה לאו בת עושין הוא לא
בת' כא נערה וכל מקום שנאמר נער אפי' קטנה במשמע פ' כא
נערה כא' שאי אפשר בקטנה כתב מלא הא למדת שכל מקום
שנכתב חסר אף הקטנה במשמע כא' באונס ומסתה ציננה
משיקרא נש לה כתובה מנה צימית טעם לה בפירקא קמא
משיקרא ולא כלום נמצאת מוכת עין נש לה כתובה מנה
שם דע שאיט שם דע כא' שהביא הצעל עדים שזינת והיורה
בבית אציה והביא החב עדים והזימם או הכחישם הוה לוקה
דכתיב ויסרו אתו צעל וצא לביתו והויטא שם דע על ידי
בעלתו ואם לא מיטאת בטלום צ' לא צעל וצא לביתו ואם
ל עדים שזינת בבית אציה והי הם לפיכך בג' מקמי צעל
ל' לעזר צ' עקב היט דכתיב וצא ליה ואקרב ליה לא לרב מימי
ובא ליה ואקרב ליה ומתדיין ובא ליה בעל טלית ואקרב ליה צ' עדים
ומקמי צעל ל' לעזר צ' עקב היט דכתיב לא מיטאת לבתיך בטלום
לא לרב מימי לא מיטאת לבתיך בתי ומתדיין כשיק' בטלום
פיל עדים שזימו או וכו' וכו' את חילן ויבשירו בתך לבתולה

גמורה וכן ואלה בתול בת ואלה כשירי בתול בת ומקשי בשל
לל לעזר בני עקב היו דבר ופרשו השמלה לא לרצון מאן ופרשו
השמלה א' ל' אבהו שפרשו דברים ששם לה לא בשביל ואלה מקשי
דברים כתר מכיל מקום אנה נקללת אס' ה' השלמה עדים
שזית דשמה דאח ואידי ואי' השל לוקה ומשלה בפרשת השמלה
דשמה דס' צפור הוא לא כשהביא האב עדים והזימו עדי השל
שגם לל לעזר ב' עקב דוניה לומ ופרשו השמלה משל איחורו
הדברים כשמה לא שמוכל מקום יושב יותר בטוב לל לעזר ב'
עקב שהפסוקים באים לל לל דבר דוקא מיירי ועזר קר
משל מדבר ההוה בדברי ריבונות לרצון שאי' מדבר כלל בשל
יותר מבשל לא בעל למה נקט משל זה בחנם כיון דנח אלה ואלה קרב
לה ולא מימארת לבתר בתול בת לא הו' דוקא דאס
פ' הוה דייקא בשל דיקא להכי מי' לשון שמלה למשל יושב
לרצון כמון לל לעזר מי' פ' שית שמלה אינו דוקא כי אס' בשל
אפילו לל לעזר וכן מימארת בידושלמי דמשמש לה למ' שפירשתי
דגם ב' דיושלם תל' לעזר ב' עקב אומ' ואמרו הדברים
א' ינסי ביל ב' לשלם אינו חייב עד שיכנס ויבשל ויטעם ^{שערת}
בתולם ופרשו השמלה סוף הדבר לא עד שיתחורו הדברים ^{כשמה}
עד שיכעול כדרכה ויוטעם שם דע כדרכה כיון דאמ' כל לעזר ב'
עקב דס' טרם לה דברים ככתב' הי' אף אתה קורא לא מימארת
לה בתולם לא אס' כ' אמ' בשלתי כדרכה ומימארת בשלה לוקה
מכת מרדות מדדנ' כל לעזר ב' עקב דאמ' לא אמרו דברים לא
בשלה וה' כל לעזר ב' עקב דס' א' דשמינתא כותיה ^{אזמ}
ומדס' ב' לוח' כותיה שמי' הי' כותיה ^{מת' קידושיה}
האזכא' בדת' כותיה ונעזרת בקידושיה בכסף שכסף ^{היה}
שלו וזמ' יל' בכסף מל' דכסף קידושיה לא היה ד' ד' היה
אמר ב' ויטעה חנם מי' כסף לאדו' זה מכל' ש כסף לאדו' אחד

ומע"כ פ"א' כסף נאמן בנאמנה מדרשנו בסימני נאמנות
 בקדושים וביביותה בסימני משתע נדון אצל יש כסף נאמן
 אחר בשמים וימנה מדרשנו ומע"כ פ"א' ארץ לבית ישל
 ארצה חזק מזה שנאמנה לו ומקמי נאמן ארץ נאמנה פ"א' וחי
 ותרשה ארץ כסף בנאמנה זו אצל יש בנאמנה אחרת ולנאמן
 הוי ומתיר יצאה דכונה כן ממש פ"א' מה כסף דינא
 אי הוה התם כסף נאמן שהיה ימנה ממש בנאמן בפדיו
 גרשונה אף כי קאמי נמי יש כסף בנאמנה אחרת נאמן שהיה
 ימנה ממש בנאמן מהו ולא נאמנה וצ"ע שם קיבל שטר
 אידוסי ע"ה הרי זו מקודשת וצ"ע רשאי למסרה לצ"ה
 לשם קדושים ידושה נאמן כסף וצ"ע שטר וצ"ע
 שם צ"ל למאמנה ל' בנאמנה יהא לך כסף זה בנאמן וצ"ע
 שטר וצ"ע מנה ל' דאמנה זכאי ומשכ"ל א"ל קדש וצ"ע
 והיתה איתקוש הויתר ל' ד"ל זכאי בנאמנה משום א"כ
 פ"א' דין דאמי חייב צמזמזותה אי אמרת מי אמרת שנה א"כ
 א"כ וצ"ע ל' נאמנה ידושה נאמן דאמנה חזק א"ל
 שמשנה חזק נאמן ש"ל ופי' ימנה א"ל א"כ נאמנה מה
 משנה ידושה ל' אף בתמשנה ידושה נאמנה ולקטנה ל'
 קדש דהשתא חזק מוצי' לה משנה ידושה מבעי' כי אמר
 קדש לעדה ובהפך נדושה דכל נאמנה בית א"כ ונאמן
 א"כ אם נאמנה מ' האידוסי קדש שצ"ה אצל בנאמנה
 נאמנה ש"ל א"כ נאמנה ד' שות וכלהו מעדים לא וצ"ע
 מאיסורא לא יפ"ל וא"ל מוכל פירות צ"ה א"ל נאמן
 בנאמנה מ' א"כ אכל פירותה א"ל עושי נאמנה
 לפי ש"ל הבנאמן א"ל ש"ל בנאמן בנאמן לא א"ל
 והוא ירשה יתר עליו הבנאמן א"כ הוא בנאמן
 ומע"כ נאמן א"ל מוכל פירות נאמן ש"ל נאמן בנאמן

לו יחייב צמזמותה מופ בנא וצדקונה אם שצית אהו תאמי
 כתובה כדתה צמזמת וסנצורה דאמרי לתמי צב קצנתה תחת
 טענתה שהכנסה לו מבית אביו והוא יורשה צמיתתה מעט חסד
 להקפד וצב מפד דהכי פלג תא קמא ול יהודה כמא דאורייתא
 דידיה ולא אורחה ידיה פי דרך צמ משפחת צבך ואי דרך
 משפחתה צבך תא קמא קבר כי אמרי עולה עמו ואי יורדת
 עמו הט מילי מחיים אצל אחר מיתתה לא ול יהודה סבר אפי
 לאחר מיתתה וצב דאב יכולה לאשה לזמ איט טזנת ואיט עושה
 ידיה ולמא דאב יכולה לאשה לזמ איט טזנת ואיט עושה
 לתקא מימל מעשה ידיה תחת מזונות וקסבר מזונות דרבנן
 כתובה תחת הטזנת שהכנסה לו והם כתובי בטור הכתובה
 והוא יורשה תחת פירות שהוא אוכל מנכסי מלוג שלה כמא
 גבסם שפלו לה משט שאת מן שהיו לה קודם לז שאלא אמת
 בעזות כתובה ואם תאמי לית פירותה תחת פדקונה גסל
 דאי הוה תב כהוה סל דע שיכולה לזמ איט נפדת ואיט עושה
 פירות וזה לא דע חבלי של תעמ טרי גוים לפיכך צב אוכל
 פירות מקשי צבא פשיטא ומתוך מהו דתמי מיכלא עכלבו
 אטחי נחיתו דאם כמימנע ולא פריק קמל דהא שדיא
 לה דזמט דלא מל נפדיך לה מדירה פי לא יהא צפירות כד
 פדקונה והשאתי אפלו ולא ידע כמה הוי פדית לבידיה
 דהכי תקן דאיהו אטל בי רב צמ צמא והוא פדית כל כמה
 ומקשי צבא ואיפוך אנא פי מזונות תחת פירות ופרקנה
 תחת מעשה ידיה ופיקא מיה דאי אמרה איט טזנת
 ואיט עושה לא כלום קאמרת ומתדין אמר אבי תתק
 מיטו למיטו ושמיט מיטו פשיטא מיטו מזונות ומעשה ידיה
 מיטו שציה ואשה שיש לה פירות מיטו מיטו צבא תל דאק
 שאתה זן קדוב בער שלא יעלה בה מענה פלסיים שמשמץ

[illegible]

משלחה לו על ידי שמואל ופגשו בשלוחי הבעל ומסדוה להם
ממשנה ראשונה בפרק א' ע"פ הג' זמ'
לבטלה משתבעה הבעל להט' לעינמה לעשואי' וללא למע' שלום
יום' ולא טשאו' כג' ששיבב החת' ואוכלות בתרומה אם צ"ש
מאונקס לבה היום וא"ע' דהיי' לנמ' בפרק' מכל מקום הלשון
יתרנה להכ' הלך החב וכו' אי' מסירתו שפירד' ונכסה עמו' עם
בעלה לז' כשמך לנה בעל' ולא לשם טשואי' ובסתמ' מירי'
סרם חתך ידיה לז' כתובתה מט' לנ' שיחד לה אכיה לז' וטעה
ועברה לשם טשואי' סתם חתך ידיה לשם טשואי' ברא' שמותיה
לשלוה' הו' טשואי' לז' וטעה' לה' מילתא לחודה הו' דהו' טשואי'
לפי' ל' ש' יתרמה דה' כשמואל דלא מהט' מסירא לשו"י
טשואה לא לז' וטעה' מכל לשאר דברים הו' כדמות אכיה יח' ל'
לא סוף דבר להופה לא אפי' לבית שיש בו חופה' מוט'
האב אינו חייב במזונות ברת' בחי' ובג' מוקי' דל' יהודה' הכי
קמ' האב אינו חייב במזונות ברת' והו' הדי' לבט' הא' מוט' ככנ'
א"כא קל וחול' ברת' משום זילתא ואהכי תא' במת' ברת' דמי'
תא' ברת' הו' אמינא במזונות ברת' הו' דמי' חייב הא' במזונות ברת'
חייב להכי תא' ברת' זה מדרש דרש' ל' לעזר ב' עזריה' טוס'
שמיטתו' נשי' בפרס' ביבנה על שם שהיו יושבי' שורות שורות
בפרס' הבע' יירשו והבטתי' זון שתי תנות תיקט' ברת' ל'
בתאי' ירטה כתובת ברת' דכרי' דת' במת' צע' דכרי' דהו' י'
לפי' מינאי' מינ' יירט' כסוף כתובת' יתר על חולקתו' דע' חתונה'
והי' הבע' יירשו כתובת ברת' דכרי' ונמ' בשמעת' גופר' ש' ל'
לה' מאי' הו' והבטתי' זון ברת' ד' יהוי' ל' כי' מינאי' מינ'
יהו' יתר' בבית' ומיתא' מעכסאי' עד דת' כד' או' עד דת' כד'
לא ברת' מה' הבע' מינ' יירש' כתובת' אמם' לא' לאח' מית'
אכיה' דהא' יירט' דת' אף מיו' הבטת' לא תיקט' לא' לאח' מית'

והכי מפני זה ביש עחלי דהא דהעם יידשו אכתובת בני דכרי קמי
 דאושא התקינו כשיש בה סנדרי צאושא
 שהא אחת מבעד גלות שלמה סנדרי בדאמדין דהא שהע
 כשה קטנים עד שיכשוו שתי שערות תא שמה דלתה לכותה
 אלא מימר אמרין ליה אולי יכלם ויזון אבל מיכת לא כיפין
 תעין מיעתנים מתעב מדורי מדורי והוא אכזרי על בני ידוד
 ליה ואבא מאת שריא התנים הוליד תולדותיו והטיל פרשת על
 בני העיר עפוליה אסיתא וכפו מכתשת על פיה ויעמוד זה על
 דב שוליה בדובה שישמקולו ויכריז על עצמו שהוא דעבד
 דעורבא באש בעה והוא גברא לא באש בעה ואית דמפרשי
 שלח עיבור יעמוד עליה ויאמר כן עלאות האיש ויגבר מקמי
 ועורבא באש בעה והכתל לבו עורב אשר יקראו אבא לאמי
 ליה ומתקין לאקשיא הא בחיורי הא באוכמי פי כשגד לאחור
 ואבא אזהבי אותו אבל מתחלת לבו ושוואי אותו ורעו תפי
 חיורי מי חיורי כמו עורבה עומקי בחולי ולפי רעו שלמה היה
 ליה למימר הכי הא כי הוו חיורי הא כי הוו אוכמי פי כשגד
 משחיר וזאב ולא אמר דלא כיפין אלא דלא אמיד שאי
 בעל כורחיה לא יהא לא ערקה בעל ואפי איני צנו כי הא
 דרבא כפה על הערקה יש מקשים דהווי מיעת ששה שמת
 שכרה ביעה דאמי ביעדי שלמה מוזהרי עליה ויש
 מתדיני אכפיה ברברים ויש מתדיני דאיכא בני לאו דלא
 תאמין את לבך ולא תקטן את ירך ורעו ליהו מתקין דלא
 מיקרי מת שכרה בעה לא כיבוד אב ואם ושילוח הקץ שיש
 בה אריכות ימים ויש מתדיני דמיעו ומוזהרי הם קמית
 אך איני נשאי אס איני כופי עד שיעשום וזשו מוזהרי
 כך אשכח בירוש בבבא בתרא היה כולמד שממני מוזהרי
 על כך נסרין והא תנא מתדיני שלמה מוזהרי תנא נשאי

הוא ואשתו מוזקת ^{היה} מה' ואפילו כתב מעכשיו ואם הדין ^{היה} כחכמי הדין ודוקת' לבטל אבל לאחר א"י הוא ואשתו חזון מה דהו' במכר וגם למנוח איה חזון המצבז' לעמים מהומה ^{לעצמו} שלא יתקדך לבדיות וילך טעם בגל מדינת כל אשר תל' לשער ואשרת לך ומדינת א' אשרת ולא כת' אשר' שמ' מי' אשרת' בתרא כי קמא ושט' ששודי' הית חומש' יד' שלמי נמט' ^{באוש} שיהא אדם מפריש חומש מעביו לבטלות' ל' גמלא' ביד' ^{שמיא} בבא קומי' ל' מנא מה חומש' בכל שנה לחמש שנים הוא ^{מפסיק} כולה אמ' ליה כהנלה לתק' מכא' ואך' לשכר' ^{אם} מללא עם כ' מסד' ללמוד ילל' שמו' בחזון ובדביו' דכיס' יוד' עמול' ^{לחיות} לידות' ציטעה' ובחוסר' לחם' רב שמואל' בר' שילת' מלמד' ^{למנוח} היה ואספי' לה כיתורא' ה' ציטעה' וטרה' כשור' שאותה מלשון' במאכל' לתעניתא' מעת לעת' להתעטות כל היום וחיתוכה קודם לכ' שנים כד אמרין' בנמא' ושלעקר' שהיא ממחרת' ^{למנוח} כה שאיה מתשתכח כלמוד' וטרה' ותרבלי' דקמא' ^{שנים} ששנה גופה קמא' דאי כת' שנים ששנה שנה ויום אחד' ^{דלוחות} היום שמצי' אה' שני' שעור' ובת' עוש' ואי' יעיד' ^{למנוח} ללמוד' שלבדי' ואי' קמיא' דהכא' אמ' בר' שית' למקד' ואמס' כת' ^{מבוא} גרסי' צ' חמש' למקד' תרי' בר' שית' בשנת' שית' ^{דמיו} עמיה' אחד' דיתרבי' דפ' שני' שנת' שנים ששנה ששנה והנה' ^{ויום} בחמש' קמא' והוא הא' ומשיתחיל' לשד' מתחיל' ללמוד' משנה' ^{למנוח} אמ' בר' שנים ששנה' שמכרה' גמלא' הקד' ^{למנוח} הגמלא' ^{למנוח} רבנ' בלקח' והוא' לוקח' רחש' זה הז' בנ' ובטותו' קטנים' ^{שחמיר} יום וילא' הם' עליו' והוא' ערק' שאי' חייב' בה' הו' ^{למנוח} עוש' בבית' ש' ח' הגמול' כלה' ואספ' ערקת' שומרת' לשד' זה הלמד' ^{למנוח} ומה' ^{למנוח} מת' מתבדו' הרי' הו' עוש' בבית' ^{למנוח} וצדקת' שומרת' על שטור' ללמוד' לתלמידים' זה הכותב' וצ' ספרים' קיימים' לו

שאינם כלם ויחזקו עומדת לעד כשם שאינם הנבים יורשי כתובת
בעדכר וכו' לפי ששתי תקנות הללו תיקנו חכמי סנהדרין
זמנא וכתבתו בדברי דמי בפירק מי שהיה נשוי שתי נשים
ואחר כך הוא ויתמו שלכל אחת מבניו כתובת אימי ^{שכתבת}
האחת מרובה או אם שתי שוות פעמים שבע האחת רבים
וצני האחת מועטי ואחת המועטי מבקשי כתובת ^{אחת}
בניה ובע השנה יחלקו את כתובת אימי ביניהן ובאי עתה
מטה תנאי כתבת אימי שכתוב בה בעדכר דייקוי ^{מכאן}
אומ' יירדו כסף מעותך וכו' אם יש מותר דיער על שתי ^{השקעות}
שתתקיים בו נחלת ירושה דאורייתא חילו נאכל כתבת אימי ^{אין}
עטל כתבת אימי ואם לא חולק נשוא למט' לגלות ^{המקום}
משיקרא טלה דאורייתא לא תקנו רבנן ^{מתע'}
לא כתב לה כתובה בטלה גבה מאותם ולא למנה מעדוכי ^{אוקימנא}
קל מאיר דאמי בפירק אעפ' כל הפוחת לכתולה ממאית ^{למנה}
ממנה וכו' הרי זו בשילת אגד ומתע' נמי דקתנ' לא כתב לה
טובה גבה כתובתה שלמה ואפי' מחלה שאינה יכולה למחול
בעודה תחתיו לא כתב לה כל נכסי וכו' חייב אוקימנא ^{לדעת}
ל מאיר דלית לה אחריות טעות סופר חייב מ' המחוור ^{אעפ'}
שלא כתב לה אחריות תנאי בית ד' הוא להיות כנכסיו ^{מאחריו}
לה בעודם לפניו אבל אם מכרם אינה טורפת לקוחות הואיל
ולא נכתב בשטר לא אמרינ' אחריות טעות סופר הוא ובהא ^{לית}
היל' טותית לא כל יהודה דאמי אחריות טעות סופר הוא ^{ולא}
טורפת לקוחות ואבה כל כתובתה דמה שלא כתב לה אחריות
הסופר טעה ובההה שטיט וטל לקיימה משנשנית ^{כותב}
לה אמרינ' ומהדרינ' למדינתך לפי שאשתה ^{מסורה} ^{לבעלה}
אם נאמרה ^{גמ'} תחלתה באונס תחלתה
של בעלה וסופה של בעלה ודאמי פריך ולא כהו דשמואל ^{אונס}

דשריה דהמ היכי משכחת לה ומתריך כג, דאמרי עדים
מתלתלתה ועד סופה יתר מלכשה וגם זה חונם שבתה
שהיא באונס קבשה הבועל יתר והיא מיעטת אחיה כלם
אשה אמרת לך טעם האיסור תלי בלא תפשה חמ תפשה
מותרת ויש אשה שחלם שצדק מותרת ואיזו וכו' הנשי
דגבי גבי שלםטי, גובי מתחת בעלה שדי, לאו בדיהו לפי
שבאונה באי, עליה ואעפ שה מוליכות לה לאותה גבים להם
ואיזו, וכשה, עלהמים מזמינות ומאויטות להם חיים לירות כל
זה אינ, עשי, לא מחמת יראה אבל שבקונו גבים לבית אל
בעלה, ואינה אזל מנפשיהו לה גבי, אפיר, דאיכא ריטן
שצויי מלכות נשים ששבה המלך לתשמיש הדיה, כשבויי, לא
שמלך גדול קומ וידעת שלא שאנה ובעילתה באונס כך מוקי
לה צמי במלכות אח שורש גמבי לסטות אינ, כשבויי, מקורות
לבעלה, דסברא מיעבד קמ נסיב לי ובעלת דריט, ונב, מוקי
לה במלכות, נתר שהיה לטטים ולבר עיירות ומלך עליהם
ונשאר דא לטטים וצדיקה תמיא אינ, כשבויי, דסברא
קמ נסיב לי והריט משה המלך, ולגבי מלכות אח שורש קרי
ליה לטטות אבל לטטים בעל, אפי' ליקוחי, של קשי, לה נפק
אינה אלא חטקה ומותרת לבעלה, למטה לכה, גדול קימא לן
דפרקי, למטה נזרתי, ש לה כעבה ותמיא כעבה והיא דלפני
ומיפק קמי, אבל תמיא כעבה דלמיתקם קמיה כג, מזונות ורמיה
אמרי כיצד מותר לית לה צל יש מותרות והכא אשמש, מצי
דתמיא כעבה דפרקונה אינ, לה משיקרא משתעבד לה שהרי
אין לכשרה לא היה מתנה ואותו ציטך לי לאטט לא מהדריטך
למדי עיטך והא גמי קרינא בה הכי והאי תמא גמי למשקל
ומיפקת קמי, לית לה תמיא כעבה דפרקיה משיקרא לא אשתעבד
לה שמיא, אט קנא בה ואותו ציטך לי לאטט שזהו תמיא כעבה

רבא אמר וכו' במחזורת ונתינה כאצוי סבירא ליה דלא משתעבד
 לה ואמרינה לכה גדול פלוג עליה ואמרינן דאין נמי לא משתעבד
 לכהונה ואהדרישך לא מחמת שאסרתה השביה עליו אבל
 לאסרת מחמת דבר אחר לא משתעבד דתנא כרתה דישל
 וכהן שווי לא שהכה מתנה שמה שאפי' תאסר עליו מחמת יתה
 לא תפסיד פרקנה מיתא מיט דשמיא שכתב
 נתחייב צפדינה מששכית חייב לרפתה שהרפאה במזונות
 רשאי שאין אדם חייב לצון גדושה מפני תיקון העולם שלא
 ירעלו לה עמאת על דמיה וכן הילכ דסתם לא תנא כותיה במסת
 גטי בפרק השולח אין פודי את השבויי יתר על דמיה מפני
 תיקון העולם עד עשרה בבתה בלא שהיתה טוה אולת
 הדמים דאי אינה טוה משום הלל אהלכ דסקינ כרשבה
 דאין פודי את השבויי יתר על דמיה והכא פסקינ בתנא קמא
 אלא שמיני דרפשיני רעה איט פודה דלא תקיט בה דענין
 חד פדיון והילכדי ואי קשיא הא קימל לן הלכך מחביו ונא
 מרדו ונא מאביו ודב שמעו בן גמלי מל אביו יש לומר מאס
 דסתם מתא כותיה דתנא אמר הרי גטה וכתב בתה תפדה אצמה
 איט רשאי למא אע"ה דפרקנה יתר על כותבה מיחייב ואם
 רפואה הרי הרפאה במזונות דתדניהו חיותה טוה ורפואה
 שיש לה קצבה שאינה חולה תמיד אינה בכלל מזונות והילכ
 דבן שמעון בן גמלי הרי אביו מרמל' ויחט לקריביה כותה
 שמיני הילכותה קוים לה מידי לרופא שיקבל עליו לרפואתה
 עלמית בכך וכך בערתי הדיין אהב אחד מבני דינ
 ומעשים זכותיו ליי ועורך הדין לפני הדיין לזכותו מיכרי
 עורכי הדיין שעורך את הדיין לתפוך לבם לאובתו שלזה
 דל' גשון בדיין שמסדרי טענת לבני דינ ומלמד אותן
 לבן עז צפנ בית די' מעיקרם כשהשיא עצה ולבנות שיתחרט

[illegible]

על שתי הכתובות ואלו כתובות אימך בדי כתובת בט דכרי, אם
תתן נפל מי שהיה נאוי אי לשם לא שתי כתובות חזקות, בשוה
במקום דקא מייסקרין נחלה דאורייתא משום נחלה דרבנן, ולא
תתן רבנן נחלה דיהוה לענין נחלת חלוקת שוה לגמרי שהוא מי
התורה הולך כי אינא מותר דיע שיחלקוהו בשוה נחלה דאורי
יתאן אלו כתובות אימך, אלא כתובות אימך משום נחלה דרבנן, ואי
לא לא מוכרת כתובתה לאחרים נחלה נחלה נאם נחלה
יתנה לקוחות ואם מותר יירשנה בעלה ומתה יירשנה בעלה
יש לבעה כתובת בט דכרי, והא ט לא זכרתי נמי ידית לבעל
ותקן לה רבנן, מוכרת לבעלה נמי טובתה נאם בעלה מייסד
שהרי אם מתה יירשנה ואימך לקח ממנה אלא שאם מותר
לא תגבה והרי לאמת וצא לדי ירושה הולך כמוכרת לאחרים
דמי אחולי אחילתה דלא אנסא אי לא מזונות בעלתה
דנאמי כתובה ככתובה דבראמי צמות עד דתלקח, משמע
ואלפ שבגדו ולי תאמי עד דיבגל משמע ואלפ שני שמו
ועל זה מקשי בגל לרב אע"ד בגד בתימה וללו אע"ד אינסיב
לא בגד ולא אינסיב אינסיב ולא בגד סל עלם לא פלג דלתה
כי פלג בארוסה דבראמי עד דתלקח קיחה דאירוסין ואפילו
לא בגד וללו אולי תבגל או נשא דנאמי מרשות אב לגמרי
כי בגרות אימא זמנה ויגע זמנה לנאם שיתייבה בעל
במזונות שנים עשר חדש משתבעה בעל אחר אירוסין
וכתאמי לוי צמותה דלי סידר בתיא ששה סדרים כל חייל
ולא משהיה רבע ברוך בן מלך דהו מיילי טמי נגדות
אבל כשהיא קטנה לא כל צמינה דאחי, לארסה כדי להפקיעה
ממזונותיה מי שמועלך מינה דרביהודה ארוסה דאוקמה
אינא דאמי לה מזונות מאחי, מי אית לה מזונות מבבל אולי
כיון דלא קים ליה בגוה אס תשא לו שמיא ימא צה מוס לא שמיא

זוהי בדיון רבנו הנשאל והנ מילא חכ"ו חדש ואין קשי לן
מילא דלאחר י"ב חדש מיתני הוא דבעל מעלה לה מזונות ^{ממנות}
קמנה ותמיה שהשיאנה אחיה ומיתנה בבעלה וחזרה ^{השוא}
יש לה מזונות עד שתבגור ^{למ} לא מי אמרינן עקריתתה ^{השוא}
משיקר והוי"א לה כמי שלא עשתה או דילמא היא עשתה ^{השוא}
מדת מצ' אלמנה בית אביה כלמ' מ' האירוסין דאין ^{השוא}
לא אמרינן לה מזונות עד דתתקח חתן ואפי' ללי' ^{השוא}
תנא קמא סבר ממאנת יש לה וחכי קאמי' אלמנה בבית אביה ^{השוא}
והוא הדין לממאנת דאין כ"ט שו"א דהא עקריתתה ואמאי ^{השוא}
יהודה למימ' עודה בבית אביה כתיב ליה שלם ^{השוא}
יש לה מזונות אבל מו' שיתאמת בג' שו"א מ"י לה ^{השוא}
אתי' במת ויורה לן בתי' לה מזונות לאחר מיתתה ^{השוא}
מנכסי אביה או לא כ"ו דאמי' מר' כתובה מיתה על נכסי ^{השוא}
יבם תנאי כתובה נמי דילן לאו על נכסין הוא ^{השוא}
התם מי' לית לה נכסים כלאין תקיט לה חנן משע' שלא תהא ^{השוא}
קלה בעיטו לה ויניחה אית לה נמי תנאי כתובה להיות בתה ^{השוא}
בת שעה מי' שש' שעה מד' ב' סופרים דאמור רבנן ^{השוא}
צדק' למוע' השעה מי' לה כתובה ולא מזונות בתה ^{השוא}
יש לה מזונות מנכסין או לא כ"ו דלית לה כתובה לאם ^{השוא}
מזונות לבת דהא תנאי כתובה הוא ^{השוא}
הבא על ארוסתו ויורה לן בת ומת ולא נכסין ^{השוא}
או לא כ"ו דאית לה כתובה דאורינן תקיט לה ^{השוא}
כ"ו דלא תקיט רבנן למכתב עד שעת שו"א ^{השוא}
מקמי הכי לא חיי' בת אנוסה אם אתה נערה ^{השוא}
כדכ' וכל תהיה לאשה ויורה לן בת ומת יש לה ^{השוא}
או לא מי אמרינן כ"ו דלית לה כתובה דהא תנאי ^{השוא}
פק' קמא בכתובה לית לה תנאי כתובה ^{השוא}

משה דלא תקון דבני משום דכל כתרבת משה משום דלא תהא קלה
בעיניו להוויאיה תקנה והא לא מיט מפיק לה בדיקת לא נכח
לשלה כתרבה דמשום אמוקי היא הוא דלא תקון דלכא למיחש
לה אבל שאר תמי דתרבה דלאו משום קלה להוויאיה איתקון
מית לה מתע כל יומי מיגד אימלוותך כל יומי
אלמסטך גל בבית ולא בבקרת אם יש לו בית
את היורשי לתת לה מודל לפי כבודה ואי יכול לומר לה לבי בית
אריך ואעזע אורק שם אבל אם אין לו בית לא בתעך לעל
יערף עד וקתן ולא בקתא כי עקתא יטול לומר לה לבי
דאתתהא יתבא בבית כתרבה ולא בבקתא אבל מחזי מית
בבית מביה מנכסיו ולא אמרי כי דלא קרינא בה ואתתהא
יתבא בבית לא קרינא בה נמי ומתנא מנכסא ודבי וקת
יתרא דריש דתקן למכתב בבית תדי זמני אתתהא יתבא
בבית כל יומי מיגד למטותך בבית ויש גרסי בבית ולא בבקתא
ופי כי עקתא בית יעדי שיפותא מאי כלומר עדי לא נפל אלא
תגדע והיא אמורתא שפיטא מתע
כך היו אנשי ירושלם כותבי כמו שמרר ואתתהא יתבא
גל פדואהא כרכי הסמוכי לה דסמא תבא
דעדרעא כל מקום שמודרי תבואה צמידת קב נהר דשא
ירושלם אנשי גליל חסו על חסו על כבודם ויזונו
ממונא אנשי יהודה חסו על ממונם ולא חסו על כבודם ויזונו
תע וכאנשי גליל כלומר חייבי לזונה בעל כרחם מן דילי הזנות
תע וכאנשי יהודה והכי קתע למטה הזנות מנכס יתמיס
מעשה ידיה שלהם כל זמני שהם דוני לזונה למעט ויזונו
כתובה שכך כתב לה ואתתהא יתבא בבית ומייתא נכח וישארת
הבת והכנסה הנכסים לבעלה אלמנט נזונת מן הנכסים מתה
הבת וירשה הבעל אמר יהודה וכן אמר אהוא ואמר אלמנט

ניזונת מבסוס דלעולם היא ניזונת עד שתינשא או תתבע ^{כפרה}
שמיך מה שעליה נאמרו כי לה בית דיך בתעבתה שמיך בגדיה ^{כפרה}
כתעבתה ודלתך במתן' בהך דערבי' אחד המקריש נבסין וכו'
ואחד המעריך עימו והגדר בה למסכט על ערכו הקטן ^{כפרה}
אין לו לגדר לא נכסות וכו' לשמיך בגדים שיתבע לשם אשתו
בנין ואשפ' שלא לבסוס עדי' למ' בגדיה שלה נאמרו ל' לכאורה
נאמרו ל' דהא מ' פתאום מרדית מ' אור המינה נאמרו ל'
אבל כי משיית בה לא מס' עא נאמרו ל' דהא קמיה קימא
מבית ואדעתא דהכי מקט' לה שיהו שלה כלזמן שהיא תחת
בנקיט' שסיר שגד בבית בעל הבית ולקח לו בעצמיה בית בגדים
כשיוצא ממנו שם אות' בשכרו לרב ולשמואל אין שמיך
ומנה דבסימנא בגימלתה יתמא וארמולתא שלה ופוק' הפשט
בגדיה ויתא יתמא לקיט' ההוא דאמ' להו יטואת שכיב' מדע'
עדינא לברת' קטובים היו תבשיטי' הנחתך וכך לבושים
פורגא ליתמי' הריוח ליתמיים' ולא אמרינ' נתיב לה דמי
העדינא כיום הימא דהוה מפסדא מזוני' מרבה לאכיל' ^{אמר}
לאכיל' זה לא קרי עורכי היי' מפט' שזה היה מחיים שעדי'
לא היה להם די' ודברים עמה ועוד שלא עשה א' כדי שתמחול
מדתה ולא מחלה דעיהד לה בטויתא שכיב' מדע' ובגדים
אולי דקבל עליה דאפילו בעתה תת' כותב כל נבסין לבנין
וכתב לה שטת קרקע כל שהיא יבדה נעמדתה ימי אומ' אם
קבלה עליה אשפ' שלא כתבה כלזמן אריבה לה מזונות אם
אמ' קרקע זו למזונותיך אין זה אלא אם לא יתנו לך מזונות
אלא מיטמממים טל' קרקע זו לה עתה דא' לשעבר למזונותיה
הרי כל נבסין משו' עבדים לך' נאמרו בתבוח שיט' לך של
משמע שזו תהא פירש' לך' הדל' שלך על שעת'
אכ' דיעה

אעפ' שאמר

בגמ' פריך פשיטא ומדדיק מהו דתיג' תיטתא עבדו זה דב' לא
לדי' שאתמי שמי' לו קמול' שלא כתב לה תוספת שמדעתא מלא
על מנת שכוונה' גמ' רעה לכתוב לא קתא' מי
תוא לכתוב לא הוה שמעי' מינה' שיהא התוספת קרוי' כתובה
אל' דמיתה מדעתו ואי' שם כתובה עליו' השתא דתנא להוסף
משמע נוסף על הכתובה שתיקנה חכמי' וס' כתובה עליו' דמיתה
מס' י' ש' ליה וכו' תנאי כתובה תוספת שהיא מתנה להוסף לה
וכ' מזונות וכלהך דתנ' צריך' דלעיל' נראה מה שאמ' דמיתה
שעמה וכו' מזונות לא רעה לומר' לכל דברים שבב' אל' דברים
שגם מזונות בכתובה לעט' כמחלת דאמר' לעיל' אי' ב' דמיתה
ולעט' שבב' נמי' ב' ש' צבור אבל מוכרתה' בעלה לא' צרכה
דאי' בדה מזונות ומכרה לאחר מיתה לא' שייך למי' דההיא' כמ' שם
דפק' למנתה' אל' אף התוספת מכרה' ומחלה גם התוספת
למי' שהחליק' כרוי' כתובה ולא אמרי' לא מיקרי' כתובה אל' מנה
מאחז' למורדתה' צריך' המורדת על בעלה פוחת' לה
מכתובה וכו' עד מתי' הוא פוחת' עד כגד כתובה לא' תימ'
כגד מנה מאחז' לחוריהו' אל' אף התוספת פוחת' והולכי'
פוגמת' צריך הכותב תנ' הפוגמת כתובה לא' תימ' לא
בשבושה' אם פגמה תוספת נמי' שאמרה בשם פד' התוספת
התקבלת' דיר' אף פוגמת כתובה היא' ואם טוע' בעלה
התקבלת' כתובה' לא' תפריע' לא בשבושה' ולא בשבושה' לכל' מיני'
דשייכי' לשבוע' על הכתובה כמ' נפרע' שלא צטוו' ועד אחד
משידה שהיא פרושה והנפרעת מנעם' משועבדים' ומנעם'
יתמים' דתנ' צריך הכותב דב' שבושה' אף תוספת נמי' ב' ש'
שבושה' ואל' דפוגמת' בהאי' כללא איתה' א' פריך' למעשה
בהרי' לא' שמעי' דפוגמת' תוספת מה' נא להשביע' פוגמת'
כתובה' ול' שביעית' שמי' משמרת' שביעית' את הכתובה' כמ' אף

שטודות אלא אם כן פגמה וזקפה כד אמרין במס' גיט' ונתקפת
נמי לא משמטא לכותב נכסיו לבנו וכו' כדאיתא ביש' טהור
אי' כהנה נבית לאמי הקדקד' ומי' הזיבורית כדת' דהאוק'
ול' התוספת' כל' זמ' שהיא בבית אביה' תה' כהנא שכל' זמ'
שהיא בבית בעלה' כמשך אלמנה' ה' בה' כהנא פטול' וכל' זמ'
שהיא בבית אביה' שלא היו שוברים' אונת' היתומים' וכל' זמ' אונת'
אובה' כהנא עד' ששרים' וחמש' שנה' ואם' יתר' על' כן' יוכל' אחד
מח' לת' וכן' התוספת' ומה' שכתב' הרב' הוא' דברי' ל' מא' ל' איט'
הלכה' שכן' הוא' פוסק' לשם' הלכה' סוכמים' כהנא פטול' דברי'
כאם' ש' פטול' עד' שנת' אבי' אמו' ומנה' מאתים' כך' פטול' התוספת'
יירט' תה' איט' יירט' כסף' כהנא כן' וירוש' לא' טרפס' וחות'
יכת' תה' לשו' כהנא פטול' ואיתנה' בעיניה' המיוחד'
מט' לטול' לכהנא את' ומתנה' בשי' והיא' נפרעת' מה' עט' על'
כל' ש' בנה' דע' עמא' מאי' אמור' דכ' מנבס' יתומים' לא' תפרע'
לא' כהנא דחיש' י' דיל' עררי' אתפסה' והכא' הייט' עררי' לא'
ליתנה' בעיניה' כהנא' ש' אחר' כל' ש' בנה' דכיו' דאבוד' ה'
אתפסה' אחריו' וכל' נכסיו' אחריו' לכהנא' ונפרעת' מ' ע' ע' ע'
והרב' לפ' פ' לא' נראה' שכן' היה' מפרש' מט' לטול' שה' איה'
שכן' פירש' והוא' ידיד' דהו' מט' לטול' מחמת' מט' לטול' קמא'
בארבע' מיתר' ש' ייחד' לה' קדקד' וכתב' לה' ארבע' מיתרים'
שלה' כחיו' לע' שנתה' מסותיקי' לכהנא' ומה' נפרעת'
כל' ש' בנה' דוד' איה' לא' מרפס' לה' עררי' אחריו' כהנא פטול'
דכיו' דלא' כתב' לה' ארבע' המיתרים' אי' וסמיכה' למסוך' ע' ע'
והרי' הוא' כמי' שלא' ייחד' ואיכא' למיח' ל' עררי' אמ' לעדים'
כתב' וחתמו' כהנא' מתנת' קדקד' לא' יתיר' לאי' מלוט' ביה'
לדע' אם' עדי' עומד' בדיבור' שיכתבו' לו' דכיו' דקט' מיתר' פת'
קט' לפניה' שומד' ור' יתחק' ב' מתה' הכי' פירש' אמ' לעדים'

כתבו כן וכך תוספתו זהו לה איתן מיתה לא מדיכי לאימלוכי
 ולמימד לה גמרת ברעתך לאקט... דכין דקא מיתה הא גמר
 ומשעבד נפסיה ולית לה לאהדורי ביה אבל אי לאקט מיתה
 לאימלוכי ביה אי גמר ומקט אי לא דכין דלאקט מיתה איכא
 למימד לא גמר ברעת לאקט... ואית לה למדהר שפיו שלח
 הקנה לה יכול לחזור במיתה דקט... ואיתמ דבנן קטש
 דפריך עלהאי פירושא דהט מילי באמירה בעלמא מקט... ולא
 אמרין דקט... גומר נה ופירוקא דהאי פירכא דהייבא אמרין
 ותדשו קט... דברים הנקטם באמירה גבי כמה אתה טות לבד
 כמה אתה טות לבדך אבל לגבי בעל דכית לאשתו לא מיתני
 באמירה לא בכחשה ובחנא... נכנסה לחופה ולא נבעלה
 מהו לל' שזרע שזריה... ופירשה נדה ופירש ממנה ומתלכות
 בעצאת כתב לה ונכנסה לחופה ולא נבעלה מרקאמ דבאש... אם
 תימצא לך חבת חופה קונה שמי מין דחבת חופה קונה...
 שלא בא עליה גובה את הכל אבל היכא דפירשה נדה או שחלה
 או שנכנס עמה ביום הכפורים ונשבעת עבדו וכו' באב...
 בתשמיש המטה או שחלה הוא חלי שאינו יכול לנכנס ולבעול
 דחופה דלא חזי לביאה היא סל בדיקו ואי לה שלא מאתים
 כלבד אבל תוספת לא אבל לירשה מבי נכנסה לרשות הבעל
 בעלמא אפילו מסר האב לשלוחי הבעל יורש את כתובתו
 בדפסקין באיך פירקין לעט מסר האב לשלוחי הבעל דלא
 בעט חופה ראויה לביאה לא טעול הוא אתלענתה

מתנ' ל יהודה אומ' אס דיעה וכו' ל מאיר
 אומ' כל הפוחת לבעול ממאיתים וכו' דיתני בגמ' מדקתני על הפוחת
 אפילו בתעמא' כלום לא מיבעיא כותבת לו תקבלתי דהניא
 בעלת זמנת לא אפילו בתעמא מדלמא תנא כל בעלה שאי לה
 מאתים ולמנה שאי לה מיתה הרי זו בעלת זמנת שכל מינדקכי

אשמינין שאינם שהיו גובה לבסוף דאין תנאו קיים שפי' חכ"ו
דמי שיקרא אתה קרי לה בעילת זנות משום דכש עתביאה לאלהה
דעתה אכרעה ^{גמ'} אידכס כענתה אכר
כענתה ^{זו} דכרי' מאיד דאמ' לעיל כל הסוחות לבטלה ממאמנים
ואפי' סתנא והתנאי בעיל קרי לה בעילת זנות משום דלא סמכא
דעתה והכא נמי לר' מאיר הוא דאסור לשהות אשה שאדה סתנא
ואפילו אית לה דלא מפסדא בהכי דגביא בתנאי בית דין מיהו לר' א
סמכא דעתה דאמרא כי תנאי ליה אמ' פרעתיך הולכך בעילת
זנות היא אבל חכמי אומ' וכו' דלית לך משום מסמך דעתא תהוי
בעילת זנות בגזירותן בדבר שהוא מחמיר על דברי תורה דאסור
והתר על ידי גזרת דבריהם אי הוי זיל כתוב לה כטבה אחדית
והא דאמר לעיל לא כתב לה כטבה כטבה גובה מאתים ^{מקומה}
ל מאיר התם במקום שאין כותבין כתובה וכו' והא מתנאי בית דין
סמכי אי נמי במקום שכותבין וגובה לר' מאיר ומיהו בעילת זנות
דאסור הוא ולא שאל לר' מאיר כי מחלה בתה לתחומה כי דמחלה
בסוף חופה דהיא תחלת ביאתה כי בסוף ביאה לא יפחות לבטלה
ממאמנים והאי דפסקינן הל' כל מאיר לאו משום דסבירא לן
טותיה שכל המתנה על מה שכתב בטרדה תנאו בטל וכתובה לאור
היא דהא תביעת מלביה דהא קימ' ל' דבר שבממו' תנאו קיים
אפי' בדאורייתא וקימ' ל' נמי דכתובה דרבנן הוי' לא גזרה רוח
משום דלא סמכא דעתה ומשוי' לה לבעילתו בעילת זנות ואין
דבר עליה דרבנן דאיי' גאון אל היכי קאמי מוחלת כענתה לבעלה
קיימתה וקימ' ל' הל' כל מאיר דאסור לאדם לשהות עם אשה
אפילו שעה אחת בלא כטבה ופריק להו דהמוחלת לבעלה אינא
שביחלה אסור לבעלה לקבל הימנה וזהו דאמר' אסור לאדם לשהות
עם אשה אפי' שעה אחת בלא כטבה ואם עבר על אחת שעה
עמנה חרי' עמנה לכתובה ואם לא רעה לשהות עמנה לא רעה

לא תלך אִתָּהּ לַחֲזוֹק בְּמִלְחָתָהּ יִדְוֹשׁ יְיָ וְיִיחַד בְּשִׁפְטָהּ
זוֹדְרֵי לִי מֵאִדִּי וְלִי יִהְיֶה אֶחָד חֶסֶד אִמִּי עֲשֵׂה אִתָּהּ
שִׂמְחָה עַל מַגֵּת שְׁלֹמֹה וְעַל מַגֵּת שְׁלֹמֹה לְפָרְסָהּ וְלֹא עוֹד לֹא שִׂמְחָהּ
זָמַן וּמִפְרִשְׁתָּ וּמִלְמַדְתָּ תוֹרָה מִפְרִשָּׁה כָּל יוֹשֵׁעַ בָּנוּ מִלִּי רַבִּי
עֲקִיבָה שְׂמַח מֵאִשָּׁה וְהִתְעָה עֲמָהּ עַל מַגֵּת שְׁלֹמֹה עַל מַגֵּת שְׁלֹמֹה
לְפָרְסָהּ וְלֹא עוֹד מִלִּי שְׂמַח וּמִפְרִשְׁתָּ וּמִלְמַדְתָּ תוֹרָה כִּי
שָׂבָא שֶׁן רַבִּי עֲמָדוֹ וְהִלְכָּן אֶת הַנְּבִיִּים הַתְּחִילָה קִיבְּלָתָּ עָלֶיךָ
לַחֲבִיבִים אִמִּי לֵךְ הֵיא נִאמְרָת עָלֶיךָ יִתֵּב מִן הַכָּל אִמְרָה לֵךְ בְּרַחֲמֵי
כִךְ הִתְבַּיֵּת אֶחָד חֶסֶד אִמִּי אֶחָד קִיבְּתָה כְּלָמֶיךָ מֵתָה
עוֹתָה לְבַתְּ לֵךְ זָמַן לְבַתְּתָה לַחֲפֹזָה מִיּוֹם שֶׁתְּבַעַה הַבַּעַל לְאַחֶר
שִׁקְדָּה לְהַקְדִּישָׁה לַחֲזֵהִירָה עַל עֲסָקִי חוֹפֵה לְחֵץ וְלֹא לְחֵץ יִשְׂרָאֵל
לְפָרְסָהּ אֶת עֲזָמָה בְּתַבְשִׁיטִי לְפָרְסָהּ עֵינָיו בְּתַבְשִׁיטִי עוֹדָה
וְלֹא מֵתָ לַיּוֹם שֶׁאֵינָה תוֹרֶחַת כִּלְכֵךְ בְּתַבְשִׁיטִי שֶׁכֵּכָה יִשְׂרָאֵל
הַכָּל וְלֹא נִשְׁאָן שֶׁהַבַּעַל מִן כְּבִיזִי וְאִיִּדִי דִלְגָא דִּישָׁן בְּיָדָהּ
תַּעֲסִיפָה נְבִי בְּיָדָהּ וְאִכְלָתָּ בְּתַרְמוּמָה אִם כֵּן הוּא וְהֵיא
שֶׁמֶשֶׁה שִׁקְדָּה אִכְלָתָּ בְּתַרְמוּמָה כִּי הִלְחִיזָהּ כֵּן מִפְּלִי בְּנֵי
וּרְבֵנֵי גִזְרֵי עַד הַשְׁתֵּא עוֹתָה לֵךְ הַכָּל בְּתַרְמוּמָה אִם יִקְרָה וְכִי עוֹ
וְכִי שׁוֹמְרָתָה תִּמְכְּרָה וְתִקַּח חוֹץ מִחֲתָה חוֹץ לְאֶכָּל בְּנֵי
שׁוֹמְרָתָה מִפְּלִי בְּנֵי אִם עוֹלָא דְכֵר תוֹרָה אֲדוּסָה בְּתֵיבָה אִכְלָתָּ
בְּתַרְמוּמָה עַל וְכִי יִקְרָה נֶפֶשׁ קֵץ כִּסְפוֹ וְהָטַעַם אִמְרוּ אֵינָה
אִכְלָתָּ בְּתַרְמוּמָה שְׂמָא יִמְצָא לֵךְ כּוֹס בְּבֵית אֲבִיהָ וְתִשְׁקָה לְחֵמָהּ
וְלֹא הוֹתָה וּמִקְשֵׁי אֵי הָבִי אִפִּי הָעֵץ זָמַן וְלֹא נִשְׁאָן נְבִי וּמִתְרִץ
הַתֵּם דּוֹכְתָּא מִיִּיחָד לֵךְ פִּי מֵאַחֶר שֶׁהוּא מֵאֲתָה תִּמְכֹּד מוֹעִיָּה
מִבֵּית אֲבִיהָ וּמִיחָד לֵךְ מִקּוֹם שֶׁלֹּא תִפְסִיד מִזְמָנוֹ וְלֹא תִפְסִיד לְקַדְוָה
מִנָּה הֵן מִיָּלֵךְ וְכֵן מִקְשֵׁי בְנֵי וְאִם
מִבֵּי יָמִים חָדָשׁ וְעוֹד הֵן עֲשָׂה יָמִים וּמִתְרִץ דֵּן וְיָמִים סוֹתָם
מִיָּמִים סוֹתָם וְיָמִים סוֹתָם מִיָּמִים שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֵם חָדָשׁ יִכּוֹלֵן

לעכב מלכשא עד שתגדילי מפנידא ונפקא תמרווד צבעה שלח
תוכל לסבול ותתנא ותבוא אל עד שתגדילי ונמצאתי עריך למיטת
אחרים להשיאה כשהיא קטנה שטורח היא לה שכלפסקי וכו'
ורקא כלל קדושיך אבל קידושיך נקטת לא עד שתגדילי ותתנא
צלוני את דודיך נותנך לה ליום מנשאת אידוסי ובידו שלמי מוסר
לא שנת הוא נחור והוא למטה אם עיכב הכשל נותנת לו יצ חדש
ולא שנת הוא אלמנו והיא בתולה שעתה לה יצ חדש
מתת

היבם אינו מאסל בתרומה בעודה שומרת
יבם ועמי ילך בגג מדבר וכה כי יקנה נפש תבס ואחי קטן
היא בעתה ששה חדשים צפי הצעל מהך יב חדש הקבועים
משתבע הכשל או אפי' כולם צפי הכשל ואחד צפי היבם אפי'
דרובא צפי הכשל סוף לא נתחייב צמיזותיה בחיי והוא הרמי
אם נתחייב בחיי לא אכלא משמדתקט כספו פקע ליה אלא
כולם צפי הכשל והוא אכלא מיהא בחיי צפי היבם צפי פניקל השתא
כלום צפי הכשל אמרת לא צפי היבם מיבשיא ומתדין צו וצריך
למצי קתה בידית של אחריהם אמרו כן וטעם מפל של בגג
משום ספק שמיא ימינא בהמום ונמצא קידושיה טענה וצו
ונמצאת שאכלה זרה תרומה הולך לא תאכל בתרומה שיתבם
לחופה מתת המקדש מעשה ידי אשתה

במתת מוסר מה היא עושה לו משקל חמש סלעים שתי טהורה
הרי זו עושה ואוכלת זו מעשה ידיה קדוש על פי אפי' שיש לו
נכסים וכלתה לזונה אפי' הכי מעשה ידיה ברשותו זה קדוש
שיכולה לומר אינו נזונה ואינו עושה ואפי' אם יקדשו וידקדשו
אפי' הכי לא חיי להעד והנותר חס הקדוש מותר מעשה ידיה
שהיא עושה וותר על הראוי שפסקו חכל ולא תקדיש את מעשה
ידיה עצמו והמותר קטן לו במעשה ספק שתקנו לו חכל שית
מעשה ספק בכל שבת לזכיה כדפרישן רב ושמואל בגמ' תרין

מזונות תחת מעשה ידיה ומעשה כסף תחת מותה וכו' דלא קמ
יהיב לה מעשה כסף תחת מותה הו' לברך ידיו הוי' וכו' לא חיי' להקדש
עד לאחר שתמות ויירשנה ואע"פ שבשעה שהקדישה לאדם
לעולם כבר ל' מאיר אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם שדעא
האומ' למשה הרי את מקודשת ל' לאחר שאתגיד לאחר
וכו' ל' מאיר אדם מקודשת ל' יוח' הסנדלר אומ' חו' דקסבר
אין אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם
אין מזונות משלך ואיני עושה לך כלום אלא לעצמי. מזונות
עיקר תחת תקנתם לטובתה ותיקתם משום דזמנ' דלא ספקא
במעש' ידיו למזונות ותיקתם תחת עיקר תקנתם שיזון איש
אשתו והדר תיקתם לה מעשה ידיה משום אינה דטו' דעיקר
תקנתם לטובתה ומשום הוא כי אמרה לא יחאלי בה' כי יבטא
שומע' לה' ובגמ' מקשי מותבי תיקתם מזונות תחת מעשה
ידיו של מעשה ידיה עיקר' ומתרין אימי תיקתם מעשה ידיה
תחת מזונות: שמה רעדיך יתר ממה שפסקו לה חכמי משקל
חמש סלעים דמות זה אינו שלו ויכולה להקדישו ל' יוח' ל' ל' י
אומ' אף עיקר מעשה ידיה עדיך הפכה שמה יגדשנה ויהא
העדר ח' שמש עדישה אינה כשועבדת' ל' למעשה ידיה ויתהא
אסור להזור ל' לפי שאסר מעשה ידיה עליו ואי אפשר ל' להזכר
שלא תגז' ולא תאסר וכל שאר המלכות השמיות נמשכות
שהאשה עושה לעלה וכאן שאמרה יקדשו ידיו לעשיהם ידים
איתתו בעולם ואמ' שמוע' הלכה כל יוח' ב' עדי וכו' שאמרה
יקדשו ידיו לעשיהם נעשית במו' שבחה דמלכה לעולם ועל העולם
שלא באו קמ' מסיק בגמ' דקנומית כקדושת הגוף טעו פיל'
כקדושת המזהב שאין לה פדיון וכו' דקדושת הגוף טעו מוסק'
שעבוד שהיא משועבדת לבעל וחיי' כדרכא דאמ' רבא הקדש
חמין ושחרור מוסיף מידיו ש' עבוד ולא למה דב' לעבודא

דבש בלל לקדש אלא לבי מידע
אופה פת איהו מכשלתו כולל פריך אומא לא מופת
בזרא שפחה שהכנסה בזרקומה ומעריך משום דאם
מרחא לרוד ולדידה קמיר דידך מא טרח וכי שהכנסה
התורה רחבת בשביל ופסילה ואחת טורח רחבת בשביל האם
והיא טורחת בשביל האנשים שלא איהו מצבת אמת המטה
אשה צמרא אצל טורחת בשביל לעשות שלחות כאלהיה
מפץ מצבת לעליה ומקשי ותמי ליה איהו לך איתתא אחרית
לארתי ופסח ומעריך משום דאם לה נפוש ביתא נפשי איהו
אצל ארבע כיו דנפשי להי מסייעי מהדי
טוחנת כל דע המים מגלגלי והחופ וטוח ומטחת מכונה
טוחה מתנת באפרסת וקול לטוחת קמח ואי צבי איהו לעולם
היא טוחנת עצימה וברחא דידא רחם שלדו לתבשיטה
שיקט לה תבשיט לה תבא ורבה שייעד איתאיה סמוך לפרקה
ימי השגרים בדרוש תאט שבעה גופי מלאכות כמא והשאר לא
יעבד חכא למועת בתוספתא מקום שנהא שלל לעט ורחוק
אלו אינו יכול לטפח אומרת דדמפיו לא תשקט שחלועז
אלא למשעבדא ליה כופה ומעיקתו דמשעבדא ליה ורחוק
אם היה מכירה שאנו רותק לעט מאחרת בצמק חדשים את
לצמימר שידע להכירה מלעת מיאשה אחרת זיל בדיק אם
מכירה אחרת בידה דנשי הוסיפה בשורה שלשים נעולין
זקני עיניך כמו ושיטה מיטייף דשפיל ואזיל בדאווז דדי
צדין שאי בך ופסק הל כל יוסטן דמחמשים יום ואזיל
מכירה וטפי אחרת קורם לך בדקוקי כי ההיא גרושה דאיה
למניה דשמואל וכו ומדממין סומא מוט ידע ואם רבא
בריהא ובפעם אלו סבירא ליה לרבאשי בדוקין כיועל
כאלו יונת דבר משוקין ומקשי בנה איהו דמגדלי מילין

כיונת שקץ מיהא מתשתא יכול יהא חלב מהלבי שתק טמא
הא רב ששת ואפי' מיטת פרוש ח' צו ומתריץ לא קשיא הא
דפרוש הא דלא פרוש פיל הא דקדש מותר בשפירש מדרש
לכל' והיונת מ' החד כיונת שקץ מדרבנן דם על הככר
שטבו וטבר צו דם השנים מורדו דאמרי דם קמכיל מוצע
דהא לכתא דחזי ליה בתוך כך חדש שמתבנה עד כך חדש שמי
תעבר ותעבור לגמול את בנה ובעל זה אינו חזין שיקנה לו
בטם וחלב בזה חדש דיו לתעסק לעזן בכך ונענה בנה למסקנה
זו שמתבנה או גמולו בתוך זמנו מחמת שדויה לטמא
פסקא קמבעא פסקו לית ליה מזונות מועטין אוכלת הדרה
כדי שיהיה לה חלב ותשקט כשות בלשן ערבי בשותא חזי
עשבים של דש התבואה חזו שקן ספרגלי ויש מפרש תפוחין
קדוש רך החדל בדקלמה שנקף העץ בשנה זו ונקרא בלשן
ערבי גמול כופרי תמרים בקטנות שימכיראשי בעלים
ויש שגורסין טמא והוא טתחא והרסנא דגם מוטא גניק
בקמה וציר ובאמי שלהם מטה ופסקי חלבא יש בדברי ר' צו
שפסקי חלב האשה ויש מה שאי פוסקי לא שובדי עשרא
דידה הוא החלב דד בדדיה ומעגריא לאו מורחיה אי דר' ספחיה
להטק עולה עמו ואינה יורדת עמו דאם ילף לה מדרבנן והוא
בעולת בעל בעלייתו של בעל ולא בירידתו של בעל ולפי' גרשה
פסק הרב ל' שמוש' אל שאינה יורדת להאמץ והא לא מזה עברא
להטק ולכל הפחות באינה מכירה ול' פירש דעריסה להאמץ
דהא בהחולץ מתחלה כשמפרש טעם דמ' גברת מוטא דיוסא
אי' חילוק בין גרשה לשמנה אם כן מסתמא גם צמקתא
מוש' דסתם מ' גברת לאינת אי' חילוק ועוד ראיה מ' לומר
דרב אחאי דפרש וירא לון אינתא דפטרן גברא דמית גברת
בעיה אמרנו עד מישלם יומי מניקתא וזהו בדברי ר' בעי תם

ואין למידה במכירה דוקא ואין לה ממש עבדא
גזרו כמאן דלא מנח ליה להצטרף כל זמן שיש לה חלב דמורמא
עליה ושאול דבט וסוף ב' מאן דלא על זה הענין שיש שאל
להצטרף אל אדם כמכירה מאן סבת דהטעם אבל אם אינו
אונה עריכה להצטרף דהא לא משעבדא ליה והרמיה שלא אמרו
בהצטרף לא על העלמה לא על הגרושה והטעם הואיל ומת הצעל
ולא גירשה משעבדת היא לו כמה שאמרה המטעם ומעיקה את
בנה כי מכירה כי שאל מוכירה אבל גרושה הואיל ועל גרושה
בעל הפקע שעבדא ואינה חייבת להניק מלא אדם כי מכירה משום
סבה שרמיה להטעם שהטעם נשטח דבה ויש כדי להצטרף
עד ונעזר לקנות ממקצתה שפחות להטעם ולשמונה אבל מוצא
לו כוס ומצטרף לו מטה לפרוס קדי ולבדיל דבר שאל טורח ואדם
דמייל דחובה טעו כדי שתתעצב עליו ולא דמי למצטרף למת
דחוי דבר שלא טורח ונכפיה קט לא כפיה לא חסכו השאמה
ענה טובה להענין גזאת ביש כלם לא שייך בהו שעבד כפיה
דאיה מלמכה שלטורה לא מחמת המטה שהיא לחיצה פשוטה
דמשעבדא ליה כדמשמע צדוק דיש לצפות בדברים הללו
חוק ממזירת הטוס וכו' שהדברים שלקדוח חיצה ומכירה ליד
הדג דבר מחלף ליה דימי לבונה מצי קדום מראש וכו'
אשר שיסא ספסל דבט יתחבא מתא לא אית מדרבנן דסבירא
דהו טלחו כמי ליבוי אבל דימי גדול לא ואית דסבירא לא כפיה
מלמכות שהיא עונה לצעלה שהיבת לה עמיד תחתיה
שעושה חותך וכתב קישוי לא שט לו כי ענה לשאר ימים
ודכי קדרי ופרשי ומלמכותה אע"פ שגורתי חוק במה
מטה להיות הכח בדבר ואם אפשר לעשות על ידי אחרים כן
הוא ועוד אמר דסבירא מאן ואם היתה ענה מי לה לוק מי
עונה כלם לא עונה הכל חוק מלמכות הנזכרות הולכך

ידך טובה ואופה ומכבדת ומבשרת ומאכילתך לה לשנות ^{מלכות}
הללו ולא יפול עליה משפט טומאה הזה ליה מעשה שנה ^{טוהר}
וזה שאמר משה לה שחמדנו הזה ליה טומא ובהיה אמר
על למיכאל דאבילות קלא ליה מעשה ודאמר ל יתחק בלענא
א' רב הונא כל מלאכות שהאשה עשה לבגלה וכו' לא טעה אשה
עביק' ולא בימי נקיים וכן פיר' ל תם ימי חילוק בימי נדות ^{למי}
לוי' ואמר' תהיה בנדתה עד שתבוא צמים וכן אמר רב
ב' מילין זל ואמר' לא סבירא ל' לחלופי גמרא דיל' וזה טעם
הכל משה' כפי שמש המשמש בסעודה ואוכל' לפשו' ושוה
מלה אחר' עד שיקמו הקדושים חוץ מבשר שמו וכן שמענו
לה ומיגמר' בתקופת תמוז שדיו חזק וחוס דיוס מחזק
בזאוד' תבשיל' דאדרי' מי' כמה' ופטריות' אוי' תבשיל'
מסוכ' לאחזני בולמוס מהמתנות לעט' תמורת' וזה טעם
תאמר שמינה כמו קדש לגבי דהא ואדחן' כל דאית ליה ניהא
אז קנוהא מזיק את מי' מאוכל' כפי' ואין אוכל' חד ס' מאכל'
את השמש מכל מי' ומי' וחד ס' ליה כפי' אחר בתחלת
לעובד ומשאר המיני' משנהו עד שיגמר סעודתו' ולא
תב' לפי בקרו' אבל כופה לית תב' לפי בהמתו' רב שלמה ארס
הפך ולא לית תב' לפי בהמתו' אבל כופה לית תב' לפי בקרו'
אנפיש בהמתו' סוק וחמור שה' מיוזט' ופועל' לרביעיה אבל
בקר' אינו להוט אחד רביעית אשה ואי' ישרו טבר כל כך לפי כפי'
אשה נחתת' ויש לפי' הגרסא של' בקרו' הזכרים ובהמת' דת'
אי' נמי לפי' בהמתו' בהמה דיקר' ויש מקשים מההיא דאמר'
גורים פקד' בתרא של' את' תב' תב' לפי' בהמתך לפי' בקרך
אי' יכול' לומר אל' לא משעבד' ליה והכחשת' אבל כופה לית
תב' לפי' בהמתו' והרב' ל' עזר מוקי' לההיא דגורים כל' ^{השטה}
ל' שחזרת' שאז אינו יכול' לבסוף' משדכט' פושט' כמי' לרבי

עד שגשגות גדולות על ידי שהיה עדיפה לשירות החוט תמיד בקרבן
שיגשג דמיון לא בולטת אלא כמבטא אמת כלבים קטנים שרצו להן
קצרות אומי בדרשור מימינו קצרות ליד זמנה איכא ליד
שעמוס ליד דאין שעמוס ליד ביושב ודעה ובלולא מדי
המדיד את אשתו כלל דאין תאמר
תשמישך עליו מבטאמי הנאת תשמישו עלך לא מתקרא דומ
משתעבד בה דבר ועוטה לא יעבדו הכי מוקמינן לה וצריך
ואילו מותרין בית שמאי אומי שתי שבתות אם הדירה שתי
תמורתן ואם יתר יוצא ויתכבדה הפועלים שבת אחת וצריך
שלא בדשות הדין למפר כגמי הקמדין שויתא לבפנים
הבאה למכור בשוק הגמלים סוחריו חבלות ומביאין על המגלים
מכונסין לחוקן ספנים פורשין לים הגדול למצוא מרגן
גמי מיוולדת נקבה ששורה שבושים
סו, דא שבה אורח ארעא לשחורבן אכל לאפו להויטא
מר סבי ילפון מיד דשכיח וכן בית הלל סבדי תשמיש דשכיח
ילף מעד דשכיח ובית שמאי סבדי ילפינן נדר דהוא גרם לה
לשחורבן מלדה שעל ידו באה לה לאסובי עדה דמימלא גיש גמי
ללמוד מן הדומה ושמואל אמר אף בסתם גמי ימות לבת
שתי שבתות לבית הלל שבת אחת שמיא בתוך חזמי ילמן
למיטא סתה חרטא לומי אדעתא דהכי לא נדרי ויתר על חכמי
ערו דב שמואל בר שילת מלמד תנן נהוה ומתעשר בהן
כדאמרי בשורה שנתפחה ולא חלף דרוקא ומבטא חל
שלמלך ויש גורסין פריסתקא דמלכא אי שלח מלך סב
על פתחו לשאול על עבודת המוכר שאין עין המלך עליו שמיא
בעיניהן איכפת לה לא שמועין פניו ופועל העל ליה ליה
מתאשתת בית הלל אומי שבת אחת מי לא לומי זמנה לא בסתמא
בבולא ולא בחסדי ולא בתמי חכמי שהרי אף ההמיר שויתא אר

בשבת וצביל יום אחד יוסיף וית' כטובה הרי עותו משבת
לן וכן שכן גמול וספ' מי' ככלל הזה לא טייל ופועל העושה
מלאכה בעירו שדרכ' למען שבת בשבת אכילה נמו קאמ'
דעל ידי נדרי יותר משבת אחת לא' והא' בלא נדרי ששה חטים
קאמ' בספס' אינו דומה לעט' דענת' מי שיש לו כו' אף כא'
בלא נדרי דעתא נחה לבעלה שמיא יבוא בתוך הזמן אבל זו
משנה דרה הרי היא כמי שאינה מיצת' לבעלה חמור ונעשה גמול
כמי' נשאת לו כשהוא חמור מהו לעשות גמול שלא דרשות
עדיפא לה שיתעשר או עונה עדיפא לה דיעה אשה בל' ופסוק
פיר' ל' נתי' בעל הערוך זל' דהמשרה אשת על ידי שש' נתי' ופסוק
לה משני קבי' בשבת ומשמע עמה והמודד על אשתו
מיוספי' לה על כבודה שלשה דינרי' בשבת ושלשה דינרי'
יה' קבי' ל' חשבון' ל' סאי' בעל' כיצד הסלג' ארבעה דינרי'
והול' ארבע סאי' בעל' הרי סאה בדינר' ל' דינרי' שלו סאי'
ושלש סאי' יה' קבי' הרי תשעה לבל' קב וקב זהו סאה דיעה
אשה בקב ותפלות מנו קב' ופר' ושות' דברי' ל' ליעזר לעט'
קמי' וסיפה דמתנ' נקיט' יח' ממונא ששל' אביו יעקב
אחיו למד' ל' ליעזר ששיל' לו כדרך הארץ' עז' מש' ותע' עט'
חד לעשרה' גמול' מנ' ובל' שלש' א' ל' ברכיה הם' ונא' הם'
על ידי' שחש' חנה בת שמש' ל' כיכר' לא סירסמו חכמי' פירות'
ארבעים ופרי' עט' חד לארבעה דאינ' ל' עי' אתונ' עט' ועז'
עט' חד לתרי' דאינ' ל' עי' פיר' יוגי' משרב שבת לער' שבת
שחש' ל' תענוג' ושתיה והנאת' ה' ונ' מ'

בשבתין שלש ימים
כלי' כשש'

המודדת על בעלה בגמ' מפר' כמות' מר' שבתין בגמ' מפר'
עד כדי שתבכה' ואחר כך עת' לה גמ' ויוסיף בלא שתבכה' מכל'
אינו משהה לספוק על נפשו' שפועל' לה מבית אשה ולחפס' דם
אמנה' ג' דינרי' בגמ' מפר' מאי שנא הוא מניה דירה' ג'

שכל ממלאכה לא הויא מורדת. לפחות מכתובתה. חזרו ונאמן
יאה אותה לפחות מעט מעט לא יפסידה כל שבת צוה לא חר ארבע
שבתות שלה כרזה. אחת לי ארוסה כולן שוות בתורת מרד ואפי' כשהיא
נדה או חולה והיא מורדת. ארוסה שאמרה לא אעשה שומעתי בם
שלא דעת להתבס. בבתי כעסקנות וצדתי מדרשות שהכל מביטין
פעמים שולחין כלום כן קובין דבותם מעט ומכריזין ושושלת מעט
לאחר הכרזה לבדי דרש רב נחמן בר רב חסדא חלכה כדבותם.
כלום לא פוקי מדרמי בר חמא לא כמו אע"פ פשיט דמי לתיה
נמצא בה כלום לדבותם מעט ומשמע דוקא אחד הכרזה
לא כמו כן הן נעליכים בה קודם הכרזה. היכי דמיא מורדת
אותה דמשהי אותה ופוחתי כתובתה ולפי מה שחזר רבונט
ועוט שמכריזין עליה ארבע שבתות וכן אמר ארבע מאות
עלי ולא הוא ולא כתובתו ולא כיפינן לה לשחוקה לא עתה
ויוצאה בלא כתובה. כלתיה דרב צביד אימר דא בן דא דאמר
דאמר בשינא ליה ומיעשרט ליה. הוה תפשא חד שירא מעל
אחד שהכניסה לו בכתובתה. הפסידה בלאותיה קיימי. אפילו
בגדים שהכניסה לו בגדוניה ושמאם עליו בכתובתה ועדי
הצלותת קיימי. תפסיד אונסו מצעמ צי ליה. אם הפסידה
בלאותה אם לא. משום דרב צביד גברא רבה הוה אלא יערער
על צדריכם מחמת עטונות. מפכית לדינא. לחוצות
ומשהינן לה תריסר ירחי אע"פ מורדת קאי ולא אמר
עלי ודגן שלמה פירש כלתיה דרב צביד אמר דא אמרה
עלי וגם המסקנא דאמי ומשהינן לה וכו'. וכל המפדשים ורע
משה גם חרב על פאסי קוצרים וכלתיה דרב צביד והמסקנא
ומשהינן לה וכו' אמר דמתנ קאי. שאלם שאלה בכתובה
לאחר ל שבתות בכל מקום עדי ומשהינן לה תריסר ירחי
כלום שלא יוכל לגשה בלא כתובה עד יצא דיש אמת תחזור

וכן רבנו גרסאם מאורה אלה זל פיל דכלתיה דרוב זכר
 דמשהינן לה רבי סרי ירחי אמרד דמותו קמי כדמסמך על השוה
 שכתב על אדם אחד שנשא אשה על אשתו והיתה הורא אשה
 ותבעת גו וכתובה והביא סוגיא דהכא דכלתיה דרוב זכר
 ומסקנא דמשהינן לה וט' ופי' אבל רבנן בוראי דבית הוראה
 למסקנא מינה מאי דרבי שא ומית' לה גטא למלתר כדי שלא
 תנאנה בעות י' לתרבות רעה וכן עמא דבר ומי' לזוז מגמול
 כפדי' מינה עידך כתובה ותוספת אבל גרונא שלה אפי' חס'
 מוציאה כעבירה נטולת גרונתה ואם הוא דותה להחג' בלא
 כתובה כג' דאגריא מאיס עליו והוא אינו דותה לג' אשה יריב'
 לבוסו שית' לה גו כדתנא יקריב אט ותקנה זו בעד רב'
 שכתב ואחריו מר רב רבה שתיקט דימיו לתת גט למלת'
 דלא כשמשניה דרוב זכר ורבנן תם חולק על זו התקנה ופירש
 שאי' כה ביד אותם שאחר התעבור לתק' כפיה לג' ואין
 על ידי תקנתם הוה ליה גו המעשה שלא כדי' ופסול וישלמה
 איך חולק בזה על גאוס עולם שקרובי' להוראה וכן רבנו
 משה חולק על אותה התקנה וזו לשון גמורדת דאשה
 שמועצה בעלה מתשמיש המטה היא הנקראת גמורדת וסולין
 אותה מפני מה מדרה אם אמרה מאסתיו ואי' יכולת
 להבעל לו מדרגת כופי' אולי להוסיף לשעתו לפי שיהיה
 שבע על ל' לה ותנא בלא כתובה עלו ותטול בלאותיה קיימי'
 ב' מנכסים שהכניסה להבעל ותת' ב' באחריות' ב' מנכסים
 שלא תת' ב' באחריות' ואי' נטולת מ' שבעל כלום ואפי' כל
 שבעלה ומטפחת שבע' אשה שפחה לה פושטת ומתנת וכן
 שנת' לה מתנה מחזרת אותו שלא תת' לה על מנת שתטול ותנא
 ואם מדרה מתנת בעלה כדי' לבערו ואמרה הריני
 אמת בכך מפני שעשה לי כך וכך או מפני שקללני או מפני

עמי מדינה וכיוצא בדברים אלו שולח לה מבית די ואומר לה
הוי ידעת שאם את עומדת במדרך אפי' כתבתך מאה מנה
הפסדת אותך ואחר כך מכריז עליה בבתי בעיות ובבתי
בבלי' וס' שבתות זו אחר זו ואומרי פלוט מרדה על בעלה
ההכרזה שולח לה פעם שניה ואמר לה אם את עומדת
הפסדת כבודך. אם עומדת במרדה ולא חזרה ונזלתי
כתובה ולא יהיה לה כתובה כלל ואי' נזלתי נזלתי עד יצא
ואי' לה מזונות כל יציאתי ואם מרדה קודם הגט בעלה יורשה
בדור הזה ואי' לה אם מרדה כדי ליצרו ואפי' היתה עה חולה
שאינה ראויה לתאמין ואפי' היה בעלה מלך ששונת לו יחדשים
ואפי' יש לו אשה אחרת ואפי' וכ' ארוסה שהגע זמנה לנשא
ומרדה כדי ליצרו ולא עשתה כן יצרו בדור הזה ואי' לה
יבמה שלא רית לה תבם כדי ליצרו בדור הזה ואי' לה
המורדת הזאת כשהיא יוצאת אחר יציאת בעלה כתובה כל זמן
שהוא של בעל אבל נכסים שהכנסה לו ובלאוניה קיימין אם
הבשה אי' מוסיף אי' כידיה ואם תפס הבעל אי' מוסיף אי' מידו
וכ' כלמה שאבד מנכסיה שהיכל הבעל אחריות עליו אי' מנכס
לה כלום זהו די' התלמוד במורדות ואמרו הגאונים שיש להם
בבבלי' מנהגות אחרות במורדות ולא פשטו אותן המעלות
ברוב ישי' ורבי' ודולס חולקי עליהם ברוב המקומות וכתב
דאוי' לתפוש ולדי' עד כאן פשוט זל' כתב אי' גרית מורד על
הארוסה הגע זמנה לנשא ומרדה כדי ליצרו כותבי עלה מורד
וכ' שבת לה כתובה מהאירוסין ואי' כותבי אי' גרית מורד
על שומרין יבם שבע ערבם אי' כותבי עליה אי' גרית מורד
שמיטת חליטה קודמת לנשוא אחרונה דתנ' בראשונה וכן
דגמ' בפרק החולץ כו' והם פריש'א לכולה מילתא שפיר
אסתר דאס' למדינה פלג רזומ' חס' רזומ' שהיא שש'בה

לקח נמצא טרפשיק שלש מעות כשכר שבת כמו שכר באר
 וגזירה משום מקח וממכר ופיריות וגמ' בעי מה ב' מורד מוחת
 פ' מאי שנא דכשהוא מורד אינו עות לא חצי טרפשיק ליום
 ולרבנן חצי דינר וכשהוא מורדת טענת טרפשיק ולרבנן דינר
 ומשיב נא וראה בשוק שלזנות מי שוכר את מי האיש שוכר
 את האשה שמ' מי' עשרו מדובה אינמי האיש יצרו מבחוק
 קאוו נכר ומתנה והאשה יצרה מדפנים מתנ
 המסדה את אשתו על ידי שלש שנות לה מזונותיה ביד
 אפטורפוס ואינה מנהלגת עמו המסדה המכרה ואברה
 להם כירה גדולה ומתרג' שירותא לא יפחות לה בשבת
 לא פסק שיעורים לא ל' ישמעל נגמ' מפ' לא פסק שיעורים
 בפנים בחטים לא ל' ישמעל שהיה סמוך לאדום שש עורים
 שלהם רשות גזירות תאנים יבשים דכילה תאנים דרוסות
 בעיגול ומכרת במשקל מפ' קך ממחה עלת כפה לראשה
 עש' אחד משנה לשנה ממועד למועד אימנעם קמי
 מעננים חדשים לכל שלשת דגלים חדשים קשים לה צמות
 החמה לפי שהם חמין ופי' לה כימותה גשמים והשחקי' שלה
 אף כשיקנה לה חדשים וגמ' מפ' למאי מיכש לה ינות
 גמ' אי' פוסקי' ינות אי' ביתר' פוסקי'
 לאשה ש' היי' מרגילה לתאנות תאמי' אכל דרג' פוסקי'
 דכיו' שאי' לה חדש כבר דשה צו ואיט מזיח צה לה בריך
 ולחברותך שלא מתבזה על הכריות מכבודי הר' אשון
 בגמ' מקמי' מנעל ממועד למועד למה לה ומתריץ תא
 הרים קמי' דלא סגיא לה לא בתלת זוזי מסמח' ואב' מורחיה
 קמל' דיתביעהו לה נצמועד כי היכי דליהוי לה שמחה
 ומסר נמי בגמ' דחמשים זוז דמתנ' חמשים זוזי פשיט'
 כמדינה שה' שמיי' אבזוז עורי כלכק מדינה אחר
 משמונה

כספך יצירי מותר מזונות כגון אשה שמזונות האמור' במשנת
 עורפי לה שאינה רעבתות שלא תתנה על בעלה כלשהו בגדים
 שלבשה בימי נדושה מותר בלילות למה הנזונות מבכס יתמימים
 לית לה כלים שלחמשים וזו משנה לשנה מתנה
 וזהו לה משה כסף לכל שבת ולבדים קטנים משה ידיה וקומה
 לעיל מותר משה ידיה ואוכלת עמו ליל שבת שהוא ליל שונה
 שתי קשה לבנות כלים מבשרב משקל של הורה כלים בשלל
 ג' יוצא בעדוב אמו ערבה אמו לצפן ואביו לדום
 אמו מולכת אצלה ואי אביו מוליכו אצלו שער' הוא ענין לאמן
 ובעדה שריוה לבת' אלא עד שש דייך סיוע מאמו וכשם שהבעל
 ז' אנתה כך יז' אונת עמו הדר' עלך אשפ

מציאת האשה

לבעלה מציאתה משום אשה ומעשה ידיה תחת
 מזונות כדאמרינן בפרקי ד' לעיל וירושלתי אם נפלה על דושה
 והוא אוכל פירות בחייה והקדש שלה קיים ואם מתה בחיין יורשה
 בשתה משום דאית לה זילותא בשתה משום הכי בשתה דיה
 הויא ופגמה נזק חבלה אסיחבלו בה בזמן שנבלו שהשגת
 של' ועוד שגבא חסות עליו והוא סובל ילקח בה קרקע שהרי
 זה כשאר נשים הטפל' לה שה' תלויין ג' תהתם
 וכו' פי' צד' אשפ' העדפה לא על ידי הדין אלא תעשה מלמה
 יותר ממה שפסקו לה חכמים מדין מקנשו לבן וכו' ג' מתנה
 מה שפסק לאחיו יטל' הוא שואב כול או חלוץ או יבם אבל לאחיו
 או ית' או תשכ' עד שיצ' ראשה הוא פוסק בגדי' לו מתעטט
 יותר יקבלם עליו לכתוב בכתובתה לבד תוספת שהוא מוסק
 לפי שהוא משתבר סק' לק' דינר הם עשה מעט וכגד השם
 ואם בחת' לכתוב קבצה עליו כנגד לק' דינר שלשום ארבעים

לו בגדים או כלים המושמים בה והפוחת או פרמטיא ודרך
הטעמים אמר חת' לט ומס' יותר משיי' לבוד הכלה ולחבר על
בעלה הוא פוסק פחות חומש' לא מביא דלא מוסק' אל שפוחת
שאם הכניסה שום שלף דיער הוא כותב תת' זוז' שום צמח' אזה
כמה מ' לו לא מנה' הכניסה לו שום לקבל עליו בשטר הסעדה
במנה והוא שזה מנה באות לכל אדם מ' לו לומר תנו לי חמיו שנת
שהרי אמרו לפחות חומש' מ' השום לפי שלא נאמרו דברים
אל בשום ששמוהו בבית חתנם והנשא' ומיהו תוספתא של
לא נוסק' שלא אמרו להוסק' שלש אל לבספים שה' דא' להשתכר
מזיד' אלא במנה היא נותנת' לא ודיע' שום שהוא מקבל' במנה
שאמרו לו כתוב מנה בכתובה והיא תבטל לך שום שלמה' דייך
ששמו' מנה' בבית החתנה שלשים ואחד ס' לו ודיע' דהוא
והומס' בארבע מאות ס' שיקבל עליו לכתוב בארבע מאות
היא נותנת חמש מאות לפי שזאת הטעמים ס' ופשה חת' פוסק
כן ואם שמו' הם תחלה והכניסה לו ב' שום קט' ב' שום גדול'
הוא כותב בשטר פחות חומש' וצא' פריך הא' לו כמה לי'
ומתירין תנא שומא דבה וקא' תאט' שומא דזוטא תנא שומא
דידיה וקא' תאט' שומא דידיה' פי' תנא שומא דבה דפח' חומש'
דישא דתנא וכתב' השום דקא' מ' לק' דיער וקת' שומא דזוטא
שום במנה היא נותנת שלשים ואחד ודיע' דלחומש' שומא
דבה הוא דדרך השומאים לעלות שוין' מי נמי שומא דזוטא
איכא דמ' לו לה טפי שלא תתבזה בעיני הטעמים תנא שומא
דידיה וקת' שומא דידיה היכא דקת' חת' פוסק קרי שומא
דידיה היא הכניסה השום והוא שם שות' בחסמאות כשכח
לכתוב בכתוב' ארבע מאות' שח' הוא שם אותו הוא יותר עליון
שומא דידיה היכא דתנ' היא נותנת' שה' כתב הכניסה קודם
השום ונכסיו היא מביאנו וקרובה שמי' אחר' וחת' פוסק

דתאו תרי זמני חד לשומא רבה וחד לשומא זוטא פסקה להנסי
לו כספיק אה מוכנים לשכר מיד קלעים נעשה כלסל עמה ששה
דיערי יתר שלש כרתה לעיל וצג פריך היט פוסק כגד חמשה
מוה ומתביין ותא עסקא רבה דפריש דווחא אבל עסקא זוטא
חוטל דווחא ימי לא ואי משמנו עסק זוטא דזוטל זימנה
אבל עסקא רבה דפיט זימנה אימ לא חמל פי עסקא כספים
קרי עסקא שה שומדי לה שתר בה להתעסק תמיד ותא
רבה ית דינ שיקוף שלש ויכתב טו מנה וקתני עסקא זוטא
סילעא נעשה ששה דינרי זימנה ימנה ואחריות

ג' בירושלם היו נוהגות להתקאט בצעמים

מתע' וכן המשיא את היתומה גבאי יצדקה

ג' זוזי פשיטי זוזי מדינה שמונה מהם בזוז יצדקי
תל' כתרבות להתפרנס מזונות מאליהם שבתא שפחת
משל יצדקה דאמר' לקמן אשר יחסר לו זון משה תל' פסרי
די מחסורו וכו' אי' לו משלו ואיט דוית להתרדם משל יצדקה
שיט לו ואיט דוית להתרדם משלו לא משל יצדקה תל'
במסכת פאה המסמא את שיט' מראה עיניו כאיט' שט' סמויה
והמקרה את שוקן כאילו שוקן נבואת' ותל' התם אי' מחייבי
אורט וכו' דישא דמתני' במסכת פיה מ' שיט' מאיתם לא
יכול לקט שכחה ופיה אי' מחייבי' נתן למטר וכו' להשלם
מאיתם שיי' שלא יטול' במהרישה דכספא דל' גידוש' אם
חורש במהרישה שלכסך מן שלזהב יאמנ' במחר שיה' שפדול
כשאר בט' אדם' כא' תרדם שפד' לדי' גבאי' כלום עד שלא ירש
כל כך שיצטרך לטול' ממנה אמר' כי התחיל להייט מ' הקופה
ומ' התמחוי ותל' פריק' אחר' דפיה מ' שיט' לו מזון שתי' שפדול
לא יטול' התמחוי' מזון' יד' לא יטול' הקופה ואי' מחייבי' את
למטר וטול' לקט שכחה ופיה אכל' אם העני כל כך שאי' לו

זוזים לתנות בה מזון יד סעודות ונתגדך לטוב מן הקופה ^{מחייב}
אותו לזכור ^{מית} לרעה דבוחא קמל
דאעפ שערציות אי מחילה מחילה מה שראוי לית לה עיטור
נבקים אם השיא האב בחייו את הבת הראויה עת וכן ^ב
שהוא ששור בי שהוא פחות בן שהוא יתר ^{גמ}
לפרנסה שמי נאביטמה שבחתי לישא טתנ לה נדוניא כפי
שחט בקיאי נאביה אם ותר או קמיץ למדינת הבנה נדוניא
שלט שואי מכלל דתנא קמח ל יהודה עני בדעת ^{בדעת}
לית לה נדוניא עשיר לא נדוניא עני שמי את הנבקים לטוב
עשור נבסי ולא שמי נאבי טולת עשור נבסים שמה ^א
אזלי בת אומדנא ^{הא} דאמידנה ^{הא} דלא אמידנה ^{הא}
דאמל ששור נבסים בלא אמידנה נאבי לא דר ביטא ולא
עמוד על סוף דעת אם ותר או קמיץ הכי נמי מסתברא
דמיא דאמידנה לר יוחנן הא דל והדר ביה ממואי ^{דאמ}
זה ואחד זה אי מוטיאי דכי שמעה לר קבלה והדר ביה ^{מממיה}
קמיא ושיטה ויתרה היט טעם משום רווח ביתא ואפי' למודי
בה רב חנא לפסק כל יוחנן מידשן רב חנאי ליה ופסק
רב חנאי כל יוחנן ול יתחן בנא תפסק כל חנאי בת
יורשתהווי ששור נבסים שותק לה בתורת רועה תקון לה
למאנא מביט טולת ולא בשבועה וכו' ^א נעלה חוב בדאבא
הויא אינה גובה אם מן הזיבורית ואינה נפרעת לא בשבועה
שלא נטלה מנבקים הללו כלום דקימל אי נפרעי מנבקי
יתומים אם מן הזיבורית ואי נפרעי מה לא בשבועה ואי
נעלה חוב שלה הויא אי נאבי לא לפרע מנבקי יתומים ^ל
מית אומדנא כפי בחי' וכי שבתא בתא לפרע נטלה מחמת
שלימד בר רב חנאי שהיה קיים בימיתא שלא בשבועה ^א
נעלה חוב דאחיה ואמריה דרבסמא זבורית לפי שדעת ^א

שלשיו היתה שהיה אחיה כי אתה והיא מיתתם אשה אחת
לפי דב נחמיה שהיה לה לטול עישור נבסם במקומו של דב
הוא ודבקה מימנו לשלוח לו דבר מאותו שישלח בדירה מאצטחוס
מושב אמת הרחוק כמו שהם ומקרקעי חשיב להן מעמלן דבת
שכיר ותהיה נחם ממקרקעי קח אתי מתע
המשלש משות לבט מסר משות בד שלש למדרך בתו לתנות
לה שדה או נדונה לכשתנשא והיא אומרת לכשתנשא נאמן
בעלי עלי שלמי עבכם לעצמותם לו והוא יקנה השדה בשדה
נשעה שלש וכו' יקנה השדה וכו' ואי שומע לה דמיתה לקיים
דברי המה וכו' מיתה לא שדה וכימה תעלה לו לתנות אפי' מ'ס
כח משותלם כבד נקנה השדה והאי דיתה למכרה הרי הוא מכורה
הילכך שומע לה במדכ אמר בגי מפ מא קתה לה עמ דכ אמר
דאומש לה אמר מ'ס השואל הדעות בדה שאף
האב לא ענה בדעתו למסרם ביד שלש לא עד שונשאת
העל זה למכר פירות יאמכר בעהו גדולה מן האידוס דפקטה
מ'ס השואל לכתב למימר דפלה דל מאיר סבר הדעות בדה
מדקת סוסה אבד בקטנה מ'ס מעשה קטנה כלום והא על כרחי
למאיר תשיה דאי כל יוסי מרישה שמעת מיין דאמ' ל' יוסי
וכי מיתה לא שדה והיא דיתה למכרה הרי היא מכורה בעשיו
גדולה דבת זבוב היא מ'ס קטנה דלא בתזבוב היא לא
למאיר היא אם כ' לכא לאוקומי פלוגתהו בקטנה מ'ס השואל
הלכה כל מאיר טעם משום מיתה לקיים דברי המה (האוס)
בעת מיתה שקל חצי סלע ורמיי' שאינ' עזוז נפחות
טעם להם סלע דאי הוה ידע שיתקדו המזומות ויתברכו
לסלע לא הוה אמ' ליתנן הרי מיתה בדיט ולא עשה וישי
לא בעט זה האם מות בלא נעם מ'ס מית' להם לא שקל
שאי' לט להפסיד את הבאים אחריהם והואיל וישנה אחרים

יורשי תחתיה ודאי שקל קאמ כדי שתפליה אחריה לאותם
 אחרים מינה עמא לה שיתק לה כל ידכ לזרזינהו שיחזרו
 ארז מאומתה ושלח יהו לעבדו תתקתם בהם זקוקי חסדו
 תיטקו וואמרי עלה עד כמה מחוי רב יהודה לרבי תתק בריה
 כבד שיתכבד שבע רב טהא אמר כבד שבע כבד תמנ
 במתו תאמ כבד תש כבד עשר ולא פליג כל חד כי חולדפה
 אפטרופוס שמינהו אבי יתמים או בית די מדיקתו במתו
 ולא קתג יענה שליש מה שהושלם בידו דאיתגא הכי הוא
 במקום שיש שליש אי משעיהם כלום וטעם לפי שפירשו
 לקטת שדה אבל במקום אפטרופוס אי משעיהם כלום והטעם
 דתגא אי משעיה קטנה כלום משמע כי במקום שליש
 אפטרופוס הדרג עלך מימית האשה

חמדיך את אשתו

מלהתלו אי הנאת
 נאסר עליה דהא אעבד
 תשמישו נאסר
 לך הולך בשביל תשמיש אי לא לבוס להויא ולית כעבה
 והנאת מאומת בגמ פריש והא מאעבד לה יעמיד פרעא
 שיפדנה גי שרל יאס ושדל הוא שיכול להחזיר גר ושת
 ובעת שחם יגרטה לא יוכל להחזירה ושמא קוסן יתחת
 יהבו לה רבנן זימנא טפי אחד מכל הפרות שאמרה קונם
 פרי פלו על והוא קיים לה הכי מוקף לה בגמ שורה היא וקיים
 לה איהו שלא תתקשט בא מכל המינים קונם בושם פלו על
 וקיים לה בעשות שלא נתקיעבה באשה עניה אס לא נתקיעבה
 לדבר עד מתי אסר עליה הוא מויתא וית כעבה אבל אסר
 קיעבה תמתי עד אותו זמן ובגמ מפל וכמה קיעבה רבה עד דר
 חנה אמר ליה רבא שנים ובעשירות שבעות שכל עד ליום
 אס לא הדידה יותר אי כופי
 ופיו למעבד
 למעבד
 לה למזומת או הכי שמושה ואוכלת פרנס למה ליה ופריש

לה מעשה ידיה לזכרים גדולים פי' שכלה ושתיה נלבשו וסעודת ולא
 ספקן לזכרים קטנים פי' מיני מתיקה ומטעמים וכיוצא בה' עד ליום
 יעמוד פרנס ודוקא עד ליום שה' חדש כולא כתבא קמיה יתיר' ^{מייב}
 ויניא וית' כתובה' מטום דאמרש ליה עד אדאדנא דלא אדלה ^{מיעבד}
 גלגל' בהדד השתא דאדלה' לא מגלגלנא בהדד' ודוקא דלא גלגל' ^{מיעבד}
 בה אכל רעלה דהו' בהדיה לא מיט' לאדורה דהא מיט' עבד לה' ופדנ' ^{מיעבד}
 לאו שלחיה עבד נמיא אבד עלגוד דקמ' ל' עלוהו שלחיה ^{מיעבד}
 בגל' פדיל יהודה הו' תבא קמא דאיהו נמי ליום קמא' ומת' ^{מיעבד}
 אב' בהנת אהא לא שמוש' קבא אמ' חדש מלא וחדש חסר איכא
 ביהווא' הנה' בר' יהודה לא לא שמוש' לית ולא שמוש' כהנת ליום
 כתבא קמא' כמפד' שפירש' שלשים יום הו' דלא סיפ' להו' ^{מיעבד}
 לא יעמיד פרנ' ויט' וות' כתובה' לאתר' כא' בפתם כא' ^{מיעבד}
 רישא כמפד' וסיפא בפתם' שדורה היא ומה יש לו עוד עומות' ^{מיעבד}
 עשא לה לזידה לגשקל כטנה ומפסק לא תבקש פתח לזורה ^{מיעבד}
 כנס דאדלה איהו בא' מילה' ל' ומת' שמוא ימנא פתח' וקסב' ^{מיעבד}
 האיתא הו' שקיים נת' אצטבה ב' שיעיה לפיכך ית' כתובה' ^{מיעבד}
 ולע' פסק הל' רב חננל פסק כל יום' וכדמפד' ל' יוחנ' ופד' ^{מיעבד}
 עשר שנים ויש אומ' שבחסדא שפירש' דלא שב' בעת' ^{מיעבד}
 דלא ודעא משה פסק כל יום' וכרב יהודה אומ' שמואל דאומ' ^{מיעבד}
 חדש ורב' יתח' בא' פסק כתבא קמא בדקמ' ל' יחיד ורצ' הל' ^{מיעבד}
 רביב' ומת' ופסק כל יום' טעמ' משום דהו' אמוראי במימריה ^{מיעבד}
 שג' מינ' הל' כותיה' מת' ^{מיעבד}
 דרך דתם לזכר איהם דגלים דלא אחד מיט' מוקמא ^{מיעבד}
 שלשה לא מיט' מוקמא אצטבה וצב' פריך אמרת דלא אחד' ^{מיעבד}
 הא שט' ויט' וית' כתובה' אימא סיפא שלשה ויט' וות' ^{מיעבד}
 הא שט' יקיים אומ' אב' סיפא אומ' ל' וית' ולי' יהודה היא ^{מיעבד}
 דב' עולא אומ' כ' דדופא כא' בשמינה דדופא פיל' דדופא ל' ^{מיעבד}

אברהם תמיד שנים יוציא אחיה דרופה שנים יקיים מפני שעל פסח
בג' מפל' מחמת דבר אחר בג' מפל' שתאמרי לפל' בג'
מפל' שתהיה ממונה ומענה בג' מפל' ^ג
איכא מעל בפניה דלת של שמחה ופסח מעל סופה תובנה ^כ
של אגולה חסד כך לא גמלו שמה דיספור ית' לבו שחף הוא ^{ספורו}
ש ירע לו אם נהג כן דלוי לזה את המטה מבית האכל לתכליתו ^{המטה}
ישא את המטה דאיתחזק' שהחזקו לשם פרושם דברים ^{המטה}
נבחרהפה ורערי לא שפה מלשו ותשר כזה דחוס ותשר ^{המטה}
מתה דת יהודית שעה נגות' ואשר ^{המטה}
תניבה מאכילת' שמינה משושר בג' מפל' כונא ידע נכ' ^{המטה}
מפ' בג' וכווה בשוק מפל' בג' מיד כרת בתוך ביתה
היב דאמי דאכילת' מי ידע כשאכל ^{המטה}
פרוש ולא יאכל מנא ידע מי אמר לו אחרי כן שהוא צל פנע
להוציאה הוחזקה נדה בשכונתה שראוה לנשית בג' נדות
ולבעלה אמרה טהורה אני ושמים בעלה לוקה אם יתרו בו
וכי האי גוונא משפחת לה למת' דנאחר תשמיש הודיעה ^{המטה}
שהוחזקה נדה בנים מתים צרית פניה מרלין יליה ^{המטה}
את מעשה ידיך דאורייתא הוא ואמאי לא קארי ליה ותמשה
אזהרה מדבר ופרע מכלל דההיא שעתא לאו פרוש הוא אלא ^{המטה}
בעת' לנאית פרוש ותרמי' קלעה סל' שיש לו מלמטה בירת
היכול להולמו צמחה ובית קיבול מלמטה לתת לו פלך ופשתן
ודרך מבי דל' שכיחי ביה רבים בכווה ורד בגד פטה טוהפה ^{המטה}
שלידסה וחוט מתרדד בגד פטה שלמטה כ' פיר' רב שלמה ור' ^{המטה}
גלשום ונב מעבה מסייעי להאי פירושא דהכי גרסי טוהפה ^{המטה}
ידיכה בשוק תנא ואמאי פירושא מפל' ורד מלשו ידיר ור' ^{המטה}
האי פיר' בכווה ורד בגד פטה עמר מדום הוצעו כח' ^{המטה}
צוב המיץ האדום קורי' אומן ורד ובלשו ארמי עמר עב' קורי' ^{המטה}

אורו ורדיו וזאת האשה אס טווה ודד באוק שהוא צמר אדום כדלחיות
פטה כגדו שטפלהורד על פטה קדי זה עזות מיח' במקלות יולדות
נפט מולדין כלומ נפטו דמות' לא תימי נפטו ממש אמר אפי' מקלות
אכין שלבעל נפט דט שלבעל מלש' ומולדות אשר הולדת אחיהם
אמ' דבה נפרושי מילתה דדד יהודה כג' דאמר' נ' סליה אמרי' אס
חמיה באפי' דדיה נפט דט שלבעל' אומרתכ' על עסקי' דשמיש
פי' דבט' שלמה כשמודד' עמה על עסקי' שעה מדיבה עמ'
לשכנים והוא כוש בדבד' מחש' והמקדש

אנה אשה על מנת כו' אמרי' כג' ותג' נמי גבי קידוש' כי האי
גומא הכא כטובה אפגריך ליה תג' קידוש' י' אטו כטובה התם
אצריך ליה תג' כטובה י' אטו קידוש' כ' כטובה סתם כג' מפר
דקאי' אריש' דהך דקדיש' על תג' דפני' ג' בהא מילתא דלשמוע
ודכמוקי' דסיפא אריש' קאי' וטעמ' דדכמוס' דאי' אדם עשה
בעילתו בעילת זמרתו בעל לשם קידוש' ואפי' עשה נדריים כומוי'
הפוסל' כבהנים כבכורות קתה' להו' ג

ספורי' מספקת ליה על סתם אדם אי אפשר לאשה דנרנית' אילן
ג' כמאמר' אילן' דהמוניות מחברו עלו' ורמיה וכו' דמספקת'
לא גבי' ג' איסורא לחומרי' הולבך עריכה מביט' ג'
שלא תאכל בשר' דהוי' שיט' נפש ומתגה' עלו' ואש' דקפיד'
כעל' מידי דקפדי' כהו' אינשי הוי' קפידיה קפידא' מידי דל' קפדי'
הו' אינשי לא הוי' קפידיה קפידא' ירוש' אמ' ד' עזריה כו'
פשת' דקד' הבאי' מבית ש' כעל' עבשים ה' אמ' ד' יוס' דתענית'
בשמי' לה על מנת ש' עליך נדריים אכלתם אמ' לה על מנת
ש' עליך על עד ואפי' נדריה שלא לאכלה דובי' עדיהו' א

איתג' קדשה על תג' ובעשה סתם אמ' רב וכו' ואמור' אמ' וכו'
ומת' ש' תלמודא לשמואל ומת' ש' אמ' דבה מחלוקת בשעור'
ששים אכל כו עור' אשה אחת דבדי' הכל אינה ידריכה מענט' ג'

אמ' ליה חבי והא מתע' דכי טעות אחת דמי וקא מותבינ' וכתב
 מינה לא אמ' רבה מה לוקת בטעות אשה אחת כע' שתי נשים
 אבל בטעות אשה אחת גידולת דנרית הכל מינה ערובה ממונ'
 פיר' רב שלמה מה לוקת דרז ושמאול בטעות שתי נשים ל' דט
 למה על תנאי (אשה אחת טרס אחריה ונמצא) עליה נדדים
 והיעטותא' רב סבר כיו' דלא ארע בהרה דהך אעפ' שכר גלה
 דעט שאי אפשר בנדחת ערובה כמאן גא' דלמ' לבי דהך חבינה
 עליה ולא קפיד' ושמאול סבר כיו' דגלי דעתיה גל' מבני בטעמ'
 אשה אחת קדשה על תנאי וטעה סתם אפי' רב מורה דעתיה
 אתנאי' והא מתעמא דטעות אשה אחת היא וקא מותבינ'
 מינה לעיל אלמ' איכא דסבירא ליה דטעות אשה אחת נמצא ר' כה
 גא' ואש' לא ר' הוא דאורי' נא' ולא רב איירי בה קנסיא הייא
 לרבה דהאי דברי הכל דקא' סברא דידיה הוא ולא מיר' שמאול
 שמינה שהרי לא היה בדורס אל קסבר ל' כח כמא' דאמ' כ'י
 הא' גא' דלא דעתיה אתנאי' והא קא חזינ' דכל כ'י מודיעא
 דאיתבה סלק דעתיה למי' הכי - מחלוקת בטעות אשה אחת
 כע' שתי נשים קידשה על תנאי וגרסה מ' הא ידוע' וחס' וחס'
 סתם בהדיא אמ' רב ערובה גא' דכי אשה אחת דמי וטע' קידוש'
 בעל ולכא למימר מתנאי קמא סמך' ושמאול סבר הא גליה
 דעתיה משיקרא דאם היא נדרית אי אפשר בה ועל תנאי כ' חזר
 וקידש' אבל בטעות אשה אחת גידולת אטעה עלי' קידוש'
 לא שום דברי הכל כו' וכי מותבינ' לעיל ממתע' הכי מותבינ'
 מאי לאן קידשה על תנאי וטעה סתם משגישה דכלא גירשה
 ל' כח למא' דאמ' והיכא דגירשה מיהא קתע' טענה לא כניח
 הוא גמ' כניח עד כא' ודיקנ' להאי פירושא מודקת' בטעות
 אשה אחת כע' שתי נשים כנסה וקתע' בטעות אשה אחת ר' וס'
 ובעל כו' חזר ומפרש דבריו היכ' קתע' בטעות אשה אחת כע' שתי

שתי נשים בשוק והיכן קתנן בטיעות אשה אחת גרידא ובעל מוקתה
במיתתו ובעל ונחא דרבי ושמאל וכו' עיינא ממנו גט ואפילו וטענתו בלתי
דאי אדם ענוש בעילתו בעל זנות והיא לא נתפשה והיא מיטעא
והבי דריש היא משקל ממש שקדושיה קדושי גמורי היא דכי לא
באונס אפוסה לבעלה ויש לך אחרת שאפי' זיננה שלא באונס
לבעלה ולכל על ואי 12 12 שקדושיה קדושי טעות בלתי
בהרי הוא ישראל וכו' על מנת שאי' עלה נדריש ונמנא עלה דריש
וכא' קטנה דאי' מעשיה כלום ואמה נמי אי' בידה לקדשה שאפילו
בעה מורכב על כתפה דלמא נשואי הוא ולבט זנות לא מיתשרא
נמי עליה דפניה בעל הוא ולא אמרינן בעילות שבעה משגלה
הון קדושי' ולא אמרינן בעילות שבעה משגלה הון קדושי' דקטנה
כל הבועל על דעת קדושי' הראשונים הוא כועל ולא נבדל לחזור
ולקדשה עד שידנה השחור כלום שיסחיר אותה מקום מעשרות
הדבה ה' לכה כל יהודה שאם לא בא עלה כשהביאה שתי שערות
שיכולה לעקור קטנה עד שידנה השחור אוב אינה יכולה
למא' דהא בימה הויה לה קדושי' גמורי' וידולה היא וידה קדש
אות עממה וכי פלג בשלם בכל לאחר שגדלה פלג ומפי הכי לר'
מאיר לא ממאנה דכיו' שהגילה שעה אחת ולא מיתחשש אשה
יכולה למחות וכלו לה קדושי' גמורי' קמאי ואשה דאמ' ל' פסח
חמ' ל' עשר הלכה כל יהודה לית היל' כותה דגסי' דבר מי' שמת
ולמי אונ' לאפוקי מדל יהודה דאמ' עד שידנה השחור בבת של
ישמעל שהיא אותה אמה כשהיא קטנה יתעמה ולאחר גיל' באת
למא' עיינא ממנו גט אדם יודע שאי' קדושי' נפחות ממשה
וכעל ואמר לשם קדושי' הוקיפו עליה בנשים שאי' בנחטק זיננה
זושה תמיד ריה דע' לא מיטע בתמול' ושומא אוקימ' דאמ'
בשומא קטנה העומדת לה תחת כופה של ראשה דזמני' דמיתחשש
זמנא דלא מיתחזיא אכל בעומדת על פדחתה ריה ועפייס

יהושע למי תט שומא שיש בה שיעור ב' גדולה ב' קטנה ב' כפעם
ב' צלף הרי זה מום' ושא' בה שער כפעם מום צלף מ' מום
ב' ב' בקטנה מכל גדולה ב' צלף ב' צננים הרי זה מום וצמק
גדולה מאיסקר המניטלקי שיעורו כחצי זחוב כל שחור' וקדחת
אמרי בידוי' דהויא מום' הזקן עאי באיש ומום באשה הדדי'
עאי באשה ומום באיש פיל הדדי' מום ה' בכהנים והזקן מום
הוא בנשים ע'לקת ר'ש' מתנ' האב עיריך
להביא ראיה אם בא לנבוע ככתובה מ' האידוקי' מזה שממא'
לקחתה' נכנסה לרשות הכעל' נישאת והוא בא להוציאה בלא
מטבה על מומי' שבה הכעל עיריך להביא ראיה ידים ובג' מ'מ'
טע' דמיתי אב ראייה הא לא מיתי אב ראייה בעל מהימ' מ' ל'
יהושע חוא דאמ' לא מפי' אע חיי' אימ' סיפא נכנסה לרשות
הכעל עיריך להביא ראיה הא לא מיתי הכעל ראייה אב מהימ' א'
לד' ג'מ'ל' דאמ' נאמנת ומתב' ד' ד' אשי אמ' רישא מעל' נא
בדרך וסיפא מעל' ל' בדרך פיל ד' מ'שי מהדר לאוקומי כוזה
כד' ג'מ'ל' דחזקה דגופה עדיפה ורישא להכי לא מהנא חזקה
דגופא לפי שא' הטעה שלה לא שלאביה שכתבת אידוקי' נאב
והוא ליה מעל' לאבא בדרך ואבי אב לא אמרי צלף שלה דתהני
הזקנה וא' לא מיתי אב ראייה בעל מהימ' וכשכונה שלא ידע
ויפטר וסיפה נכנסה לרשות הכעל הכעל עיריך להביא ראיה
שקודם שנירסה היה בה מומי' והיה מקנה מקנה טעות ואיל'
מיתי ראייה האב מהימ' וכשכונה דמנה ל' בדרך הוא והה' מ'
איני יודע ואע"ה דר' עמ' ו' יוח' אמרי פטור ואיה' מהימ'
בשכונה הכא מוודו דחייב משום דחזקא דגופא עדיף מחזקה
דמומא' פ' דחזקה דמומא גבי חזקת מדיה וחזקה דגופא
חזקת' ש'למה היתה ולא בשל מום לא נביא' ושלמה'
דז' אומרת חזקת גפי עדיף דחזקת גופי שלם ואיהו אמ' חזקת

ממנו שדין חזקה דגופא עדיף וחייב וצפיקא קמא אמרי כן
לב נחמא אמר אנא דאמרי אפי' לדב' גמלי' עד כאן לא קאמר
גמלי' התם לא דאמרי אוקמה אחזקה אבל הכא לענ' מנה
לי בידך והלא אומ' איני יודע מאי חזקה אית ליה כל' מי' הוה
ליה חזקה כגון חזקה דגופא דהשתא מוקמינ' ליה אחזקה חייב
ואיכא למידק מינה דהיכא אמרי' בעודה בבית מביה מנה לאכא
בידך הוא היכא דעדי' קטטה היא ולא בגדיה דכתיבתה אלא
וכדע' המאכס את בתו וגידיה אינסה ועלמנה כתיבתה אלא
אבל היכא דבגדיה אש' שעודה בבית מביה מנה לי בידך הוא
דכתיבתה שלה היא הולכך עלה כשל' להיכא דמיה והיא נשבעת
ומטלת ברך נחמ' וכסיפה דנבטה לרשותה בשל' כי קטנה כיו
טובת כתיבתה שלה ומה לי בידך הוא דהא תנ' חשיבה וליקטנה
השיאה ועלמנה קטנתה שלה בדי' שהבעל יכול לטעון על
המומי' אינו יכול לטעון דידע ונסי' ^{גב' בלד' ש}
ומשך בעל החמור את הפרה והיה החמור בבית בעליו ותנ'
כל הנעשה דמים צמח כיו' שזכה זה שמשך אחד מה' ^{נפח' צ}
חברו באונסי' חליפי' בכל מקום שה' עד שמת החמור
זה אומ' עד שלא משכת פרתי מת החמורך ולך מת וזה אומ'
משמשכת פרתי ובכר הוא קטני לך מאי טעמ' כל שטע' ספק
ברשותו וכו' תימה לדברי הרב אלפאסי ז"ל אמר על בעל החמור
להביא דמיה ופירש הטעם כל שטע' ספק ברשותו על הכא
דמיה והאי טעמ' לא אתי שפיר לא טעמ' על בעל הפרה להביא
דכיו' שמשך בעל החמור את הפרה נעשה החמור ברשותו ^{כיו}
הפרה דכיו' אמרי' בגמ' כי אתא דמי ברי' חזקל אמ' לא תשתא
כלל דכמי' יהודה אחי משמא דשמא חזי' חז' שמול כל
שמול ספק ברשותו עליו להביא דמיה סתם מה שאמר רב
משום שמא על בעל החמור להביא דמיה שהיה סובר ^{הוה}
שנולד הספק ברשות חברו עליו להביא דמיה וחזר ואמ' כל שטע'

ספק בדשות עליו להביא ראיה ופיר' רבט שלמה כל שטל ספק
בדשות על בעל הפרה להביא ראיה שמת החמור קודם מ' כד
הוא' וספק בדשות טל' שלא נמצא החמור מת עד לאחר
משיבת הסדה' וכן כתב רבי' יצחק ב' ג' ז' וכל שטל ספק
בדשות עליו להביא ראיה כג' שהחליף פרה בחמור ומת החמור
וטל' ספק ולא מד' ע' מתי מת החמור דא' הפרה בחזקת מי
שומדת בשעת מיתת החמור אם שומדת בדשות בעל החמור
כג' שמעכה או שהכעסה לדשות הדי' קנה בעל הפרה את
החמור ודשות שומד' ועליו להביא ראיה אימתי מת החמור
שהספק בדשות טל' כיו' שזכה זה נתייב זה בחליפין ואם
הפרה בשעת מיתת עדי' בדשות בעלה שומדת הדי' ספק
החמור טל' בדשות בעליו ועליו להביא ראיה' ותב' תנא
כזה' שמי' שנמצא הסמפו' בדשות עליו להביא ראיה עוזה
בבית אביו על האב הראיה' נכסה לחופה שהיא בדשות' ובעל
על הכעל הראיה' אפי' הוא דר בבית המין בדשותו היא' בעובי
טות הכסות' שהיא כע' כוס ויש ט' סביב שפתו עובי' שוב
בעל' ודבוקי' נמצא מחט תח' ובה באורו עובי' ומתוך עובי
אפי' על שלא נקבתו כל' מצי' אחד מ' המחט נראה לא
מבטט' כשרה' שא' שטלה ימים קודם שהיטה' ואם נקחה
טבה זה בתוך ג' ימים מקח טעות הוא ויחזיר לו בעליה דרמי'
שמכר לו טרפה' לא הוא' נדפי' המכה זה אומ' עד שלא נתקחה
נקי' וזה אומ' שמכרתי המונ' מהחבר' עליו הראיה'
ספיקא בדשות טבה אולי' שלא נמצא הטרפות עד שבאת
לדור' ליהיב טבה דמי' ואפי' לא יהיב נמי הראיה עליו היא' אלא
מקח טעות נא' על בה' המונ' מאח' קרי' לה' נכפית' חז' ושמעון
עפ' ל' לר' ויש לו זמן לבוא כמזמ' שבסוד דמו' לפי שנהגת
שום זמנה מלמדת ב' הדירות' מת' שטל'

משמש ומפדש רב יהודה בגלגל וכל שם היו דהא סבדא וקבילה
 מתע' ואילו שופ' אות' להוית' ואת' כעונה
 ב' עיקר' ב' תוספת' ובעל מוספ' מופ' בגל' והמקמ' והמקמ'
 נחשת בגל' מופ' וטל' מופ' שאומנות מוסר חזק' ממיתק'
 לאומק' בשד' גמ' שא' חומס' אות' שא' כסות'
 אות' וטפ' אות' ליבס על כדחה' אבסוה' שערי' האס' לוהו
 שעורים כבהמז' כל שאצל שלם כד' נקד' לו כוס' מי ש'
 כופ' להוית' אי' כופ' דלם כיפ' אפריה ורביה' חוץ ממוכ' חוץ
 לפי שחלש' קשה לו' כדחת' במת' מופ' שממיתק' ומשמש
 משה ושה עמה עשר שטם מדרבנ' מייח' לאפוקה דא' כדאומק'
 לא מייח' דאפסד' לו לשם אחרת' מלה' מכל מדרבנ' קמא' דכל
 במה דאית' לה' גביה' לא נביס אחרית' לא לש' ולא תנשא' מ
 פ'י שיש לו בעבד' דתי' זמנ' היא חזקה' בעלי' דת' שד' יא' לו
 צמחו' הזהרו מ' צבדי' בעלי' דת' צבדי' השוכנס' על' ק' ש' צבדי'
 אותו חול' על' איש אחר' בזיקיה' במקום שתשב רוח אחת' על
 שניהם' סליק המדיר'

האשה שנפללה

תנאים
 בית שמאי' חז' תיבור' בעודה ארוסה אבל משתא' לה' ודעת'
 לקמיה' עד שלא ניטאתו שאתו' והא' וזכה באשה' שהיא
 ארוסת' לא יזכה בעבס' מופ' בגל' מודאי' עבד נמי פלג' וצא'
 אמאי' אם מכרה ונתנה קיים אם זכה באשה' שהיא ארוסת'
 לא יזכה בעבס' ויהיה מוכרה כגול' על החדשים שנפל' לה'
 משע' שמת' נשים מה דא' חכמ' לזכ' אם מכרה ונתנה' ונתנה'
 מוטא' מיד הלקוחות' דת' לתמי' במת' ובג' מת' ש' במא' ש'
 דישה' דלם פלג' ומאי' שטא' סיפא' דפלג' ומתרי' דיושא' בזכ'
 נפל' פ' עדי' לא היה זכאי' בשלה' ולא זה' לא היה ע' צמדה' ס'

הירוש' לבבל בגמ' מפר' גמ' ירוש' מקדקע' ועל
 מנת אות' נסים נשאה לפיכך מכרה בטל' שהיה מנסה שתפול
 לה אותה ירוש' דבשיא דתבריה טה' לעסה אלאנה היתה וצבת
 לה נשא והיתה מקדמית ועשתה לבתה כדי להצדיח זכר' בעלה
 מהם כדי שלא יזכה בהם והודיעה לעדים שאי' זו מותה אלא
 לה צדיח ולא שתזכה בה הבת אם תתאלץ היא מן העל' ש
 אתאי לקמיה דרב נחמי' לטבוע את טה' להחזיר לה נשי' והבת
 הוציאה שטר ממתה וקדשה דב נחמי' שטר פסים שטר פסים
 שטר פסים לכן כל מתה זו להפקיע זכות בעלה קודם שישא
 ולא שיזכה מקצ' זה בה' אם רעה המקצ' זה מיתקן זה ומה
 בה' עובדיה עד שתבטל בשטר זה מהיום נתנו לך נשואיך
 נשואיך הברכה מבעלה שאם צא לאכזר תאמר אי' רועה
 צוהתה ונשיאת קיימת למפר עמיוס שכתב השטר ואם
 זה להחזיק תאמר אי' רועה קטנהו' לוקח' תזכתא דרב נחמי'
 הא בכול' כן' כי קאמר רב נחמי' לא קאני צכותב לו כל נשיה
 ודין דלא שייך מידי' לעשה אם תתגש מן קהדי דלא
 ואקטא והא דקת' רעה משחק בה בכותבול מקטע' ויא' לא
 קטעהו' לוקח' לקטעהו' בעל' לרב נחמי' דאמר' בכותבול כול' לא
 קאט' כיו' דלא קאני מואי הברכה איכא לקטעהו' בעל' ויאכל'
 פירותיו ירשנה אם תמות תחתיו' כנכס' לאי' ירוש' שהר' ע'
 מנת עמי' נ' שנה נשאה דסביר שהמתה קיימת'

מה' והוא אוכל פירות והקד' קיימת' לה
 שלא תתקנו לה חכמי' תחת פדיונה לא פירות' שמי' אות' כן'
 דקסבר מה' שגדל ברשותו הוי פירות ומה' שגדל ברשותו הוי קד'
 לפיכך מה' שמי' הקדקע' יקדי' עכשן בשביל תבואה זו מירד
 לית' לה דמיס ויקט' מהם הקדקע' ויאכל' הוא פירותה' והכס' אומר'
 אף מיל' שלא גדל ברשותו ותר' פירות' נתנו בהם הוא' והקדקע'

141
חייבת לה ביטאתה אם נח לדידה פירות המחוברין לקרקע
בכנסתה שלו כלום בשעת נפילתו שלו בדבדב וביטאתה שלה
המגדש שאתה שנת והוא בנכסיה פירות מחוברין בטל לקרקע ושה
עם פירות שבה בבגסותה שלה ויתכן שהקרקע והוא מחובר
וביטאתה שלו דמה שקדם ותלם בעודה וחתיו זכה בה ^{בדי}
פירות נכסין מלוג ודגם פריך הינו תנא קמ' פי' חכמי ומתב' ^{מלוג}
בשעת שמה איכא ביטתו פי' מחוברין בשעת שמה דלא
איתרו בה לית להו דא דל שמהו ביטאתה שלה דקמ' סבדי
מה שאדל ברשות שלו גדל ובתלמי' בשעת שמה לנכס ^{למי}
דפליג ענה ועמדו שלה דכיון דתלמי' הכל מודים שזכה בהן
גמ' פשיטא לי ארעא ובתי ארעא נפלו לה נכסים
ובאו לקח קרקע זה אומ' קרקע נת זריעה את רותה לקח
וזאת אומרת טעם את רותה לקח או איפכא ארעא צטק
מיעהו ששכרה מדונה ואינה מרקבת ושניהם משבבין
הבעל יכול דבד שפירותיו מדוכין את חפץ וט' אס' נח הוה
לקח בית יכול לומר מיני רועה בדבד שבעה והולך והקדק
מתמעט בת שבה מדונה מדיקלי' שה' עשוי' דקל' ^{תלמי'}
אילני שאר מילתא אבא זרותא ופירא דכוורי' ב' גא' את זל
פירשו לה דכו' ארעא יער מו' טעם ע' א' מקום מו' טעם קנים
או ער א' אגם כל מדה שה' ע' טעם ומה שניטל בו מ' הדגם
אמרי לה פירא ואמרי לה כלל דמילונא גזעו מחלוק פירא
א' גזעו מחלוק קדנא איכא בי' קדנא לפירא דאיתו פירא ^{לד}
לבעל א' ע' דכלי וקדנא פירא דידיה הוה דאכל קדנא לא ש' ^ש
ואם נפלו לה כספים א' קוט' בה' אלא דבד שגזעו מחלוק ואילו
כול' א' גזעו מחלוק ויש מפרש' פירא דכוורי' ברייה מלוג
ויש בה דגם וזה עיקר' דכח' ע' מוקימנ' כלל דמילונא
גזעו מחלוק קדנא א' גזעו מחלוק פירא הולך כל הידיא ^{דלוג}

ילקח בה איתן קוץ שלא דבר שגשג מחלוק פיר' גזעו מחלוק קרא
 כלום הוי הקד' קנים ואיט כלה ולו בהמת מלוג שפלה לה
 בירושה וילדה ולד שפחת מלוג לאשה לקמיה מפל מעמ' אס
 נעדרה וקבעל זכה בולדות שה' בפירות התלמי' נותת' לה/אשה
 דמים ועטלת כט שפחתה פירא אף הולד פירא דסדא כפ' קרא
 עליו הא דת' וכו' כפ' הכותב לקמי' ש' לחלבה לאכול חלבה
 לגזושה ה' ש' קד' שלה להכי נתט' להי והוא הדי' נמי דשקל חלבי
 ולדות ואוכל והולך' דגבי בהמה איכא שורה וגבי תרעולת איכא
 טעה וגבי דקל כשייכא איכא עתים אצל הט כולהו פירות עשו
 שמתחדש' תמיד ודרך הטאת' הוא' ש' לא ליה גטמא מלית
 בנבסי מלוג אצל' שלא שמואלו בבתוכה בנבסי זא' בדרז' אצל'
 להיות קק' שמור לה' פירא הוי' כסוי' שמתבבה בה' פירות' וקמי'
 ביה ואח' עד דכל' והשחקי' יהיו לה לקד' וקמי' ל' כל' שמואל'
 וכ' פסק' חטא' זל' מת' נפלו לה צדיקים
 לאתמכר יכולה היא לעבד שקנה בלא קדק' על מנת שיהי' קק'
 המוכר והלקח מאכל פירות עד שיי' בשן הוא דפלו' דנ' משום
 דכל' קדשא' אבל בשדה שלה שפול' לה השדה והאי למת' רבי
 יבשי' עתים הוי' לה קדק' אפי' רבנ' מודו דלא תמכור משום
 שבח ביתאביה' כדי טיפול' פי' מה שראוי להיטפל בה' הלכה
 לרב' שמואל' ב' גמול' חל' מת' המועיא הוי' אית'
 על נבסי' אשתא' וכו' מה שהוי' אופן אס' גרשה' גמ'
 דרך כבוד כלומ' שהולכו לביתא' ואכל' דרך כבוד' בבאיסר שנה
 דיי' דסוס' בדי' דסס' כד' שמואל' בפרקא קמא דסנהדרין'
 עבד רב יהודה עובדא' דח' אשה אטי' בהביל' זמורות שהן
 מאכל לפי' והאכיל מה' הקב' לבהמתו' וגיר' מת' אשתו' ואמ'
 רבי יהודה קמה' מאכל' אכל' אשתו' קטנה' יתמה שהיא אשתו' אמה
 ויכלה' נמא' במוט' על נפשי' אחד' ואם מייאנה' ב' שני' ב' שבח

שהשבת וטובל כמו שפירשנו ארבעים המדינה שהרי ברשות ידי
 ליה רבנן הקדש תתקדש דשמיני לו כעדים כי היכי דלא נפקדיט
 שלא יפסיד ויקלקל הקדש טעם אכל ולא השבת שדואג שמא
 תבא ופירשנו שיהיה כעדים וכן לא נפקדיט להו דמימר אמר
 שפיר לא תבא ואם תבא הרי אטול שבת לפי עמולי כי הוציא
 מקום שהיה לחוק ממנה אפיק שיתמאה בה ויתאנה הדרך
 ומשל והוא שהיה שבת בגד הוציאה הוא דאמרינן שבת כמה
 הוציא וטול למאי הילכאמי והוא שהיה שבת בגד יצאה
 לאקול ענה דאי איכא שבת טפי לא בעי שבושה או לאחמורי
 בליה למימר דאי יצאה יתרה לא שקיל לא כשיעור שבת
 ואפילו בשבושה ולא אמרינן שבת כמה הוציא וטול אתי
 לאיברומי ואמר בעיר מושבת פותחא דל שקול בלא שבושה
 ואמר דלא מפיק טול האי לא אמר רבא הא דרבאמי לאחמורי
 ענה אתא ולומי שאם היתה יצאה יתרה על שבת שהשביחם
 ולא אמרינן יטול כל מה שהוציא לא כי הוציא ויחזור לו שיעור
 השבת ובשבושה שישבושהו כל בנקיטתחפץ שכך הוציא
 דבא יוסף הלוי זל מסתבר לך דהא סתתו בראשית שואה קמא
 אצל אשת אדום אפי' אכל גמי ישבע כמה הוציא ויטול דכי
 תבא מה שהוציא הוציא ומה שאכל אכל הני מילי למי שהווי
 אצל בדי שהוא לאחר עשואי אצל גמי שאכל קודם עשואי
 כיון שחולת אכילה חיה מן הדיו באוכל כבשי אחר דמי הולך
 ישבע כמה הוציא ויטול עד סוף מכל צדדו ויטול
 ושמי' למה שחכל ופוחת אונת כמה שראוי לית' לו ההוצאה
 שהוריד עדים כבשי אשתו לטול מחיה אונתו ועמד
 ועדשה משחכל קומעא מהו שיטול ארסי כפי שבת לארסי
 קומעא אם לא הוריד הכעל היתה היא מורידה עמוכה ארסי
 אדעתא דכעל נחות הווי הכנים ולא היא וכי מתעל טעם

אסתר לקראתה ולא שקל מידי כי דינה דמה שהוציא הוציא ומה
אכל אז בעל אדום הוא יודע בטוב אריות שחם לא ירדו אלא
עצמו עובדה שמכר לאריות קרקע מלך עשה הלקח אכל
פירות ממשם לוח ביתא שיכנס הפירות לבית ויהא מזון הדין
וייטב לה לא צדקש איתמר לא שמשד מרדכא בהדיא תרתי
אמהא אתא שפחות מלגה היו ולא שמחת לך בכתובתה עיינלה
חדא מוניהו לשדחה לשניה אתא קמיתא לקמיה דרביא מה
שעשה עשו ואפי' נתנה לאחר לשמושה ולא היא לעולם משום
רווח ביתא אית ליה לרדכא תקנת פירות והא קא רווח ביתא שח
עתה הוא עושה עיני הבית שמא תבסוף השדה שלא יחוש
הלקח לזבלה ולגייבה דקא סבר לאחר נפיקתא מניה שח הלקח
שלי אבל בעל מקפה שמוא תמותהיא בחייו וירש את גוף
הקרקע ומשכח להו דמקדכא למתא דחוש לה כל שעתא שי
מייבסוף לה שי נמי בעל עדים כגו שהיה הבעל עדים נאמן
לן למיני לא חייש דהא איהו קאי התם כל יומא לרדכא ליכא
רווח ביתא שי נמי צדי בעל בזוזי וקא עביר בהו עסקא
עשה סחורה צדעות שקיבל מן הלקח ומשתכר בה ואיכא
ביתא מתא שומרת יבם ממזל
לרדכא נאן ואכין שמר אותה דבר ופגו עניה זו לשוא שומר
שנפלה נה נכסים מבית אביה ופגו דנפלה לה כשהיא שומרת יבם
מודים ביתא שמוא ובית הילא אשתא לסג בשנפלה לה משעתא דסג
כדמרש במתא דלגל נהא מודו דלא משעבדי לרדכא פירות
ומוכרת ונותת וקיים מכרה ומתעה קיימי מה עשה
כתובה שהיא ראיה לטול מונכס בעלה הראשון מנה מאתיס
ולקספת אנכסי יח צדל שהוא מקבל עליו הכל בשומא הכל
נקרא טובה הנכס והיוצא עמה היו נכסי מלך ואהכי
מיקדו נכס ויוצא לרשע נכסות לרשע נכס עמה וכהיא

יוצאה כאלמות או בגדושי טטלת עמה יורשי העל היו
 יבם שקם על שכאחל לעלה יורשי האב שלט ומרת יבם
 והיו יורשי אשה וטעם דמתו מפרשי לקמי הכי גרס
 בחזקתו וטובה בחזקת יורשי העל וכן נבסי בחזקת ה'יו
 נבסי ימא ברזל ואהך נבסי בעי בבבא בתרא מפל מן
 אצי נפל עלו הבית ועל אשתו יורשי העל אומי האשה מתה
 ראשו ואחר כך מתה בעל יורשי האשה אומי העל מת
 ואחר כך מתה האשה בית שמאי אומי יחלקו וביהלל אומי
 נבסי בחזקתו וכן מתו כי הכא ובעי בגי בחזקת מי ה'יו
 בחזקת דקאמרי בית הלל ופליגי אמוראי ל' שזר אומי בחזקת
 יורשי אשה ור' יוחנן אומי בחזקת יורשי העל ותנא בר קפרא
 הואיל והלל דא' לירש והלל דא' לירש יחלקו פיר' הלל דא' לירש
 הכל ופ' הלל יחלקו שהרי לשניהם יש טענת חזקה
 העלת ליה מבית אביה והוא מתוך שקיבל אחריותו עליו קמא
 והרי ה' כממונא והיו נבסי ימא ברזל הולכך יחלקו והילכ' כד
 קפרא הוא דהוא מסקנא דשמעתא ועוד דהוא רביה דר' יוחנן
 ואי' הל' כעביד במקום רב וכתובה קרי השתא מנה מאתים
 ותקפת ולא נבסי ימא ברזל וקמא דבחזקת יורשי העל הוא
 שהיבם בחזקת נבסי אחין ונבסי הנבשים והיו ימא
 עמה בחזקת יורשי האב שהרי בחזקת ה' עומדי וטענות
 בפרק החולין פריך מאי שנא רישא כשהיא קיימת דל' פרי
 הכל נבסי מל' בחזקתה ומוכרת לבעלה ומא' שנא סיפא
 כשמתה ופליגי בית שמאי וכן מוקמי להו בגבי מל' בחזקת
 יורשיה ופריך מאי רישא כשנפלה כשהיא שומרת יבם
 סיפא דנפלה לה כשהיא תחת בעלה הראשון והתם בחולין
 פרישנא לה צמות' ג' מיקובה מוס' ש' יורש
 לה שני יורשי קמא מיבשאלן יורשי העל קבלי לה דקמא

כתובה ותנא בפרק גערה שנתפשתה קבורתה תחת סתרתה
 יורשיה יורשי כתובתה יורשי יורשי שנתפשתה חייבי
 בקבורתה ואין חייבי בקבורתה דהא בעו למייתביתקטלה ורשי
 איזוהיא למה שיש לה שני יורשי דאמר ר' נתן למיתת
 אונת יורשי שני יורשי כתובתה שמימי ימי יורשי אחריני
 בהדיה דלא ידתי כתובתה דנפלה לה יבמה דמיתה באלו לנס
 בעא אחיה הקטן ממנו לפוסלה בנפול לה גמ' וחסות
 על כל האחי כדאמר ר' בריה דר' גמ' דגמ' יבמה מהני
 לאסרה על עצמו ועל כל אחי וזהו מפל גמ' מ'ס' נבי
 קשה בשיטת שאכנסה שלא אחכה בעמי אחי כדת' הקנס
 את יבמתו וזהו בעמי אחיו פלגא עלך כאלו את חולק לה
 ולא אטול לא כבודי כיון דאמר ר' בריה דר' גמ' דגמ' יבמה
 דשאי למכור כדת' לקמי' מ'ס' דר' גמ' ומה שעשה זה
 שהתנה עמו לחלוק לו וקטן מידו הרי הוא סמוך שימכור
 אחיו לחור שבע את יבמתו ואמר לעיל כל נביא אחריני
 לכתובתה אם כן הוא שאם יגרשנה לא יוכל עוד להחזירה
 יעשה להקטנה יפה לפטורה במשה היי' ויפייס ממנה
 שתתן לו דשות למכור את העודה עד כדי כתובתה ואם יזל
 הוא שמונת להחזיר גרושתו מ'ס' גמ' ומה שהיה אותה
 ומוכר מה שירצה ומחזירה על מנת כותבה דא' שונה ומת
 המלוה לא יאכל היבם המחויב המעות הו' ואת יורש
 את א' אתו ואחכה בעמי החזקתי בחוב זה ולא אשלמו' שד
 ל' מאיד הוא צוה דל' דקת' גבי כפיס ופירות התלוש
 לתת בה קרקע ואפי' לא תפשה למ' מ'ס' כדי לכתובה
 מת' יתן בה קרקע לפי שכתובה על
 נבי בעלה הר' מ'ס' כדת' לקמי' לפי כך נבי המת אחרי
 א' שהיבם יחלפידות א' מיבם אותה וקסבר מ'ס' ור' גמ'

לכתובה שמי, אות, דקסדר מה שגדל ברשות המות אחראי.
והבמ אומ' פירות המוח וברי' לקרקע שלו בגמ' פלג עולה
כל הקודם בה זכה קסברי מיטלעלי לכתובה לא משתעבד
אם כן תפסה ומחיים דבעל תלושי' לדברי הרב שפאסי ז"ל יתראה
אע"פ דמתנ' ד' מאיר היא ואינה הלכה כיו' דתקיע רבן ה' שתא
למנוח בכתובה ממטלעלי עבדי' כותנה ורבה משה ז"ל חולק
עלו ופסק כחכמים שאם הנח אחין פירות המוח וברי' לקרקע
ימכרו וילקח בה קרקע והיצם מוכל פירותיה הנח פירות
תלושי' כן הקרקע וכן אם הנח משות ומטלעלי הכל שלכם
ומשתמש בה כמו שירצה ואינה יכולה לעבד שהמטלעלי שיי'
הכתובה נגזית מה' אלא בתקנת הגאונים ואין כח בתקנה
זו למנוע מנכרי אחיו ולאסר' עליו באחריותו שלא יסא
ויתנ' בה' גמ' כל נכסיו אחראי לכתובה
והמחזיר לקרקע קרקע ולא דמי למחזיר' דנכסי מלוג
דהתם פירא תקינו ליה רבנ' היכא דאיכא קרק' קיים והנ' גמ'
פירי נטעו דגמרי ברשות מכלהכא פירא וקרא דיריה הוא
ושבדא הוא דאית לה עלהו ומאי דאשתעבד לה מחיים
דבעל לא אמרי' פירא הוא לאפקועי שטבדא ותנ' שנה ונח
פולג עליה לא מתלושי' והכספים ולמי' דלא משתעבד
לכתובה מתנ' הרי היא משת' מפ' בגמ'
גמ' שמוגרשה בגמ' ומחזירה תרי תרי מיל'
אשמשני' מגרשה בגמ' ואינה עריכה חלטה ואשמשני'
דעה להחזירה מחזירה כשאר משה' וצב' פריך מוגרשה
בגמ' פשיטא ומתריך מהו דתמי' ויבמיה אמ' רחמי' ועדי' יבומי'
היא שוטם עליה פיל' אע"פ שתתח' זהכי כתי' ולתקח ויבמה
ותבעי חליטה קמל' דנשיתכחשת' (מלאכה דרשי' לה
דעת' לא מה קרא יתירא' ופריך נמי מחזירה פשיטא ומתריך

מהו דתימא מינה דרמא רחמ' עליה עבדה השומא תיקן עליה בביקור
 אשתא קמול ואימ' הכי נמי אמ' רחמ' ולקחה לו לאשה כיון שחקה
 נעשית לו כח שר' מת' כל נכסיו שייך לאחיו
 וכן לא יאמ' אדם לאשתו פריך בגמ' מאי וכן ומתירין מהו דתימא
 התם הוא דלא סתב לה דקנאי ודקטנא אבל הכא דסתב לה דקנאי
 ודקטנא אימ' סמכה דעתה קמול גירשה מי' לה אלא סתבנה בגמ'
 דייק גירשה מי' הוא דאמר' אי' לה אלא כמנהג ואם נא למטר
 כמ' השאר ימכור לא גירשה לא ימטר כלום קמול כדל' אבא לעל
 אם ושל הוא מגרשה בגמ' ומחזירה ואם תאמ' מגרשה שמי' לה
 דקתנ' כל נכסיו אחראי' התם עתה טובה היא שלא תאבד כמנהג
 שעל השולח' שה' משנת שהיא משה' בה אם הוא שולח' ולא
 דיט' קתנ' דהא גבי אשתו נמי תנ' הכי אבל מהך משנה יתירא
 שמי' דקתנ' גירשה דאי' לא למאי קתנ' לה אי משום חמ' אוסר
 פשיטא דאי' לה לא כמנהגה אלא נדאי דחוקא דידה תשיה נעזת
 הא לא גירשה לא והחזירה הרי היא לו ככלה נשים וכן בגמ' פריך
 החזירה מאי קמול תנענא המגיש את האשה ומחזירה על
 מנת סתבנה ראשונה החזירה ומתירין מהו דתימא שר' היא
 דאיהו סתב לה כמנהגה אבל בגמ' דלא מיהו סתב לה כמנהג
 היבא דגירשה ואחזרה אימ' טתקי' לה כמנהגה מנייה קמול
 גמ' הין כותב' כן ולא הין משעבדי' נכסיה
 לאחריותה כמנהגה ולא הין נשמי' נשים שלא הין דותת' לנשמי'
 לה אמרינ' נכסי מותב' או יגדש לא נמיט' לבנות כלל שהיו נשים
 יתע' נכסיהן לנשותיהן בבית חמיהן עבית בעלה עשיית' כמנהג
 מרובה קתנת' כמ' כל שמתנות על ראשה ונתת' בן פלגיה
 לאחר עתמ' לא הפך טוי' טלי' כמנהגתך ונא' שהיתה כמנהגות
 לך כל נכסי אחראי' ולא ייחד לה כמנהג נמטל' ידוי'
 שמש' ב' שטח התקין' שהיא אדם נשמי' ונותן בכמנהגת' א' שר'

הכותב לאשתו

הדרג שלך האשה

אם כ' למה כתבתי וכן מקשי בגמ' ותני
 לה מכל מיני סליקות נפשך פי' כיון דאמרה בלשון זה יכול להסתלק
 למה אינו מסלקת ממך הכל והרייך רב משי' בעבדך ולא נפירותה
 בעבדך ולא לאחר מיתה פי' רב משי' מדקדק הלשון בעבדך
 ולא נפירותך ובעדך שלה קאמ' לה דלא נכסידך קאמ' לה ולא לאחר
 מיתה שבטל שמה מעליה ל' יהודה אומ' לעולם הוא מוכלל פדי
 פירות ובעד מכל מילתה פילי פירות שהתנה עלמה שכתוב
 בטורה דקסבר ירושתה בעל דאורייתא ובעד נתרם נפקא ל'
 כהאמי קרא לשארו הקרוב ליו' כגמ' וירש אותה דהא יורש
 קרא יתירא הוא לירש אהא' שירש את אשתו ושארו קרא
 ואמ' לשארו דקרא לאו אשתו היא דכתיב ונתתם את נחלת
 וליכא לגימיר שתרש האשה את בעלה דהא ממשפחתו כתי'
 מיהו גבי קרא יתירא דוירש אותה דרשין הכי ונתתם אתנה
 לקרוב ליו' כגמ' וירש אותה האיש יורש את אשתו וכל המיתה
 עלמה וכן אבל פירות תתתא דרבה הו' ומיני' לאתעו
 גמ' תג' ל' חייא האומ' לאשתו ולא תת כותב דשמעין
 דבאמירה בעל' גמי סליק נפשיה בלא שוק קט' וסתנה ופי'
 כתב לה מאי האומ' וכל שק' אמירה האומ' לחברו כג' שדה
 שלש שותפי' ואמ' אחד לחברו אחד מה' הלשון אתה לל' ל'
 אמ' כלם דא' זה לשון מיתה כשאומ' לא יהא לי חלק בש' דבעל
 מיהו הרי הוא של' עד שיאמ' לחברו שדי נתנה לך שק' ופסקת
 לכל מי שירידה מתנ' ככותב לה ד' ודברים מ' ל' בעבדך
 בעודה אכוסה דהינו קודם שיזכה בעבד אשתו דהינו זוכה
 נפירות עד שעת שוא' וכדמסיך ואזיל דצירו שותה הבאות
 לאדם שתקנת הכל יכול לעוקר' אם מתנה עלה קודם הזמן
 בעוד של' במו' לידו ואומ' לא יהא לי חלק במורט ממנו השת' לבא

בן בתקנת חסמי דאין מיכיל לו לאדם בעל כרחו וכדרך כהנא הוא
 דמושל תנאי זה נחלה היתה לו היעדרה לבוא לו כגון נחלה דר' זכור
 לקמיה אדם יכול להתנות עליה קודם שתבוא ישלם ידענה כגון
 דקמא דין ודברים מיני על אותה נחלה היעדרה לבוא לו כלום לא
 קא לי דין ודברים וטרבא כלום רבא זו נחלה מושל התנא כחלה
 הבאה לו בתקנת חסמי כדרכא איכל נחלה דמוריתא כגון דר' זכור
 מיני בירושתא מיכיל תנאים לא יושל התנא דבעל כרחו שול
 דהיה מלא אם כן יתנה לאחרים כלשון מתנה אי אפשר בתקנת
 חסמי ששול להנאתו כגון דמאת דלקמיה דמדרבא הוא שוממיני
 דבעל כרחו דמיני לא יכזהו חסמי שאם מיני חושש לטובה
 ששול לו חסמי לא יתן לו בעל כרחו של דעתו תיקנה חסמי מאי
 כגון דמאת דאין בתקנת חסמי היו מדברים בבית המדרש ששלה
 אמר רבא כל האומר אי אפשר בתקנת חסמי כגון דמאת התקנה
 מדברים בה שוממיני כן כדכר הווא אמר רב כלום בתקנת מזונות
 שהבעל נותן לאשה היו עוסקין בבית המדרש והוא טול מלמכת
 ידיה תחתיה ועל זה אמר רבא כגון דמאת התקנה שנתקט מזונות
 לאשה לבושתה אם אמרה מי אפשרי במאת התקנה ששול לבושת
 דהא לדידי מינה טובה דמלמכת ידי עדיף על מזונותי וכן
 ואשה מלמכת לעיני שוממיני לה ואתא לא שמושי כדכר
 אמר רב שיכולה אשה ללם לבעלה מיני מזונות מיני שושה מלמכת
 כי אם לעיני ספרשי נכסיה דמוסדי קפד מזונותי יק
 כלום תחלה תקטן לאשה מזונות מי דבעל בעל כרחו בן תעשה
 מלמכת בן לא תעשה מלמכת ואחר כך תקטן מלמכת תחת
 מזונותא לא תהיה לה מיכה וטו דלבושתה תבטול לתקנה
 תחלה והיא עומדת ללם איני חפצה בתקנה זו הרשות טודה וכן
 דעקדה תקנת חסמי מזונות נסתקנת מלמכת ידיה לבעלה כגון
 מכסלה דטו דמזולת מינה גם הבעל לא יטול מלמכת ידיה והינן

נחלה הנאה לו לאדם לאחד מיכ שהמזומות ששדך לו באו בבל יום
 הדף לפירוק של נכסיו מלוג שדך לו חסד לבעל פירותה תרתי קלוע
 כל שכן וכל שכן שאם אומי אינו מקבל עלו תקנת פדיונה ואם
 חושש בפירוק נכסי מלוג שדך לו לזמון על התנאי בעדה ארסה
 ששדך לא זכה בתקנת שוטה לפירוק כתבת פי זאת הלה לפי
 דעת שמואל זצ"ל אי הכי דטעם משום דתקנתא דידיה הווא
 אמאי אמרינך דבי ר' ינאי לא קומיה בכותב לה ופודה אחסה
 אפי' שואה נכס ידו כדור והרי הוא כשוקה בה וכו' שנכסין
 שלו עדיך לשו מתנה ואי מושיל בה לשו דין ודברים נפקא מינה
 לאומדנות בם כלומר דין ודברים לא פליג דבי ידו כידה בי יד
 מידה אי מושיל בה לשו דין ודברים נפקא מינה דאמאי ודבר
 לשו אומדנות בם שנפלו לה נכסים דתנא מתנה מה יבשה
 וכו' אמלוג בית שמאי ובית הלל ואוקי אביי פלוגתיהו טעמיה
 כשהוא תחתיו דבעל בחיי בעלה קרא שון דזכה בפירות וקסבר אביי
 לדברי בית הלל שכל מקום הלכה כמותן יד הבעל אינה אלא כידה
 ולא יותר נכסיו מלוג וכסמתהוה ליה ידו דבם גרועה מידה הולע
 כוחו בה דזיקה לאו כבטסה הולך הנכסים בחזקת יורשי האב
 ואי לבס בהם כלם לבית הלל ובית שמאי סברי ידו דבעל עדיפה
 מידה ועפ"ה מינה דכשמת הווא יד היבם כידה לטעול חלק בהן
 מבט אחיו שזכה בה אע"פ דזיקה לאו כבטסה לפיכך יחזקון
 ופליג דבא מדאמרי ואם אי דנפלו לה כשהיא תחתו דבעל וכו'
 ע"פ לא פליג ואם בית הלל דידו עדיפה מידה וכשימות הוי ידו
 כידה לזכות בה היבם ויחזקון אלא דנפלו לה כשהיא אומדנות בם
 פליג בית שמאי ובית הלל והתם בינמות מפרש לה זה השו
 היבטת גפוי בימות לר' יוחנן בר נתן שאם מתה וכו' פיר הדב
 הווא דבשמיא להו קט מיד הבעל שקילק עיניו נכסיו
 משתו מאי כלמי משעתו אוקמה לחייא באומי כלבד אפ"ה

מאז ואסיקתה ב' בעורר על קטע ב' בעמוד ה'ל מ'גופה של קרקע
מ'ג' עד כ'ל'l'
ל'עולם וא'פ' ע'רע'ר על קטע וא'ל'l'
ק'ל'ק'l'
א'י'נ'ס'ו'מ'ע'י'ל'ו' א'ל'ל'ל'ל'ל'ל'ל'ל'ל'ל'ל'ל'ל'ל'ל'ל'ל'ל'ל'l'
ק'ע' מ'י'ד'ו' מ'ח'ו' א'ב'ר'י'ת'א' ד'ה'א'ו'מ' ל'ח'ב'ר'ו' ד'י' ו'ד'ב'ר'י'ם' א'י'ל' ע'ל' ש'ל'ק'
ז'ו' ק'ת'י' מ'כ'ל' א'מ'ת'י' ל'א' מ'ח'ט' ק'ט' ל'פ'ו'ת' כ'ח'ה' ד'ה'א' ב'א'מ'י'ר'ה' א'כ'ל'
ל'ש' מ'ת'ע'ה' ס'ג' ל'א' ס'ת'ל'ו'ק'י' נ'פ'ט'י'ה' א'פ' מ'ג'ו'פ'ה' ש'ל'ק'ק'ט'ע' ח'י'כ'א'
ד'פ'ר'י'ש' ד'ק'ת'ע' ס'י'פ'א' ו'ט'ע'מ' ד'מ'ת'ע' ד'א'מ'י'ד'ה' ה'ר'י' ז'ה' מ'ו'כ'ל' פ'ד'ו'ק' ל'א'
מ'ש'ו'ם' ג'ר'י'ע'ו'ת'א' ד'ל'ש' ד'י' ו'ד'ב'ר'י'ם' ה'ו'א' א'ל'א' מ'ש'ו'ם' ד'ל'א' פ'ר'י'ש' מ'פ'ת'א'י'
ס'ל'ק' נ'פ'ט'י'ה' ו'א'מ'ר'י' י'ד'ה' ע'ל' ה'ת'ח'ו'ת'ו'ת'ה' כ'ד'מ'פ'ל' ל'ק'מ' ו'א'י'ט'י' ט'ל'ה'
ל'ו'מ' מ'י' ה'כ'ל' נ'ש'ת'ל'ק'ת'ה' ה'ו'ל'ך' מ'ה' ל'י' ק'ט' מ'ה' ל'י' ל'א' ק'ט' מ'ה' ל'א' א'ב'ר'י'ת'א'
ק'ת'כ'ש' ל'ה' ד'ק'ת'ע' ל'א' א'מ' כ'ל'ו'ם' ו'ט'ע'מ' מ'ש'ו'ם' ג'ר'י' ע'ו'ת'א' ד'ל'ש' ה'ו'א'
מ'ה'ו' מ'י' א'מ'ר'י' ל'א' ה'ק'ת'ה' כ'ח'ל'פ'י' ה'ל'ל'ו' כ'ל'ו'ם' ו'ל'א' ח'מ' ע'ל'ו'ס' ל'א'
ל'ש' ד'י' ו'ד'ב'ר'י'ם' א'י' ד'י' ל'א' מ'י' ח'ל'פ'י' ב'א'י' ל'א' ל'ד'ב'ר' ש'ו'ש' ב'ו' מ'מ'ש'
ש'ז'ה' ק'ו'נ'ה' א'י'ת'ה'ס'ו'ד'ר' ו'מ'ק'ט' ל'ו' א'י'ת'ה'פ'י'ס' ה'מ'כ'ר' א'ו' ה'מ'ת'ע'ה' ו'כ'ל'
ג'ו'פ'ה' ש'ל'ק'ק'ט'ע' ק'ט' מ'י'ד'ו' ו'מ'ת'ע'ה' ג'מ'ו'ד'ה' ה'י'א' מ'י'ד'י' ו'ד'ב'ר'י'ם' ק'ט'
מ'י'ד'ו' ו'מ'ת'ע'ה' ש'פ'ר'ש' ע'ל' ה'ק'ט'ע' ק'ט' מ'י'ד'ו' ו'ה'ו'א' ל'ש' ד'י' ו'ד'ב'ר'י'ם' א'י'ט'
כ'ל'ו'ם' ב'ע'ו'ר'ר' כ'ש'כ'א' ח'ב'ר'ו' ז'ה' ל'ה'ח'ז'י'ק' כ'ח'ל'ק'ו' מ'י'ד' ע'מ'ל' ע'ר'ע'ר'
ע'ל' ה'מ'ת'ע'ה' ו'א'י' ל'א' נ'ת'ע'ת' ל'ך' א'ת' ה'ש'ד'ה' ו'ד'י' ו'ד'ב'ר'י'ם' ב'ע'ל'ג' א'מ'ר'ת'
ל'ך' ש'ל'א' מ'ר'י'ב' ש'מ'ך' א'כ'ל' ב'ע'ו'מ'ד' י'ו'ס' א'ו' י'ו'מ'י'ם' ו'א'ח'ד' כ'ך' ע'ר'ע'ר'
ד'ה'ש'ת'א' ה'ו'א' ד'ק'א' ה'ד'ר' ב'ו'ה' ו'ל'מ'ד'ו'ה'ו' ל'י'ט'ע' כ'ך' ע'ד' כ'א'ן' ע'ר'מ'ה' ל'
מ'ה' ש'כ'ת'ב' ר'ב' ש'ל'מ'ה' ז'ל' ל'א' מ'ש'ו'ם' ד'ל'א' פ'ר'י'ש' מ'מ'א' ס'ל'י'ת'א' ע'ל'י'ש'ה'
ו'א'מ'ר'י' י'ד'ה' ע'ל' ה'ת'ח'ו'ת'ו'ת'ה' ו'כ'ו' ל'א' ט'ו' י'פ'ה' י'פ'ה' ש'כ'ת'ב' ת'ר'ו'ך' א'ב'י'
ש'ה'י'ה' ל'ו' ל'ב'ת'ב' ת'ר'ו'ך' ר'ב' מ'ש'ו' ש'ד'ק'ת' ה'ל'ש' מ'א'מ'י' ב'נ'כ'י'ן' ו'כ'ו'
מ'ו'ו' ש'כ'ת'ב'ת' מ'ש'ט'ה' ל'י' ה'ו'ד'ה' א'ו'מ' ו'כ'ו' פ'י' ר'ב' מ'ש' ה'ת'ע'ה'
ע'מ'ה' ש'ל'א' י'א'כ'ל' פ'י'ד'ו'ת' נ'כ'ס'י'ה' ה'ר'י' ז'ה' א'י'ט' מ'ו'כ'ל' פ'י'ד'ו'ת'ה' מ'כ'ל'

מוכרין את הפירות ולוקחין בהן קרקע והוא מכל פירותיה של
 סלת וצמח של מפירות אילן בכלד חתנה שלא יאכל פירות נכסיה
 ולא פירי פירותיה ולוקחין הפירות וקונט בהן קרקע שנה והוא מכל
 פירות אילן שהפירי פירי פירות וכן הדבר תמיד עד שיתענה עמה
 שלא יהיה לו לא פירות ולא פירי פירותיה עד שלום וזהו כן לא היה
 לפירות נחיה אבל אם מתה יירש הכל ופסקתו כל כל יורה וטעם
 מדהו' גמול גידיה אם רצוהו כרצו שמועו צדקו של טובו מכל
 דהכי קאמר רב הלכה כרשב' דאם מתה יירשנה ולא מטעמיה
 דאילו לרשב' סביר דאולייתא ורב סביר דאולייתא
 דרשב' וחכמי גאון חזק לדבריהם בשלמיה וכן פסק רמב"ם
 כרשב' רב חנני וקשיא לן היל' שהיל' דקיי' לן בשב' היל' לרב
 כל יהודה דאמר בדבר שבממון אפי' בדאורייתא תנאן קיים והוא
 יורש והכא ביח' שתהבשל אע"פ דידע ומהל' מסיקא היל' תנא
 בטל ופסקתו בסוף זכר זה כפירוקא דרב אשי דאמר ברישא
 דמיתא אם מתה יירשנה מאי טעם צבסין ולא לאחר מיתת
 אבי' מיין דכל תנא דמיתתו בזהו בחייה שאלו מיתתו וקצת
 קיים אצל ירושה דלאחר מיתתו לא דהא גופה שלקרקע אי' לבעל
 לא לאחר מיתתו ובחייה דבריהם שלא תא' לידו והפיק התנא
 בעילה בדבר שלא בח' לידו דזכות הבעל צבסי אשתו בגוף אחד
 מיתתו הוא ומסתמי' הדין פירוקא מתצמוד מרין יא' דקדו' ל'
 ידמיה בשם רב הלכה כרשב' שאם מתה יירשנה אבל לא לענין
 דברים שהתנה על הכתוב בתורה והמתנה עלמה שכתבתה
 תנא בטל בתנאי גוף אבל בתנאי ממון תנאן קיים וזהו תנאי
 ממון הוא ולמה אמרו תנאן בטל שנסוף הוא זכרה זה לפיכך
 אם מתה עלה הבעל וסילק ידו מנכסיה ולא כלום הוא וזהו כן
 שסילק ידו מנכסי אביו שאם מתה אביו כל הנכסים שמנהגו
 יורש ומפני שבחיי אביו לא היה לו בנכסים כלום וירשתה

אֵינָה אֵלָא לְאַחַר מִיתָה כִּי זֶה הַכֶּלֶל לֹא זִיכָּר הַתּוֹרָה בְּבִי מִשְׁתָּלֵּם
לְאַחַר מִיתָה כִּלְעֻבָּהּ גַּחֲיִיהָ זָוָה בָּהּ בְּתוֹרַת יְרוּשָׁה וְכִפְקִי קִיָּה
מִאֲחַר כְּרִשְׁתָּהּ וְהִיא הִירֹשָׁה מִתָּה יִשְׁתָּ לְבֹשֶׁת שֶׁבָהּ
מִפֶּלֶךְ בְּגָד מֵאֵי טָהוֹר וְאֵת דָּלָא מִשְׁעֲבָדִי מִשְׁלָלִי דִּיתְמִי לֹא לְעֵלֵי
חֻבּוֹ לֹא לְכַתְּבָהּ הֵכָא דְלֹא בְרִשּׁוֹתָהּ מִנְּחִי קִבְרָא לִיה לִי טְרִפֹּן
דְּמוֹטָא מִיֵּד הַלּוֹה אִם מִיֵּד מִי שֶׁהִפְקִדוּ אֶתְּלָא וְנִשְׁתָּ לְבֵשֶׁת לְחֹזֶק
שְׁתִּיתָ יִבְּהָ הַמַּת מַחֲיִים יִשְׁתָּ לִי וְדִשְׁתָּ וְלֹא מִהֵנִי אֶתְּשֶׁה אֶתְּלָא
מִיֵּיכָּן שְׂכֻסָּה דִּתְּנִי בְּפִרְקִי הֵכָא לְפִרְעָה מִנְּבִי יִתְמִי לֹא יִפְרַע
לֹא בְּטִבְעָה וְכִלְזָמִי שְׁלֹם שְׁלֹם מִיֵּי לֹהֵם כְּשׁוֹת בְּהֵם וְאִי אֶתְּשֶׁה
יִחִם יִשְׁלָה עֵלָיו כֹּלָם הוֹלֵךְ מִמֶּנִּי הַמַּת זָוָה בָּהּ הַיּוֹדֵשִׁים וְלִרְשָׁתָם
הַחֲפֻצֹת תְּלוּשִׁי בְּעֵי בְּגָד לִי טְרִפֹּן דְּמוֹטָא הִיכָא פִי דְקָא מִלִּי
טְרִפֹּן דְּבִשְׁתִּי מִיתָה לֹא זָכוּ בָּהּ הַיּוֹדֵשִׁי לֹא כִלְהַקְדֹם בָּהּ זָכָה
וְנִמְדָר רַב (שְׁמוּאֵל) דְּאִמְרֵי תְבוּיָהוּ שְׁעָבָדִי וְמוֹנֵחִי בְּדֵשׁ הַרְבֵּים
יִחְבֹּל בְּמִימָטָא לֹא וְלִי יוֹחֵנִי וְלִי שְׁמֵנִי בְּעֵי לִקְיָא דְּאִמְרֵי תְבוּיָהוּ
אִפִּי בְּמִימָטָא פִי סִימָטָא קִרְיָה זָוִיתָהּ מִזָּכָה לְבִשְׁתִּי הַרְבֵּים
וְכֵי אִדָּם הַעֲשִׂי סְחוּרָה זָה עִם זָה בְּשׁוֹק וְדִיֵּי לְבָדֵר דְּבִרְיָה
בְּחַתִּי שׁוֹכֵד דְּעֵת מִסְתַּלְּקִי לְשָׁם וְלִי יוֹחֵנִי לִי שְׁמֵנִי לְקִישׁ
לֹא מִכְּשִׂיא אִם הֵינִי מִוֹנֵחִי בְּדֵשׁ הַרְבֵּים אֵינִי מִקְוִים קִטְעָה וְלֹא
קָמִי הַיּוֹדֵשִׁי שְׁתָּה הַזָּכָה בָּהּ לֹא אִפִּי הֵינִי מִוֹנֵחִי בְּסִימָטָא
שֶׁהוּא מִקְוִים קִטְעָה מִיֵּיכָּה קִטְעָה הָתָם לְבֹא דְלֹא קִטְעָה לִיֵּד
מִיֵּיכָּה בְּדֵשׁ הַרְבֵּים אִפִּי הִכִּי לֹא זָכוּ בָּהּ הַיּוֹדֵשִׁי וְזָכָה
בָּהּ לִי טְרִפֹּן כִּלְהַקְדֹם בָּהּ זָכָה קִדְמוֹ יוֹדֵשִׁי זָכוּ וְאִי מִיֵּיכָּה
מִיֵּד דְּמוֹטָא לִי דִּיתְמִי לֹא מִשְׁעֲבָדִי לְעֵלֵי חֻבּוֹ וְלִכְתּוּבָה
קִרְסָא מִהֵרָשָׁה אִם הַמִּלּוֹה זָכָה הוּא דִל טְרִפֹּן מִיתָה לִי תִפְשִׁי
דְּבִאחַר מִיתָה מִהֵרָשָׁה זָכָה אִשָּׁה יִתֵּר עַל כְּתוּבָתָה אִם לְקִדְמָה
וְתִפְשִׁי וְיִשָּׁה בָּהּ יוֹתֵר מִיֵּיכָּה וְאִם קִדְמָה בְּעַלְחֻבּוֹ וְתִפְשִׁי וְיִשָּׁה
בָּהּ יוֹתֵר מִיֵּיכָּה וְאִם קִדְמָה בְּעַלְחֻבּוֹ וְתִפְשִׁי וְיִשָּׁה בָּהּ יוֹתֵר עַלְחֻבּוֹ

המוטת יעתה לבושל שבה וזה בעלה שטרל ידו על התחתנה
 יבואו לדי היתמים שוב לא יוסיא מהן לא אשה ולא בעל חוב
 גרסא דג' כוסל שטרדיה לוי שטרד
 מאחר שלא יוכל לטרוך לקוחות הקודמים לו פיל אחד בידו
 כג' מלוה שטר ומלוה בעדים יעתה למלוה בעדים שאין יכול
 לחזור בעל מקום ובכל עת בעדיו בבתי דיני פי כסל ע' כסל
 ויוסיאם בבס' וזה ו' א' ש' כוסל ל' ג' כוסל בדאיה זה בעל
 חוב דא אידכס ליה שטרדיה הודע כחו דלא ידע עלה שטרדיה
 כלום אבל אשה א' ש' שטרדיה כחברה לא מפסדה כלום וכל
 עלמי ידעי דאיתתה הווי ויודעי נמי כולי עלמי ידעי דאבותה
 הוה ובג' בעי למא לי למיתתא מלוה ולמא לי למיתתא פקדון
 ומהדרל עיכבה דאי תמא מלוה הוא קאמ' ל' טרפ' משום דמלוה
 להוסיא טתה פי' ואינה קיימת בעי' דמחסרל ג' טרפ' אינה
 ברשות היתמים לפיכך אמ' ל' טרפ' יעתה לבושל דלא מנח
 ברשותא דיתמי אבל פקדון דאיתיה בעיניה אימ' מודה ליה על
 עקיבה פי' רכל היכא דאיתיה ברשותא דיתמי איתיה ואימ' מודה
 בהא בהא קאמ' ל' עקיבה אבל בהך יאמ' מודה ליה על טרפ' מודה
 רכל חשב' והני מיני' לפדושי טעמיה דל' טרפ' אימ' מודה
 היל' כותיה לא כל עקיבה דאמ' יעתה ל' טרפ' שאינה עדינה
 ואפי' פטרם מורישם לאשה ולבעל חובם השנויה בהדיא
 תורה
 פיל' בעל' אר' ג' ש' וטרדה וזו אינה תורה פי' היו דשים
 ואשה ובעל חוב אינה תורה ועת' לאשר אשם לו ולא כח' לאשר
 חלהו לא לאשר האשם שלו ואשם הוא הקרן בראמרי' וזהו
 כוליה נמי יודעי' וזו כיו' דטעמ' דל' עקיבה משום דכר
 שנויה הוא כי תפשי נמי אמיא זכ' הדין זכ' זה יודעי' מ' ע' ע' ע'
 מיתה ובעי' דיתמי ק' תפשי' ואידי' דל' טרפ' אמ' מודה
 מהדרל ליה אינה כמאי דאידי' ביה ול' עולם בטלה נמי אימ' מודה

דאס' סתם מפנין משה' ור' עקיבה תפשה לא מהנא כלל לא
שאלה הוא זה' אמר רב נחמן מהנא היכא דתפס מחיים שלמות
והכי הוה אמרי רב נחמן מרביה דוידי' כל טרפן בעל חוש
מלטטלן אחר מיתה ודע שטוב תפסו ואהרריה למבדא סבר
ר' עקיבה דלא מהנא תפשה תנא דיתמי' שומר בהמותה
דכפוס תרוא מילה בעל חוש שלמותהפסו בבית השומר
בהמה דקה על שם גדולתה' אי' להם חזקה אי' המחזיק בהן
יכול לומר לתוח' ה' ידי' שמה מינא והכנסו בביתו לפי שדרך
להלך בשדות דמסיד' לרועה' לגבוריה' ר' ר' ובקרא פ' דאורי'
דלאחר מיתה תפשיה משה פשיה הוא וחייב לשלמי' ליתמי'
והלכה כרב נחמן' מסקי ביה עשי' ב' ב' הווא' אש' אותה
מדיה' סיטראי מצד אחד היו עשי' בו מילה עלפה ומחמת
מילה נחזיק בה' לעט' שלמי' שליח' למשלח מאי' מי הו' פושע
שהחזיר המטות עד שלא קיבל מזה השטר' לתקנו' שדרתך' והיה
לך לזדק' בתקנת' ה' עדין עשה עשה עד' וכ' בערושין'
אם שלח גט לאשה על ידי נשים' וכ' בדין ממונות אם שלח
חוב למלוה' והשתא דתנן רבנן' שבועת הוסיף שאפי' מי שחייב
מורה במקצת החיל' עליו' שבועה מהשתא אפילו סבירא לן
המלוה צדיק אי' יצרך לפרישו צדיק אפי' הכי טעמי' בעדות
דאי' אמרי' אהרריה' עהלך בעי אשתבעי' לפיכך ה' צדיק
שקיבל מלוה מידם כדי' שיפטרו מן שבועה' הולך בממונא
לא אמרי' ה' עדין וכי' צדיק לא הו' הרי' ה' הזה' טי' ה' צדיק
בשבועת ג' חט' על פניקסו משה בעי' מיתה דיהביה' למלוה'
ופטרי' מן השולח' והוא האמין' בשבועה' שאמר לה' עותין'
אבל מלוה' אומ' שאי' נאמן' לו בשבועה' ומשתבע' דלא שקיל'
מיהו' ופרע' ליה ליה למלוה' דאפקידו' גבה' הפקידו' איהו' אפי'
היתמים' חלוצא דשטרי' תיק מלא' שורות' מחיים תפסנה' הו'